ኦሪት ዘጸአት

መግቢያ

ኦሪት ዘጸአት የሚዘረዝረው የእስራኤል ሕዝብ በባርነት ይኖርበት ከነበረው ከግብጽ ምድር ስለ መውጣታቸው ሁኔታ ነው፤ መጽሐፉ ሦስት ዋና ዋና ክፍሎች አሉት ፦

1. ዕብራውያን ነፃ ስለመውጣታቸውና ወደ ሲና ተራራ ስላደረጉት ጉዞ ይናገራል።
2. እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ቃል ኪዳን ስለመግባቱና የሞራል፥ የመተዳደሪያና የሃይማኖት ሕጎችን ለእነርሱ ስለ መስጠቱ ይናገራል።
3. ለእስራኤል፥ እንዲሁም ለካህናት ተግባርና ለእግዚአብሔር አምልኮ ስለተሰጡት ሕጎች ይናገራል።

ከሁሉም በላይ ይህ መጽሐፍ የሚያስረዳው እግዚአብሔር በባርነት ይኖሩ የነበሩትን ሕዝቡን ነፃ ካወጣ በኋላ፥ ለወደፊቱ ተስፋ ያላቸው ሕዝብ እንዲሆኑ እንዴት ይሠራ እንደነበር ነው።

በመጽሐፉ ውስጥ የጐላ ባለታሪክ ሆኖ የቀረበው ሰብአዊ ፍጡር፥ ሕዝቡን ከግብጽ እንዲያወጣለት እግዚአብሔር የመረጠው ሰው ሙሴ ነው፤ ከመጽሐፉ በጣም የታወቀው ክፍል ዐሥርቱ ትእዛዛት የተዘረዘሩበት ምዕራፍ 20 ነው።

ምዕራፍ 1

እስራኤላውያን በግብጽ ሲኖሩ የደረሰባቸው ግፍና በደል

[1] እያንዳንዱ ከቤተሰቡ ጋር ሆኖ ወደ ግብጽ
ምድር የገቡት፥ እስራኤል ተብሎ የተጠራው
የያዕቆብ ልጆች እነዚህ ናቸው፥ [2] ሮቤል፥
ስምዖን፥ ሌዊ፥ ይሁዳ፥ [3] ይሳኮር፥ ዛብሎን፥
ብንያም፥ [4] ዳን፥ ንፍታሌም፥ ጋድና አሴር።
[5] በቀጥታ ከያዕቆብ የተገኙት የዘር ያዎቹ ጠቅ
ላላ ብዛት ሰባ* ሲሆን፤ ዮሴፍ ግን ቀደም
ብሎ በግብጽ ይኖር ነበር። [6] በዘመናት ውስጥ
ዮሴፍ፥ ወንድሞቹና የዚያ ትውልድ አባቶች
ሁሉ ሞቱ። [7] ሆኖም የእነርሱ ዝርያዎች የሆኑ
እስራኤላውያን ተዋልደው ቊጥራቸው ከመብ
ዛቱ የተነሣ የግብጽን ምድር ሞሉአት፤ እጅ
ግም ብርቱዎች ሆኑ።
[8] ከዚህ ሁሉ በኋላ ዮሴፍ ያደረገውን መል
ካም ነገር ሁሉ የማያውቅ አዲስ ንጉሥ በግብጽ
ተነሣ። [9] እርሱም ለሕዝቡ እንዲህ አለ፥ "እነሆ
እነዚህ እስራኤላውያን ቊጥራቸው በዝቶአል፤
የኀይላቸውም ብርታት እስጊ ሆኖብናል፤
[10] ከዚህም የተነሣ ከጠላቶቻችን ጋር ተባብረው
ከወጉን በኋላ ከአገሪቱ አምልጠው መሄድ ይች
ላሉ፤ ስለዚህ ቊጥራቸው እየበዛ እንዳይሄድ ኑ
አንድ ዘዴ እንፍጠርባቸው።" [11] ከዚህ በኋላ
በብርቱ ሥራ ያስጨንቊአቸው ዘንድ ግብጻው
ያን ጨካኞች የሆኑ አሠሪዎችን ሾሙባቸው፤
በዚህም ሁኔታ የብዙ ነገር ማከማቻ የሆኑትን
ፊቶምና ራምሴ የተባሉትን ከተሞች ለፈርዖን
ሠሩ። [12] ነገር ግን እስራኤላውያን በተጨቈኑ
መጠን ቊጥራቸው ይበልጥ እየበዛና በምድሪ
ቱም ላይ እየተስፋፉ ሄዱ፤ ከዚህም የተነሣ ግብ
ጻውያን እስራኤላውያንን ፈሩአቸው። [13] ርኅ
ራኄ በጐደለውም ጭካኔ በባርነት ያሠሩአቸው
ጀመር፤ [14] ጭቃ በማቡካት፥ ጡብ በማዘጋጀ
ትና በእርሻ ውስጥ በጭካኔ ከባድ ሥራ በማሠ
ራት ሕይወታቸው መራራ እንዲሆን አደረጉ።
[15] ከዚህ በኋላ የግብጽ ንጉሥ የዕብራውያን
ሴቶችን የሚረዱ ሺፍራና ፉሐ ተብለው የሚ
ጠሩትን ሁለት አዋላጆች ጠርቶ፥ [16] "የዕብራ
ውያንን ሴቶች በምታዋልዱበት ጊዜ የሚወለ
ደው ሕፃን ወንድ ከሆነ ወዲያውኑ ግደሉት፤
ሴት ከሆነች ግን በሕይወት እንድትኖር ተዉ
አት" አላቸው፤ [17] አዋላጆቹ ግን እግዚአብሔ
ርን ስለ ፈሩ የግብጽ ንጉሥ እንዳዘዛቸው አላደ
ረጉም፤ እንዲያውም ወንዶችም ልጆች በሕይ
ወት እንዲኖሩ አደረጉ። [18] ከዚህ በኋላ የግብጽ

---

[1]* 1፥5 በጥንቱ የዕብራይስጥ ቅጂ "ሰባ" ይላል (ዘፍ. 46፥22 ተመልከት)፤ ከሙት ባሕር አካባቢ በተገኘው ቅጂና በሰባ ሊቃናት ትርጉም "ሰባ አምስት" ይላል (የሐ. ሥ. 7፥14 ተመልከት)።

1፥1-4 ፦ ዘፍ. 46፥8-27። 1፥7 ፦ ሐ.ሥ. 7፥17። 1፥8 ፦ ሐ.ሥ. 7፥18። 1፥10 ፦ ሐ.ሥ. 7፥19።

ንጉሥ አዋላጆቹን አስጠርቶ "ወንዶች ልጆች
በሕይወት እንዲኖሩ ያደረጋችሁበት ምክንያት
ምንድን ነው?" ሲል ጠየቃቸው ።
19 እነርሱም "የዕብራውያን ሴቶች እንደ
ግብጻውያን ሴቶች አይደሉም ፤ እነርሱ ብርቱ
ዎች ስለሆኑ አዋላጆች ወደ እነርሱ ገና ከመም
ጣታቸው በፊት ያለምንም ችግር ይወልዳሉ"
ሲሉ መለሱለት ። 20-21 አዋላጆቹ እግዚአብሔ
ርን ስለ ፈሩ ፤ እግዚአብሔርም ለእነርሱ መል
ካም ነገር አደረገላቸው ፤ ለእያንዳንዳቸውም
ቤተ ሰብ ሰጣቸው ፤ በዚህም ሀይነት የእስራ
ኤል ሕዝብ በቍጥር እየበዙና ብርቱዎችም እየ
ሆኑ ሄዱ ። 22 ከዚህም በኋላ ንጉሡ "ከዕብራው
ያን አዲስ የሚወለደውን ወንድ ልጅ ሁሉ እያ
ነሣችሁ ዓባይ ወንዝ ውስጥ ጣሉ ፤ ሴቶች
ልጆች ግን በሕይወት ይኑሩ" ሲል ለሕዝቡ
ጥብቅ ትእዛዝ አስተላለፈ ።

ምዕራፍ 2

የሙሴ መወለድ

1 በዚያን ጊዜ ከሌዊ ነገድ የሆነ አንድ ሰው
አንዲት ሌዋዊት ሴት አገባ ፤ 2 እርስዋም ወንድ
ልጅ ወለደችለት ፤ ሕፃኑ መልከ መልካም መሆ
ኑን አይታ ሦስት ወር ሸሸገችው ። 3 ሆኖም
ከዚያ በላይ ልትሸሽገው አለመቻልዋን በተረ
ዳች ጊዜ ፥ በሣጥን መልክ ከደንገል የተሠራ
ቅርጫት አዘጋጀች ፤ ውሃም እንዳያስገባ በቅጥ
ራን ለቀለቀችው ፤ ሕፃኑንም አስገብታ ቅርጫ
ቱን በወንዝ ዳር በሚገኝ ጐሽ መቃ መካከል
አስቀመጠችው ። 4 የሕፃኑም እኅት የሚደርስበ
ትን ነገር ለማየት ራቅ ብላ ትጠባበቀው ነበር ።
5 በዚህን ጊዜ ፈርዖን እየተባለ የሚጠራው
ንጉሥ ልጁ የሆነች አንዲት ልዕልት ልትታ
ጠብ ወደ ወንዝ ወረደች ፤ ሴቶች አገልጋዮች
ዋም በወንዙ ዳር ይንሸራሸሩ ነበር ፤ እርስዋም
በጐሽ መቃ መካከል የተቀመጠ አንድ ቅር
ጫት በድንገት አየች ፤ አገልጋይዋንም ልካ አስ
መጣችው ። 6 በከፈተችውም ጊዜ አንድ ሕፃን
በውስጡ አገኘች ፤ ሕፃኑም ያለቅስ ስለነበር አዘ
ነችለትና "ይህ ከዕብራውያን ሕፃናት አንዱ
ነው" አለች ።
7 በዚያን ጊዜ የሕፃኑ እኅት ልዕልቲቱን
"ይህን ሕፃን እያጠባች የምታሳድግልሽ ከዕብራ
ውያን ሴቶች አንዲት ሞግዚት ልጥራልሽን?"
ስትል ጠየቀቻት ።
8 ልዕልቲቱም "አዎ! ሄደሽ ጥሪልኝ" ስላለ
ቻት ፥ ልጅቱ ሄደች ፤ የሕፃኑንም እናት ጠርታ
አመጣች ። 9 ልዕልቲቱም ሴትዮይቱን "ይህን
ሕፃን ወስደሽ እያጠባሽ አሳድጊልኝ ፤ ደመወዝ
ሽንም እከፍልሻለሁ" አለቻት ፤ ስለዚህ ሴቲቱ
ሕፃኑን ወስዳ ታጠባው ጀመር ። 10 ሕፃኑም
ባደገ ጊዜ ወደ ልዕልቲቱ አመጣችው ፤ የእርስ
ዋም ልጅ ተባለ ። እርስዋም "ከውሃ ያወጣሁት
ስለሆነ ስሙ ሙሴ[2*] ተብሎ ይጠራ" አለች ።

የሙሴ ወደ ምድያም መኰብለል

11 ሙሴ ባደገ ጊዜ ወገኖቹ የሆኑትን ዕብራ
ውያንን ለመጐብኘት በሄደ ጊዜ ፥ ተገድደው
ከባድ ሥራ መሥራታቸውን ተመለከተ ፤ እንዲ
ያውም አንድ ግብጻዊ ከሙሴ ሕዝብ ወገን
አንዱ የሆነውን ዕብራዊ ሲደበድብ አየ ።
12 ሙሴ ዙሪያውን ተመልክቶ ማንም እንደማያ
የው ከተረዳ በኋላ ግብጻዊውን ገድሎ ሬሳውን
በአሸዋ ውስጥ ቀብሮት ሄደ ። 13 በማግሥቱም
ወደዚያው ስፍራ ተመልሶ ሲሄድ ሁለት ዕብራ
ውያን እርስ በርሳቸው ሲጣሉ አየ ፤ በደል የሠ
ራውንም ሰው ተመልክቶ "ወገንህ የሆነውን
ዕብራዊ ለምን ትመታዋለህ?" ሲል ጠየቀው ።
14 ሰውየውም "አንተን በእኛ ላይ ገዢና ዳኛ
አድርጎ የሾመህ ማን ነው? ወይስ ያንን ግብጻዊ
እንደገደልህ እኔንም መግደል ትፈልጋለህን?"
አለው ፤ ሙሴም እጅግ ፈርቶ "ለካስ ያደረግ
ሁት ነገር በሕዝብ ዘንድ ታውቆአል" ብሎ
አሰበ ። 15 ንጉሡም–የሆነውን ነገር ሁሉ በሰማ
ጊዜ ሙሴን ለማስገደል ፈለገ ፤ ሙሴ ግን ኰብ
ልሎ በዚያው ለመኖር ወደ ምድያም አገር
ሄደ ።
እዚያም እንደ ደረሰ ከዕለታት አንድ ቀን
ሙሴ በውሃ ጉድጓድ አጠገብ ተቀምጦ ነበር ፤
16 በዚያች አገር የሚኖር አንድ ካህን ሰባት
ሴቶች ልጆች ነበሩት ፤ እነርሱም ውሃ ለመቅዳ
ትና በገንዳ እየሞሉ የአባታቸውን በጎችና ፍየ
ሎች ለማጠጣት ወደዚያ መጡ ። 17 እረኞችም
መጥተው እነዚያን ሴቶች አባረሩአቸው ፤
ሙሴም ሴቶቹን ከእረኞቹ እጅ ለመታደግ መን
ጋቸውን ውሃ አጠጣላቸው ። 18 እነዚያም
ሴቶች ልጆች ወደ አባታቸው ወደ ራጉኤል[3*]
በተመለሱ ጊዜ "ዛሬ እንዴት በፍጥነት ተመለ
ሳችሁ?" ሲል ጠየቃቸው ።
19 እነርሱም "አንድ ግብጻዊ ከእረኞች እጅ
አዳነን ፤ እንዲያውም ውሃ እየቀዳ መንጋችንን
አጠጣልን" ብለው መለሱለት ። 20 አባታቸውም
"ታዲያ አሁን ሰውየው የት ነው? ለምንስ
ውጪ ተዋችሁት? ሂዱ ጥሩትና መጥቶ እህል
ይቅመስ" አላቸው ።
21 ሙሴም ከዚያ ሰው ጋር ለመኖር ፈቃደኛ
ሆነ ፤ ያም ሰው ልጁን ጺፓራን ሚስት ትሆ
ነው ዘንድ ለሙሴ ሰጠው ። 22 እርስዋም ወንድ

2* 2፥10 ሙሴ ፦ በዕብራይስጥ "ማውጣት" ማለት ነው ። 3* 2፥18 ራጉኤል ፦ የሙሴ ዐማች ሲሆን ሌላ ስሙ "ዮቶር" ነው ።
1፥22 ፦ ሐ.ሥ. 7፥19 ። 2፥2 ፦ ሐ.ሥ. 7፥20 ፤ ዕብ. 11፥23 ። 2፥10 ፦ ሐ.ሥ. 7፥21 ። 2፥11 ፦ ዕብ. 11፥24 ።
2፥11-14 ፦ ሐ.ሥ. 7፥23-28 ። 2፥15 ፦ ሐ.ሥ. 7፥29 ፤ ዕብ. 11፥27 ።

ልጅ ወለደችለት ፤ ሙሴም “እኔ በዚህ ምድር
መጻተኛ ነኝ” ሲል ልጁን ጌርሾም** ብሎ
ጠራው ።
[23] ከብዙ ዓመታት በኋላ የግብጽ ንጉሥ
ሞተ ፤ እስራኤላውያን ግን አሁንም በባርነት
ቀንበር ሥር በመጨነቅ ዕርዳታ ለማግኘት በመ
ጮኽ ላይ ነበሩ ፤ ጩኸታቸውም ወደ እግዚአ
ብሔር ደረሰ ። [24] ጭንቀት የተሞላበትን ጩኸ
ታቸውንም ሰምቶ ከአብርሃም ፤ ከይስሐቅና ከያ
ዕቆብ ጋር የገባውን ቃል ኪዳን አስታወሰ ።
[25] እግዚአብሔር እስራኤላውያን በባርነት መጨ
ነቃቸውን አይቶ ስለ እነርሱ አሰበ ።

ምዕራፍ 3
የሙሴ መጠራት

[1] እነሆ ሙሴ የምድያም ካህን የሆነውን የአ
ማቹን የዮትሮን በጎች ይጠብቅ ነበር ፤ መንጋው
ንም እየነዳ የእግዚአብሔር ተራራ እየተባለ
ወደሚጠራው ወደ ኮሬብ መጣ ። [2] እዚያም
የእግዚአብሔር መልአክ በቍጥቋጦ ውስጥ በተ
ቀጣጠለ የእሳት ነበልባል መካከል ሆኖ ተገለጠ
ለት ፤ ሙሴም ቍጥቋጦው በእሳት ተያይዞ ሳለ
ምንም አለመቃጠሉን ተመለከተና ፤ [3] “ይህ እን
ዴት አስገራሚ ሁኔታ ነው? ቍጥቋጦውስ እን
ዴት አይቃጠልም? ቀርቤ መመልከት አለ
ብኝ” አለ ።
[4] ሙሴም ሁኔታውን ለማየት በቀረበ ጊዜ
እግዚአብሔር ተመለከተው ፤ በቍጥቋጦውም
መካከል ሆኖ “ሙሴ!ሙሴ!” ብሎ ጠራው ።
ሙሴም “እነሆ አለሁ!” አለ ።
[5] እግዚአብሔርም እንዲህ አለው ፤ “ወደዚህ
አትቅረብ! የቆምክባት ምድር የተቀደሰች ስለሆ
ነች ጫማህን አውልቅ ፤ [6] እኔ የቀድሞ አባቶችህ
የአብርሃም ፤ የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ
ነኝ ፤” በዚህ ጊዜ ሙሴ እግዚአብሔርን ፊት
ለፊት ማየት ስለፈራ ፊቱን ሸፈነ ።
[7] ቀጥሎም እግዚአብሔር እንዲህ አለ ፤
“ሕዝቤ በግብጽ ምድር በምን ዐይነት ሥቃይና
መከራ ላይ እንዳሉ አይቻለሁ ፤ ከአስጨናቂዎቻ
ቸው የሚታደጋቸውን በመፈለግ የሚያሰሙትን
ጩኸት ሰምቼአለሁ ፤ የደረሰባቸውን መከራ
ሁሉ ዐውቃለሁ ። [8] እነርሱንም ከግብጻውያን
እጅ ለመታደግ ወርጃለሁ ፤ ከግብጽም አውጥቼ
አሁን ከነዓናውያን ፤ ሒታውያን ፤ አሞራውያን ፤
ፈሪዛውያን ፤ ሒዋውያንና ኢያቡሳውያን ፤ የሚ
ኖሩባትን ፤ ማርና ወተት የምታፈስሰውን ፤
ሰፊና ለም የሆነችውን ምድር እሰጣቸዋለሁ ።
[9] በእርግጥም የሕዝቤን የእስራኤልን ጩኸት
ሰምቼአለሁ ፤ ግብጻውያን በእነርሱ ላይ የሚያደ
ርሱባቸውን የግፍ ጭቈና ተመልክቻለሁ ፤
[10] እነሆ አሁንም ሕዝቤን ከግብጽ ምድር
ታወጣ ዘንድ ወደ ግብጽ ንጉሥ እልክሃለሁ ።”
[11] ሙሴ ግን እግዚአብሔርን “ወደ ፈርዖን ሄጄ
እስራኤልን ከግብጽ ለማውጣት የምበቃ ሰው
አይደለሁም” አለ ።
[12] እግዚአብሔርም መልሶ “አይዞህ እኔ ከአ
ንተ ጋር እሆናለሁ ፤ እኔ እንደላክሁህም ምል
ክት የሚሆንህ ይህ ነው ፤ ሕዝቤን ከግብጽ በም
ታወጣበት ጊዜ በዚህ ተራራ ላይ ትሰግዱልኛላ
ችሁ” አለው ።
[13] ሙሴም “እኔ ወደ እስራኤል ሕዝብ ሄጄ
‘የቀድሞ አባቶቻችሁ አምላክ ወደ እናንተ ልኮ
ኛል’ በምላቸው ጊዜ እነርሱ ‘ስሙ ማን
ነው?’ ብለው ቢጠይቁኝ ምን እመልስላቸዋ
ለሁ?” አለ ።
[14] እግዚአብሔርም እንዲህ አለው ፤ “እኔ
‘ያለሁና የምኖር ነኝ ፤’ ስለዚህም ‘ያለና የሚ
ኖር እርሱ ወደ እናንተ ልኮኛል’ በላቸው ፤
[15] የቀድሞ አባቶቻችሁ አምላክ የሆንሁ እኔ
እግዚአብሔር ወደ እነርሱ የላክሁህ መሆኔን
ለእስራኤል ሕዝብ ንገራቸው ፤ ስሜም ለዘላለም
ይኸው ነው ፤ ወደ ፊት የሚነሣው ትውልድ
ሁሉ የሚያውቀኝ በዚሁ ስም ነው ። [16] እንግ
ዲህ ሂድና የእስራኤልን ሕዝብ አለቆች ሁሉ
በአንድነት ሰብስብ ፤ የቀድሞ አባቶቻቸው የአ
ብርሃም የይስሐቅና የያዕቆብ አምላክ የሆንሁ
እኔ እግዚአብሔር የተገለጥሁልህ መሆኔንም ንገ
ራቸው ፤ ወደ እነርሱ ወርጄ ግብጻውያን በእነ
ርሱ ላይ ያደረሱባቸውን ግፍና ጭቈና መመል
ከቴን ንገራቸው ። [17] ምክንያቱም በግፍ ጭቈና
ከሚሠቃዩበት ከግብጽ ምድር አውጥቼ እነሆ
ዛሬ ከነዓናውያን ፤ ሒታውያን ፤ አሞራውያን ፤
ፈሪዛውያን ፤ ሒዋውያንና ኢያቡሳውያን የሚኖ
ሩባትን ፤ ማርና ወተት የምታፈስ ፤ ሰፊና ለም
የሆነች ምድር ልሰጣቸው ቃል ገብቻለሁ ።
[18] “ሕዝቤም አንተ የምትነግራቸውን ሁሉ
ይሰማሉ ፤ ከዚያም በኋላ ከእስራኤል ሕዝብ አለ
ቆች ጋር ሆነህ ወደ ግብጽ ንጉሥ ሂድና ‘የዕብ
ራውያን አምላክ የሆነ እግዚአብሔር ተገልጦል
ናል ፤ ስለዚህም ለአምላካችን ለእግዚአብሔር
መሥዋዕት እናቀርብ ዘንድ የሦስት ቀን መን
ገድ ተጕዘን ወደ በረሓ እንድንሄድ ፍቀድልን’
ብላችሁ ንገሩት ። [19] እርግጥ ነው በታላቅ
ክንድ ካልተገደደ በቀር የግብጽ ንጉሥ እንደማ
ይለቃችሁ ዐውቃለሁ ። [20] ስለዚህም እጄን አስ
ፈሪ የሆኑ ድንቅ ተአምራትን በማድረግ የኀይል
ክንዴን ዘርግቼ ግብጻውያንን እቀጣለሁ ፤ ከዚ
ያም በኋላ እንድትወጡ ይፈቅድላችኋል ።

** 2፥22 ጌርሾም ፦ በዕብራይስጥ “መጻተኛ” ማለት ነው ።

2፥24 ፦ ዘፍ. 15፥13-14 ። 3፥2-10 ፦ ሐ.ሥ. 7፥30-34 ። 3፥13 ፦ ዘጸ. 6፥2-3 ። 3፥14 ፦ ዮሐ. 8፥58 ፤ ዕብ. 13፥8 ፤ ራእ. 1፥4 ፥8 ።

[21] “በምትወጡበት ጊዜ ሕዝቡ በግብጻው
ያን ዘንድ ሞገስ እንዲያገኙ ስለማደርግ ባዶ
እጃችሁን አትወጡም ። [22] የዕብራውያን ሴቶች
እያንዳንዳቸው ጎረቤት በመሆን አብረዋቸው
የሚኖሩትን ግብጻውያን ሴቶች ልብስ ፥ ወርቅ ፥
ብርና ሌላም ጌጣጌጥ እንዲሰጡአቸው ይጠይ
ቃሉ ፤ ይህንንም ሁሉ ወስዳችሁ ወንዶችና
ሴቶች ልጆቻችሁን ታለብሳላችሁ ፤ በዚህም ዐይ
ነት ግብጻውያንን በዝብዛችሁ ትወጣላችሁ ።”

ምዕራፍ 4

እግዚአብሔር ለሙሴ የሰጠው ተአምራዊ ኀይል

[1] ሙሴም እግዚአብሔርን “እስራኤላውያን
‘እግዚአብሔር አልተገለጠልህም’ ብለው ባያም
ኑኝና ቃሌን ባይሰሙ ምን እላቸዋለሁ?”
አለው ።
[2] እግዚአብሔርም “በእጅህ የያዝኸው ምን
ድን ነው?” አለው ።
እርሱም “በትር ነው” አለ ።
[3] እግዚአብሔርም “ወደ መሬት ጣለው”
አለው ፤ ሙሴም ወደ መሬት በጣለው ጊዜ
በትሩ ተለውጦ እባብ ሆነ ፤ ሙሴም ከእርሱ
ሸሸ ። [4] እግዚአብሔር ግን ሙሴን “እጅህን ዘር
ጋና ጅራቱን ይዘህ አንሣው” አለው ። ሙሴም
እጁን ዘርግቶ ጅራቱን በመያዝ ባነሣው ጊዜ
እንደገና በትር ሆነ ። [5] እግዚአብሔርም “የቀ
ድሞ አባቶቻቸው የአብርሃም ፥ የይስሐቅና የያ
ዕቆብ አምላክ የሆነ እግዚአብሔር እንደተገለጠ
ልህ ለእስራኤላውያን ማስረጃ ይሆን ዘንድ በዚህ
ተጠቀም” አለው ።
[6] እንደገናም እግዚአብሔር ሙሴን “እጅህን
ወደ ብብትህ አስገባው” አለው ፤ እርሱም
እጁን ወደ ብብቱ አስገባ ፤ እጁንም ከብብቱ
ባወጣው ጊዜ በረዶ በመሰለ ለምጽ ተወርሶ
ነበር ። [7] እግዚአብሔርም “እጅህን እንደገና
ወደ ብብትህ አስገባ” አለው ። ሙሴም እጁን
ወደ ብብቱ አስገባ ፤ መልሶም ባወጣው ጊዜ
ተመልሶ እንሆ እንደ ሌላው ሰውነቱ ጤናማ
ሆነ ። [8] እግዚአብሔርም እንዲህ አለ ፥ “እንግ
ዲህ በመጀመሪያው ተአምር ባያምኑና እውነት
ነው ብለው ባይቀበሉህ ፥ ሁለተኛውን ተአምር
ያምናሉ ። [9] እነዚህን ሁለት ተአምራት አይ
ተው ባያምኑና ቃልህንም ባይሰሙ ፥ ከዓባይ
ወንዝ ጥቂት ውሃ ወስደህ በመሬት ላይ አፍስ
ሰው ፤ ከዓባይ ወንዝ የወሰድኸውም ውሃ በደ
ረቀ ምድር ላይ ወደ ደም ይለወጣል ።”
[10] ሙሴ ግን እንዲህ አለ ፣ “እባክህ ጌታ
ሆይ! ወደዚያ አትላከኝ ፤ ቀድሞም ሆነ ወይም
አሁን አንተ ከእኔ ጋር መነጋገር ከጀመርህበት
ጊዜ አንሥቶ የመናገር ችሎታ የለኝም ፤ እኔ
አንደበቴ የሚኮላተፍና አጥርቼ ለመናገር የማል
ችል ነኝ ።”
[11] ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እን
ዲህ አለው “ለሰው አፍን የፈጠረለት ማን
ነው? ድዳ ወይም ደንቆሮ ፥ ዐይናማና ዕውር
የሚያደርግስ ማን ነው? ይህን ሁሉ የማደርግ
እኔ እግዚአብሔር አይደለሁምን? [12] ስለዚህ
አሁን ሂድ! እኔም ከአንተ ጋር ሆኜ መናገር
እንድትችል አደርጋለሁ ፥ ምን መናገር እንደሚ
ገባህ እነግርሃለሁ ።”
[13] ሙሴም “እባክህ ጌታ ሆይ! ሌላ ሰው
ላክ” አለው ።
[14] በዚህ ጊዜ እግዚአብሔር ሙሴን እጅግ
ተቈጥቶ እንዲህ አለው ፥ “ሌዋዊ የሆነው ወን
ድምህ አሮን አለ አይደለምን? እርሱ ጥሩ ተና
ጋሪ መሆኑን ዐውቃለሁ ፤ እንዲያውም አሁን
ወደ አንተ እየመጣ ነው ፤ በሚያይህም ጊዜ
ከልብ ደስ ይለዋል ። [15] ለእርሱ ትነግረዋለህ ፤
የሚናገረውንም ቃል ታስረዳዋለህ ፤ ሁለታች
ሁም እንዴት መናገር እንደምትችሉና ምን
ማድረግ እንደሚገባችሁ አስተምራችኋለሁ ፤
[16] እርሱ አንተን ወክሎ ይናገራል ፤ በአንተም
ስም ቃሉን ለሕዝቡ ያስተላልፋል ፤ አንተም
ለእርሱ እንደ አምላክ ትሆናለህ ። [17] ተአምራት
የምታሳይበትንም ይህን በትር ይዘህ ሂድ ።”

የሙሴ ወደ ግብጽ መመለስ

[18] ሙሴም ወደ ዐማቹ ወደ ዮቶር ተመልሶ
ሄደና “በግብጽ ወደሚኖሩት ወገኖቼ ተመልሼ
ሄጄ በሕይወት መኖራቸውን እንዳይ ፍቀድ
ልኝ” አለው ። ዮቶርም ፈቅዶ “በሰላም ሂድ”
አለው ።
[19] ሙሴ ገና በምድያም ሳለ እግዚአብሔር
“ሊገድሉህ የሚፈልጉት ሁሉ ስለ ሞቱ ወደ
ግብጽ ተመልሰህ ሂድ” አለው ። [20] ስለዚህም
ሙሴ ሚስቱንና ወንዶች ልጆቹን በአህያ ላይ
አስቀምጦ ወደ ግብጽ መጓዝ ጀመረ ፤ ተአም
ራት የሚገለጥበትንም የእግዚአብሔር በትር
በእጁ ይዞ ነበር ።
[21] እንደገናም እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ
አለው ፥ “እንግዲህ አሁን ወደ ግብጽ መመለ
ስህ ስለሆነ ፥ በሰጠሁህ ኀይል የምታደርጋቸ
ውን ተአምራት በፈርዖን ፊት መፈጸም እንዳለ
ብህ አትዘንጋ ፤ ሆኖም እኔ ፈርዖንን እልኸኛ
ስለማደርገው ሕዝቡን በቀላሉ አይለቅም ።
[22] በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር ለፈርዖን የም
ለውን እንዲህ ብለህ ትነግረዋለህ ፥ ‘እስራኤል
የበኩር ልጄ ነው ፤ [23] እኔም ይህ ልጄ እኔን
ማምለክ ይችል ዘንድ እንድትለቀው ነገርሁህ ፤
አንተ ግን እምቢ አልህ ፤ ስለዚህ አሁን የአን
ተን የበኩር ልጅ እገድላለሁ ።’”

3፥21-22 ፦ ዘጸ. 12፥35-36 4፥23 ፦ ዘጸ. 12፥29

24 ሙሴ ወደ ግብጽ በመጓዝ ላይ ሳለ ባረፈ
በት ስፍር እግዚአብሔር አግኝቶት በሞት ሊቀ
ጣው ፈለገ። 25-26 ሚስቱም ጺፓራ ስለታም
ባልጩት ወስዳ የልጇን ሸለፈት ገረዘች፤ የሙ
ሴንም እግር በሸለፈቱ ዳሰሰችው፤ ከግዝረት
ሥርዓት የተነሣ ሙሴን "እንግዲህ አንተ ለእኔ
የደም ሙሽራ ነህ" አለችው፤ እግዚአብሔርም
ለሙሴ ምሕረት አድርጎ ሳይገድለው ቀረ።
27 በዚያኑ ጊዜ እግዚአብሔር አሮንን
"ከሙሴ ጋር ለመገናኘት ወደ በረሓው ሂድ"
አለው። እርሱም ወደ ተቀደሰው ተራራ ሄደ፤
በዚያም ሙሴን አግኝቶ ሳመው። 28 ሙሴም
እግዚአብሔር ወደ ግብጽ እንዲመለስ ባዘዘው
ጊዜ የነገረውን ቃልና እንዲፈጽማቸው ያዘዘው
ንም ተአምራት ሁሉ ለአሮን አስረዳው። 29 ከዚ
ህም በኋላ ሙሴና አሮን ወደ ግብጽ ወርደው
የእስራኤልን ሕዝብ አለቆች በአንድነት ሰበ
ሰቡ። 30 አሮንም እግዚአብሔር ለሙሴ የተናገ
ረውን ሁሉ ገለጠላቸው፤ ሙሴም ተአምራትን
ሁሉ በሕዝቡ ፊት አደረገ። 31 ሕዝቡም
አመኑ፤ እግዚአብሔር ወደ እነርሱ መጥቶ
እንደ ጐበኛቸውና የደረሰባቸውንም የግፍ
ጭቈና ማየቱን በሰሙ ጊዜ ተንበርክከው
ሰገዱ።

ምዕራፍ 5

ሙሴና አሮን በግብጽ ንጉሥ ፊት ቀረቡ

1 ከዚያም በኋላ ሙሴና አሮን ወደ ግብጽ
ንጉሥ ሄደው "የእስራኤል አምላክ የሆነ እግዚ
አብሔር 'በበረሓ ለእኔ የሚገባ በዓል ያደርጉ
ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ' ይልሃል" አሉት።
2 ንጉሡም "ለመሆኑ እግዚአብሔር ማን
ነው? የእርሱንስ ትእዛዝ ሰምቼ እስራኤልን
የምለቀው ለምንድን ነው? እኔ እግዚአብሔርን
አላውቅም፤ እስራኤልንም አልለቅም" አለ።
3 ሙሴና አሮንም "የዕብራውያን አምላክ
ለእኛ ተገልጦልናል፤ የሦስት ቀን መንገድ ወደ
በረሓ ተጒዘን ለአምላካችን ለእግዚአብሔር
መሥዋዕት እናቀርብ ዘንድ እንድትፈቅድልን
እንጠይቃለን፤ እኛ ይህን ባናደርግ በበሽታ
ወይም በጦርነት እንድናልቅ ያደርጋል" ሲሉ
መለሱለት።
4 ንጉሡም እንዲህ አላቸው፤ "እናንተ
ሙሴና አሮን ሕዝቡን ሥራ ማስፈታት የምትፈ
ልጉት ለምንድን ነው? በሉ አሁንም እነዚያ
ባሪያዎች ወደ ሥራቸው እንዲመለሱ አድርጉ!
5 እናንተ ከግብጻውያን ይበልጥ በቊጥር በዝ
ታችኋል፤ ይህም አልበቃችሁ ብሎ ሥራ
ማቆም ትፈልጋላችሁ!"
6 በዚያን ቀን ንጉሡ ፈርዖን ጨካኞች የሆኑ
ትን ግብጻውያን አሠሪዎችንና የእስራኤላውያን
ሠራተኞች አለቆችን እንዲህ ብሎ አዘዘ፤
7 "ለጡብ ሥራ የሚሆን ጭድ ለሕዝቡ እንደ
ወትሮው አትስጡ፤ እነርሱ ራሳቸው ጭዱን
ፈልገው ያምጡ፤ 8 ነገር ግን ቀድሞ ይሠሩት
የነበረውን ያህል አንድ ጡብ እንኳ ሳይጐድል
እንዲያስረክቡ አድርጉ፤ 'ለአምላካችን መሥዋ
ዕት እናቀርብ ዘንድ ልቀቀን' እያሉ የሚነዘን
ዙኝ ብዙ የሚሠሩት ነገር ስለሌለ ነው፤ 9 ሐሰ
ተኛ ወሬ የሚሰሙበት ጊዜ እንዳይኖራቸው፤
እነዚህ ሰዎች ከምንጊዜውም ይልቅ በሥራ እን
ዲጠመዱና በብርቱ እንዲሠሩ አድርጉአ
ቸው።"
10 ጨካኞች የሆኑት ግብጻውያን አሠሪዎችና
የእስራኤላውያን ሠራተኞች አለቆች ሄደው ለእ
ስራኤል ሕዝብ እንዲህ አሉ፤ "ንጉሡ ከእንግ
ዲህ ወዲህ ጭድ እንዳይሰጣችሁ አዝዞአል፤
11 ራሳችሁ ሄዳችሁ ከየትም ስፍራ ፈልጋችሁ
ማምጣት ይኖርባችኋል፤ ነገር ግን የምትሠሩት
ጡብ ቊጥር ማነስ የለበትም።" 12 ስለዚህ
ሕዝቡ ጭድ ፈልገው ለማግኘት በመላይቱ የግ
ብጽ ምድር ተሠማሩ። 13 ጨካኞች የሆኑትም
አሠሪዎች ቀድሞ ጭድ እየሰጡአቸው ይሠሩት
የነበረውን ያህል ጡብ ቈጥረው እንዲያስረክቡ
ያስገድዱአቸው ጀመር። 14 እነዚህም ጨካኞች
የሆኑት ግብጻውያን አሠሪዎች፤ የእስራኤላው
ያን ሠራተኞችን አለቆች "ቀድሞ ትሠሩት የነ
በረውን ያህል ጡብ ሠርታችሁ የማታስረክቡት
ስለምንድን ነው?" እያሉ ይገርፉአቸው ነበር።
15 የእስራኤላውያን ሠራተኞች አለቆችም
ወደ ንጉሡ ቀርበው "ንጉሥ ሆይ! በእኛ በአገ
ልጋዮችህ ላይ እንደዚህ ይህን ሁሉ ነገር አደረግ
ህብን? 16 ምንም ጭድ ሳይሰጠን ጡብ እንድን
ሠራ ታዝዘናል፤ ከዚህም ጋር እነሆ እየተገረ
ፍን ነው፤ ይህም በደል እንዲፈጸምብን ያደረገ
የገዛ ሕዝብህ ነው" ሲሉ አቤቱታቸውን አቀ
ረቡ።
17 ንጉሡም መልሶ "እናንተ ሥራ የማት
ወዱ ሰነፎች ናችሁ፤ 'ሄደን ለእግዚአብሔር
መሥዋዕት እንድናቀርብ ልቀቀን' እያላችሁ
የምትጠይቁበትም ምክንያት ይኸው ነው፤
18 በሉ አሁንም ወደ ሥራችሁ ተመለሱ፤ ከቶ
ጭድ አይሰጣችሁም፤ ነገር ግን ቀድሞ የምት
ሠሩትን ያህል ጡብ እየሠራችሁ ማስረከብ ይኖ
ርባችኋል" አላቸው። 19 የእስራኤላውያን ሠራ
ተኞች አለቆች ቀድሞ የሚሠሩትን ያህል ጡብ
በየቀኑ መሥራት እንዳለባቸው በተረዱ ጊዜ
በመከራ ላይ መውደቃቸውን ተገነዘቡ።
20 ከንጉሡም ፊት እንደ ወጡ፤ እነርሱን
በመጠባበቅ ላይ የነበሩትን ሙሴንና አሮንን አገ
ኙአቸው፤ 21 ሙሴንና አሮንንም "በንጉሡ በፈ
ርዓንና በመኳንንቱ ዘንድ እንድንጠላ በማድረጋ
ችሁና በሰይፍ ይገድሉንም ዘንድ ምክንያት
በመሆናችሁ፤ እግዚአብሔር ይይላችሁ! እር
ሱም ይፍረድባችሁ!" አሉአቸው።

ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ያቀረበው አቤቱታ

22ሙሴም እንደገና ወደ እግዚአብሔር
ተመልሶ እንዲህ አለ፤ “እግዚአብሔር ሆይ!
በዚህ ሕዝብ ላይ ይህን ያህል መከራ የምታደር
ስበት ስለምንድን ነው? እንዲህ ከሆነ እኔንስ
ወደዚህ ስለምን ላክኸኝ? 23እኔ በአንተ ስም
ለመናገር ወደ ንጉሡ መቅረብ ከጀመርሁበት
ጊዜ አንሥቶ እርሱ በዚህ ሕዝብ ላይ የባሰ
መከራ እያመጣበት ነው፤ አንተም ይህን ሕዝብ
ለመታደግ ከቶ አልፈቀድህም።”

ምዕራፍ 6

1እግዚአብሔርም ሙሴን “በንጉሡ በፈር
ዖን ላይ የማደርገውን አሁን ታያለህ፤ ሕዝቤን
እንዲለቅ በኀይል አስገድደዋለሁ፤ እንዲያውም
‘ከአገሬ ውጡልኝ’ ብሎ እንዲወተውት አደርገ
ዋለሁ።”

የሙሴ መጠራት

2እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ሲል ተናገ
ረው፤ “እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤ 3ሁሉን የም
ችል አምላክ መሆኔን በማሳወቅ ለአብርሃም፤
ለይስሐቅና ለያዕቆብ ተገልጬላቸዋለሁ፤ ‘እግ
ዚአብሔር’ በተሰኘው ቅዱስ ስሜ አማካይነት
ግን አልተገለጥሁላቸውም። 4እንደ ስደተኞች
ሆነው የሚኖሩባትን የከነዓንን ምድር ላወርሳ
ቸው ቃል ኪዳን ገባሁ። 5እነሆ አሁንም ግብጻ
ውያን ባሪያዎች አድርገው የሚያስጨንቁአቸ
ውን የእስራኤላውያንን መራራ ጩኸት ሰምቼአ
ለሁ፤ የገባሁትንም ቃል ኪዳን አስታውሻለሁ።
6ስለዚህም ለእስራኤላውያን የምለውን እንዲህ
ብለህ ንገራቸው፤ ‘እኔ እግዚአብሔር ነኝ፤
ግብጻውያን ከሚያደርሱባችሁ የባርነት ጭቈና
በመታደግ ነጻ አወጣችኋለሁ፤ አሠቃቂ ቅጣት
አመጣባቸው ዘንድ የኀይል ክንዴን በእነርሱ
ላይ እነሣለሁ፤ እናንተንም እታደጋችኋለሁ፤
7የእኔ የራሴም ሕዝብ አደርጋችኋለሁ፤ እኔም
አምላካችሁ እሆናለሁ፤ ከግብጽ ባርነትም ነጻ
በማወጣችሁ ጊዜ እኔ እግዚአብሔር አምላክ
ችሁ መሆኔን ታውቃላችሁ፤ 8ለአብርሃም፤
ለይስሐቅና ለያዕቆብ አወርሳቸው ዘንድ በመ
ሐላ ቃል ኪዳን ወደገባሁባት ምድር አመ
ጣችኋለሁ፤ ርስትም አድርጌ አወርሳችኋለሁ፤
እኔ እግዚአብሔር ነኝ።’” 9ሙሴም ይህን
ሁሉ ለእስራኤላውያን ነገረ፤ እነርሱ ግን ሊያዳ
ምጡት አልፈለጉም፤ ምክንያቱም በወደቀባ
ቸው የባርነት ጭቈና መንፈሳቸው ተሰብሮ
ነበር።

10እንደገናም እግዚአብሔር ሙሴን፤
11“እስራኤላውያን ከዚህች ምድር ይወጡ
ዘንድ እንዲለቃቸው ሂድ! ለግብጽ ንጉሥ ንገ
ረው” አለው።
12ነገር ግን ሙሴ “ወገኖቼ እስራኤላውያን
እንኳ አልሰሙኝም፤ ታዲያ ንጉሡ እንዴት
ሊሰማኝ ይችላል? እንደምታየኝ እኔ የንግግር
ችሎታ የለኝም” ሲል መለሰ።
13እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን “እስራኤ
ላውያንን ከግብጽ ምድር መርታችሁ እንድታ
ወጡ እኔ ያዘዝሁአችሁ መሆኑን ለእስራኤላውያ
ንና ለግብጽ ንጉሥ ንገሩ” ብሎ አዘዛቸው።

የሙሴና የአሮን ትውልድ

14የያዕቆብ በኵር ልጅ ሮቤል፤ ሐኖክ፤
ፋሉ፤ ሔጽሮንና ካርሚ የሚባሉ አራት ወን
ዶች ልጆች ነበሩት፤ እነዚህም በየስማቸው የሮ
ቤል ነገድ አባቶች ናቸው። 15ስምዖን ከከነዓና
ዊት ሴት የተወለደውን ሻኡልን ጨምሮ ይሙ
ኤል፤ ያሚን፤ አሃድ ያኪንና፤ ጾሐር የተባሉ
ስድስት ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ እነዚህም በየ
ስማቸው የስምዖን ነገድ አባቶች ናቸው።
16ሌዊ ጌርሾን፤ ቀሃትና መራሪ የተባሉ ሦስት
ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ እነዚህም በየስማቸው
የሌዊ ነገድ አባቶች ናቸው፤ ሌዊ በሕይወት
የኖረበት ዘመን 137 ዓመት ነበር። 17ጌር
ሾን፤ ሊብኒና ሺምዒ የተባሉ ሁለት ወንዶች
ልጆች ነበሩት፤ እነርሱም ብዙ ዝርያዎች ነበሩ
አቸው። 18ቀሃት፤ ዓምራም፤ ይጽሐር፤ ኬብ
ሮንና ዑዚኤል የተባሉ አራት ወንዶች ልጆች
ነበሩት፤ ቀሃት በሕይወት የኖረበት ዘመን 133
ዓመት ነው። 19መራሪ ማሕሊና ሙሺ የተባሉ
ወንዶች ልጆች ነበሩት፤ እነዚህና ዝርያዎቻ
ቸው ሁሉ የሌዊ ወገኖች ናቸው።
20ዓምራም ዮኬቤድ የተባለችውን የአባቱን
እኅት አገባ፤ እርስዋም አሮንንና ሙሴን ወለደ
ችለት። ዓምራም በሕይወት የኖረበት ዘመን
137 ዓመት ነው። 21ይጽሐር ቆራሕ፤ ኔፌ
ግና ዚክሪ የተባሉ ሦስት ወንዶች ልጆች ነበ
ሩት፤ 22ዑዚኤልም ሚሻኤል፤ ኤልጻፋንና
ሲትሪ የተባሉ ሦስት ወንዶች ልጆች ነበሩት።
23አሮን የነአሶን እኅት የሆነችውን የዐሚና
ዳብን ልጅ ኤሊሼባን አገባ፤ እርስዋም ናዳብ፤
አቢሁ፤ አልዓዛርና ኢታማር የተባሉትን አራት
ወንዶች ልጆች ወለደችለት። 24ቆራሕ አሲር፤
ኤልቃናና አቢያሳፍ የተባሉ ሦስት ወንዶች
ልጆች ነበሩት፤ እነዚህም ለቆራሕ ዝርያዎች
ሁሉ የነገድ አባቶች ነበሩ። 25የአሮን ልጅ
አልዓዛር የፑቲኤልን ልጅ አገባ፤ እርስዋም

6፥2-3 ፦ ዘፍ. 17፥1 ፤ 28፥3 ፤ 35፥11 ፤ ዘጸ. 3፥13-15 ። 6፥16-19 ፦ ዘኍ. 3፥17-20 ፤ 26፥57-58 ፤ 1ዜ.መ. 6፥16-19 ።

ፊኒሐስን ወለደችለት ፤ እነዚህ ሁሉ የሌዊ የነ
ገድ አባቶችና አለቆች ነበሩ ።
26 ከነዚህ መካከል እግዚአብሔር ሙሴንና
አሮንን መርጦ “የእስራኤልን ሕዝብ በየነገዳ
ቸው ከግብጽ ምድር መርታችሁ አውጡ”
ብሎ አዘዛቸው ። 27 “የእስራኤልን ሕዝብ
ልቀቅ” ብለው ከግብጽ ንጉሥ ጋር የተነጋገሩ
እነርሱ ናቸው ።

እግዚአብሔር ለሙሴና ለአሮን የሰጠው ትእዛዝ

28 እግዚአብሔር ሙሴን በግብጽ ምድር በተ
ናገረው ጊዜ ፥ 29 “እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤ እኔ
የምነግርህን ሁሉ ለግብጽ ንጉሥ ለፈርዖን
ንገር” አለው ።
30 ሙሴ ግን “እኔ የመናገር ችሎታ የለ
ኝም ፤ ታዲያ ንጉሡ እንዴት ሊሰማኝ ይች
ላል ?” ሲል መለሰ ።

ምዕራፍ 7

1 እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፥
“እነሆ እኔ አንተን ለፈርዖን እንደ አምላክ አደ
ርጌሃለሁ ፤ ወንድምህም አሮን እንደ ነቢይ ሆኖ
ስለ አንተ ይናገራል ፤ 2 እኔ የማዝዝህን ሁሉ
ለአሮን ንገረው ፤ እርሱም ከአገሩ እንዲወጡ
እስራኤላውያንን ይለቅ ዘንድ ለንጉሡ ይነግረ
ዋል ፤ 3 ነገር ግን እኔ የፈርዖንን ልብ በማደን
ደን እልኸኛ አደርገዋለሁ ፤ ከዚህም የተነሣ እኔ
የቱንም ያህል እስፈሪ ተአምር በግብጽ ምድር
ባደርግ ፤ 4 እናንተን አይሰማችሁም ፤ ከዚያን
በኋላ በግብጽ ላይ ብርቱ ቅጣት በማምጣት
የሕዝቤን የእስራኤልን ነገዶች ከምድሪቱ
መርቼ አወጣለሁ ። 5 በዚህ ዐይነት የኀይል ክን
ዴን በእነርሱ ላይ አንሥቼ እስራኤላውያንን
ከአገራቸው በማወጣበት ጊዜ ግብጻውያን እኔ
እግዚአብሔር እንደሆንሁ ያውቃሉ ።”
6 ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር ያዘዛቸውን
ሁሉ ፈጸሙ ። 7 ከንጉሡም ጋር በተነጋገሩበት
በዚያ ጊዜ ሙሴ የሰማኒያ ዓመት ዕድሜ ሲኖ
ረው ፥ አሮን ደግሞ ሰማኒያ ሦስት ዓመት
ሆኖት ነበር ።

የአሮን በትር

8 እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ አላ
ቸው ፥ 9 “ፈርዖን ‘እስቲ ተአምራት በማድረግ
ማንነታችሁን ግለጡልኝ’ ቢላችሁ አሮን በት
ሩን ወስዶ በንጉሡ ፊት ይጣለው ፤ በዚያን ጊዜ
በትሩ ተለውጦ እባብ ይሆናል ።” 10 ስለዚህ
ሙሴና አሮን ወደ ፈርዖን ሄደው እግዚአብሔር
እንዳዘዛቸው አደረጉ ፤ አሮንም በትሩን በንጉ
ሡና በመኳንንቱ ፊት በጣለው ጊዜ ተለውጦ
እባብ ሆነ ። 11 ከዚህም በኋላ ፈርዖን ጠቢባን
ንና አስማተኞቹን ጠራ ፤ እነርሱም በአስማታ
ቸው እንደዚሁ አደረጉ ። 12 በትሮቻቸውን ወደ
መሬት በጣሉአቸው ጊዜ ተለውጠው እባቦች
ሆኑ ፤ ነገር ግን የአሮን በትር የእነርሱን በት
ሮች ሁሉ ሊቃቅማ ዋጠች ። 13 ይህም ሁሉ
ከሆነ በኋላ ንጉሡ ልቡን በማደንደን ዘእልኸኝ
ነቱ ጸና ፤ እግዚአብሔርም እንደተናገረው ሙሴ
ንና አሮንን ሊሰማቸው አልፈለገም ።

ግብጽ በተአምራዊ መቅሠፍት ተመታች
ሀ. ውሃው ወደ ደም ስለመለወጡ

14 ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ
አለው ፥ “ንጉሡ ልቡን በማደንደን እልኸኛ
ሆኖ ሕዝቡን አልለቅቅም ብሎአል ፤ 15 ስለዚህ
ጠዋት በማለዳ ወደ ፈርዖን ሂድ ፤ ወደ ዓባይ
ወንዝ ሲወርድ በመንገድ ታገኘዋለህ ፤ ወደ እባ
ብነት የተለወጠችውን በትር ይዘህ በወንዙ ዳር
ጠብቀው ። 16 እንዲህም በለው ፥ ‘የዕብራውያን
አምላክ የሆነ እግዚአብሔር በበረሓ ያገለግሉት
ዘንድ ሕዝቡን እንድትለቅ እንድነግርህ ወደ
አንተ ልኮኛል ፤ አንተ ግን እስከ ዛሬ እምቢ
ብለሃል ። 17 አሁን ግን በሚያደርገው ነገር የእ
ግዚአብሔርን ማንነት ለማወቅ ትገደዳለህ ፤
እነሆ እኔ በዚህ በትር የወንዙን ውሃ እመታ
ለሁ ፤ ውሃውም ወደ ደም ይለወጣል ። 18 በው
ስጡ ያሉ ዓሣዎች ሁሉ ይሞታሉ ፤ የወንዙ
ውሃ በጣም ከመሽተቱ የተነሣ ግብጻውያን
ከዚህ ወንዝ ውሃ ቀድተው መጠጣት አይች
ሉም ።’ ”
19 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፥
“አሮን በትሩን ወስዶ በግብጽ ምድር በሚገ
ኙት ወንዞች ፥ ቦዮችና ኩሬዎች ሁሉ ላይ እን
ዲዘረጋ ንገረው ፤ በዚያን ጊዜ ውሃው ሁሉ ተለ
ውጦ ደም ይሆናል ፤ ከእንጨትና ከድንጋይ በተ
ሠሩት የውሃ ማጠራቀሚያ ዕቃዎች እንኳ ሳይ
ቀር በግብጽ ምድር የሚገኘው ውሃ ሁሉ ደም
ይሆናል ።”
20 ሙሴና አሮንም እግዚአብሔር እንዳዘዛ
ቸው አደረጉ ፤ አሮንም በንጉሡና በመኳንንቱ
ፊት በትሩን አንሥቶ የወንዙን ውሃ መታው ።
የወንዙም ውሃ ተለውጦ ደም ሆነ ፤ 21 በወንዙ
ውስጥ ያሉት ዓሣዎች ሁሉ ሞቱ ፤ ውሃውም
ስለ ገማ ግብጻውያን ሊጠጡት አልቻሉም ።
በግብጽ ምድር ደም የሌለበት ስፍራ አልነበ
ረም ። 22 ከዚህ በኋላ የንጉሡ አስማተኞች በአ
ስማታቸው እንደዚሁ አደረጉ ፤ ንጉሡም እንደ
ዚያው ልቡን በማጽናት እልኸኛ ሆነ ፤ ልክ
እግዚአብሔር እንደተናገረውም ንጉሡ ሙሴ
ንና አሮንን ማዳመጥ እምቢ አለ ። 23 ይልቁንም
የሆነውን ነገር ሁሉ ከቁም ነገር ሳይቈጥረው

7፥3 ሐ.ሥ. 7፥36 ። 7፥17 ራእ. 16፥4 ።

ወደ ቤተ መንግሥቱ ተመልሶ ሄደ ። 24 ግብጻ
ውያን ከወንዙ ውሃ መጠጣት ስላልቻሉ የሚ
ጠጣ ውሃ ለማግኘት ከወንዝ ዳር ጕድጓድ
ቈፈሩ ።
25 እግዚአብሔርም ወንዙን ከመታ በኋላ
ሰባት ቀን አለፈ ።

ምዕራፍ 8

ለ. ጓጕንቸር

1 ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ
አለው ፤ "ወደ ፈርዖን ሄደህ እግዚአብሔር እን
ዲህ ይላል ብለህ ንገረው 'ያገለግለኝ ዘንድ ሕዝ
ቤን ልቀቅ ፤ 2 እምቢ ብትል ግን ሀገርህን ለመ
ቅጣት በጓጕንቸር አሸፍናታለሁ ። 3 የዓባይ
ወንዝ በጓጕንቸሮች የተሞላ ስለሚሆን ከዚያ
እየወጡ ወደ ቤተ መንግሥትህ ፥ ወደ መኝታ
ቤትህ ፥ ወደ አልጋህ ፥ ወደ መኳንንትህና ወደ
ሕዝብህ ቤቶች ፥ እንዲሁም ወደ ምድጃህና
ወደ ቡኾ ዕቃዎችህ ሳይቀር ይገባሉ ፤ 4 ጓጕንቸ
ሮቹ እየዘለሉ በአንተና በሕዝብህ በመኳንንት
ህም ሁሉ ላይ ይመጡባችኋል ።'"
5 እግዚአብሔርም ሙሴን "ጓጕንቸሮች ወጥ
ተው መላውን የግብጽ ምድር ይሸፍኑ ዘንድ
በወንዞች ፥ በመስኖ ቦዮችና በኩሬዎች ሁሉ
ላይ በትሩን እንዲዘረጋ ለአሮን ንገረው"
አለው ። 6 ስለዚህም አሮን በግብጽ ውሃ ሁሉ
ላይ በትሩን ዘረጋ ፤ ጓጕንቸሮችም ወጥተው
ምድሪቱን አለበሱአት ። 7 ነገር ግን አስማተኞ
ችም እንደዚሁ በአስማታቸው ተጠቅመው ጓጕ
ንቸሮች በግብጽ ምድር ላይ እንዲርመሰመሱ
አደረጉ ።
8 ፈርዖንም ሙሴንና አሮንን ጠርቶ "ጓጕንቸ
ሮቹን ከእኔና ከሕዝቤ ዘንድ እንዲያርቅ ወደ
እግዚአብሔር ጸልዩልኝ ፤ ለእግዚአብሔር መሥ
ዋዕት ያቀርቡ ዘንድ ሕዝባችሁን እለቅቃለሁ"
አላቸው ።
9 ሙሴም እንዲህ ሲል መለሰለት ፥ "በደስታ
እጸልይልሃለሁ ፤ ለአንተና ለመኳንንትህ ለሕዝ
ብህም የምጸልይበትን ሰዓት ብቻ ወስንልኝ ፤
ከዚያም በኋላ ጓጕንቸሮቹ ከአንተና ከቤትህ
ሁሉ ተወግደው በዓባይ ወንዝ ብቻ ተወስነው
እንዲኖሩ አደርጋለሁ" አለው ።
10 ንጉሡም "እንግዲያውስ ነገውኑ ጸልይ
ልኝ" አለ ።
ሙሴም እንዲህ አለ ፤ "እንዳልከው አደርጋ
ለሁ ፤ አንተም እንደ አምላካችን እንደ እግዚአ
ብሔር ያለ ሌላ አምላክ እንደሌለ በዚያን ጊዜ
ታውቃለህ ። 11 ጓጕንቸሮቹ ከአንተና ከቤትህ
ሁሉ ፥ ከመኳንንትህና ከሕዝብህም ሁሉ ዘንድ
ይወገዳሉ ፤ በዓባይ ወንዝ ውስጥ ካልሆነ በቀር
በሌላ ቦታ አይገኙም ።" 12 ከዚህ በኋላ ሙሴና
አሮን ከፈርዖን ፊት ወጥተው ሄዱ ፤ በፈርዖን
ላይ ያመጣቸውንም ጓጕንቸሮች ያስወግድለት
ዘንድ ሙሴ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ ። 13 ሙሴ
በጸለየውም መሠረት እግዚአብሔር በየቤቱ ፥
በየቅጽር ግቢውና በየመስኩ ያሉት ጓጕንቸሮች
ሁሉ እንዲሞቱ አደረገ ። 14 ግብጻውያንም ጓጕ
ንቸሮቹን ሁሉ እየሰበሰቡ በየስፍራው ከመ
ሩት ፤ ምድሪቱም በእርሱ ግማት ተሞላች ።
15 ንጉሡ ጓጕንቸሮቹ መሞታቸውን ባየ ጊዜ
እንደተናገረውም ንጉሡ ሙሴንና አሮንን መስ
ማት እምቢ አለ ።

ሐ. ቅማል

16 እግዚአብሔር ሙሴን "የምድሩን ትቢያ
በበትሩ እንዲመታ ለአሮን ንገረው ፤ በግብጽም
አገር ሁሉ ትቢያው ወደ ቅማልነት ይለወ
ጣል" አለው ። 17 አሮንም እጁን ዘርግቶ በበ
ትሩ የምድሩን ትቢያ መታ ፤ በግብጽ አገር ያለ
ውም ትቢያ ሁሉ ወደ ቅማልነት ተለወጠ ፤
ሰዎችንና እንስሳትንም ሁሉ ሸፈነ ። 18 አስማተ
ኞቹ በአስማታቸው ተጠቅመው ቅማል እንዲ
ፈላ ለማድረግ ሞከሩ ፤ ነገር ግን አልተሳካላቸ
ውም ፤ ቅማልም በየስፍራው ሁሉ ተገኘ ።
19 አስማተኞቹም "ይህ የእግዚአብሔር ሥራ
ነው" ብለው ለንጉሡ ነገሩት ፤ ንጉሡ ግን
ልቡን አደነደነ ፤ እግዚአብሔር እንደተናገረ
ውም ሙሴንና አሮንን መስማት አልፈለገም ።

መ. ተናካሽ ዝንብ

20 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤
"ነገ ጠዋት በማለዳ ወደ ንጉሡ ሄደህ ወደ
ዓባይ ወንዝ ሲወርድ አግኘው ፤ እግዚአብሔር
እንዲህ ይላል ብለህ ንገረው ፥ 'ያገለግለኝ ዘንድ
ሕዝቤን ልቀቅ! 21 እምቢ ብትል ግን በአንተና
በቤትህ ሁሉ ፥ በመኳንንትህና በሕዝብህም
ሁሉ ላይ እጅግ ብዙ የሆነ ተናካሽ ዝንብ በማ
ምጣት የምቀጣህ መሆኔን ዕወቅ ፤ የግብጻውያን
ቤቶች ሁሉ በዝንብ መንጋ የተሞሉ ይሆናሉ ፤
ምድሪቱም በዝንብ ትሸፈናለች ። 22 ሕዝቤ የሚ
ኖሩባት የጌሤም ምድር ግን ከዝንብ መንጋ ነፃ
እንድትሆን አደርጋለሁ ፤ ይህንንም የማደርገው
እኔ እግዚአብሔር በዚህች ምድር የምሠራ
መሆኔን እንድታውቅ ነው ። 23 በሕዝብህና በሕ
ዝቤ መካከል ልዩነት እንዲኖር አደርጋለሁ ፤
ይህም ተአምር በነገዪቱ ዕለት ይፈጸማል ።'"
24 እግዚአብሔርም የንጉሡ ቤተ መንግሥትና
የመኳንንቱ ቤቶች ሁሉ በዝንብ መንጋ እንዲወ
ረሩ አደረገ ፤ መላዋም የግብጽ ምድር በዝንብ
መንጋ ተበላሸች ።

8፥19 ፦ ሉቃ. 11፥20 ።

25 ከዚህ በኋላ ንጉሡ ሙሴንና አሮንን
ጠርቶ “ሂዱና በዚህች አገር ለአምላካችሁ
ለእግዚአብሔር መሥዋዕት አቅርቡ” አላቸው።
26 ሙሴም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “ይህን እና
ደርግ ዘንድ ተገቢ አይደለም፤ ምክንያቱም ለእ
ግዚአብሔር ለአምላካችን መሥዋዕት አድርገን
ከምናቀርባቸው እንስሳት የተነሣ ግብጻውያን
ይጸየፉሉ፤ እነዚህን እንስሳት ወስደን ግብጻው
ያን በሚያዩን ስፍራ መሥዋዕት ብናደርጋቸው
ግብጻውያን በመጸየፍ ተበሳጭተው በድንጋይ
ይወግሩናል። 27 ስለዚህ እግዚአብሔር ባዘዘን
መሠረት የሦስት ቀን መንገድ ወደ በረሓ ተጕ
ዘን ለእግዚአብሔር መሥዋዕት ማቅረብ ይኖርብ
ናል።”
28 ንጉሡም “ሩቅ የማትሄዱ ከሆነ በበ
ረሓ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር እንድትሠዉ
እለቅቃችኋለሁ፤ ለእኔም ጸልዩልኝ” አለ።
29 ሙሴም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “በነገው
ቀን ዝንቦቹ ከአንተና ከመኳንንቱ ከሕዝቡም
ዘንድ እንዲወገዱ ከአንተ እንደተለየሁ አሁኑኑ
ወደ እግዚአብሔር እጸልያለሁ፤ ነገር ግን
ሕዝቡ ለእግዚአብሔር ይሠዉ ዘንድ እንዳይሄዱ
በመከልከል እንደገና ልታሞኘኝ አይገባም።”
30 ሙሴም ከንጉሡ ፊት ወጥቶ ወደ እግዚአ
ብሔር ጸለየ፤ 31 እግዚአብሔርም ሙሴ እንዳ
ለው ሁሉ አደረገ፤ የዝንብ መንጋውም ከንጉ
ሡና ከመኳንንቱ ከሕዝቡም ሁሉ ፊት አንድ
ሳይቀር ተወገደ፤ 32 ይሁን እንጂ ንጉሡ አሁ
ንም ልቡን በማደንደን እልኸኛ ሆነ፤ የእስራኤ
ልንም ሕዝብ አልለቀቀም።

ምዕራፍ 9

ሠ. የእንስሳት እልቂት

1 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤
“ወደ ንጉሡ ሂደህ የዕብራውያን አምላክ የሆነ
እግዚአብሔር እንዲህ ይልሃል በለው፤ ‘ያገለግ
ለኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ! 2 ዳግመኛ እምቢ
ብትል ግን፤ 3 በእንስሳትህ ሁሉ ላይ አሠቃቂ
የከብት በሽታ በማምጣት እቀጣሃለሁ፤ ስለዚ
ህም ፈረሶችህ፤ አህዮችህ፤ ግመሎችህ፤ የቀ
ንድ ከብቶችህ በጎችህና ፍየሎችህ ያልቃሉ።
4 በእስራኤላውያንና በግብጻውያን እንስሳት መካ
ከል ልዩነት አደርጋለሁ፤ ከእስራኤላውያን እን
ስሳት አንድ እንኳ አይሞትም። 5 እኔ እግዚአብ
ሔር ይህን ሁሉ ነገ ላደርገው ወስኛለሁ።’”
6 እግዚአብሔርም በተናገረው መሠረት በማ
ግሥቱ ይህንኑ አደረገ፤ የግብጻውያን እንስሳት
ሁሉ አለቁ፤ ነገር ግን ከእስራኤላውያን እንስ
ሳት አንድ እንኳ አልሞተም። 7 ንጉሡ የሆነ
ውን ሁሉ በጠየቀ ጊዜ ከእስራኤላውያን እንስ
ሳት አንድ እንኳ አለመሞቱ ተነገረው፤ ይህም
ሁሉ ሆኖ ልቡን ስላደነደነ ሕዝቡን አልለቀ
ቀም።

ረ. ብጉንጅ የመሰለ ብርቱ ቍስል

8 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሙሴንና አሮ
ንን እንዲህ አላቸው፤ “በእፍኛችሁ እየዘገና
ችሁ ከምድጃ ጥቀርሻ ዐመድ ውሰዱ፤ አርሱንም
ሙሴ በንጉሡ ፊት ወደ አየር ይበትነው፤ 9 እር
ሱም እንደ ደቃቅ ትቢያ ሆኖ በግብጽ ምድር
ሁሉ ላይ በሚሰራጭበት ጊዜ በሕዝብና በእንስ
ሳቱ ላይ አሠቃቂ የሆነ ብርቱ ቍስል ያመ
ጣል።” 10 እነርሱም ጥቀርሻ ዐመድ ወስደው በን
ጉሡ ፊት ቆሙ፤ ሙሴም ወደ አየር በበተነው
ጊዜ ሕዝቡና እንስሳቱ በብርቱ ቍስል ተመቱ።
11 በዚያን ጊዜ አስማተኞቹ በሙሴ ፊት መቅ
ረብ አልቻሉም፤ ምክንያቱም እንደ ማንኛውም
ግብጻዊ ሁሉ እነርሱ ራሳቸው በቍስል ተወር
ሰው ነበር፤ 12 ነገር ግን አሁንም እግዚአብሔር
የንጉሡን ልብ በማደንደን እንደገና እልኸኛ አደ
ረገው፤ ስለዚህም እግዚአብሔር አስቀድሞ
ለሙሴ እንደተናገረ ንጉሡ ሙሴንና አሮንን ሊሰ
ማቸው አልወደደም።

ሰ. የበረዶ መዝነም

13 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እን
ዲህ አለው፤ “ነገ ጠዋት በማለዳ ወደ ንጉሡ
ሄደህ እግኘውና ‘የዕብራውያን አምላክ የሆነ
እግዚአብሔር እንዲህ ይልሃል’ ብለህ ንገረው፤
‘ያገለግለኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ፤ 14 ነገር ግን
እምቢ ብትል፤ በዓለም ላይ እኔን የመሰለ ሌላ
አምላክ እንደሌለ ታውቅ ዘንድ አንተን ራስ
ህን፤ መኳንንትህንና ሕዝብህን በመቅሠፍቴ
ኀይል አሁኑኑ እቀጣለሁ። 15 አንተንና ሕዝብ
ህን በበሽታ ለመምታት የኀይል ክንዴን እን
ሥቼ ቢሆን ኖሮ እስከ አሁን ሁላችሁም በፍ
ጹም በተደመሰሳችሁ ነበር። 16 ነገር ግን ስሜ
በዓለም ሁሉ ይጠራ ዘንድ ኀይሌን ልገልጥብህ
ስለፈለግሁ በሕይወት እንድትቆይ አድርጌአ
ለሁ። 17 እነሆ እስከ አሁንም ልብህን በማደን
ደን ሕዝቤን ለመልቀቅ እምቢ ብለሃል። 18 ነገ
በዚህ ሰዓት በግብጽ ታሪክ ውስጥ ታይቶ የማይ
ታወቅ ከባድ የበረዶ ዝናም አመጣለሁ፤ 19 አሁ
ንም በመስክ የተሰማሩት እንስሶችህና በዚያ
ያለው ንብረትህ ሁሉ ወደ መጠለያ እንዲጠጋ
ትእዛዝ ስጥ፤ ወደ ቤት ያልገቡ ሕዝብም ሆነ
እንስሳት ቢኖሩ ግን በበረዶው ስለሚመቱ
ሁሉም ያልቃሉ።’” 20 ከንጉሡ ባለሟሎች
አንዳንዶቹ እግዚአብሔር ስለተናገረው ነገር
በፍርሃት ተጨነቁ፤ ስለዚህም አገልጋዮቻቸ
ውና እንስሶቻቸው ወደ ቤት ተሰብስበው እንዲ
ጠለሉ አደረጉ። 21 የቀሩት ግን እግዚአብሔር

9፡10 ፦ ራእ. 16፡2። 9፡16 ፦ ሮም 9፡17።

የተናገረውን ቃል ችላ በማለት አገልጋዮቻቸው
ንና እንስሶቻቸውን በሜዳ ተው ።
22 ከዚህም በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን “እጅ
ህን ወደ ሰማይ ዘርጋ ፤ በረዶም በግብጽ ምድር
ሁሉ ላይ ይዘንማል ፤ ሕዝቡን ፥ እንስሳቱንና በእ
ርሻ ያለውን ተክል ሁሉ ይመታል” አለው ።
23 ስለዚህ ሙሴ በትሩን እንሥቶ ወደ ሰማይ
ዘረጋ ፤ እግዚአብሔርም ነጐድጓድና በረዶ አወ
ረደ ፤ ምድሪቱም በመብረቅ ታረሰች ። 24 እግዚአ
ብሔር በዚህና በዚያ ከሚራወጥ የመብረቅ ብል
ጭልጭታ ጋር ከባድ የበረዶ ዝናም አወረደ ፤
ይህም ዐይነቱ የበረዶ ዝናም በግብጽ ታሪክ
ውስጥ ታይቶ የማይታወቅ ነበር ። 25 በረዶው በግ
ብጽ ምድር ሁሉ በሜዳ የተገኘውን ማንኛውንም
ነገር ሕዝቡንና እንስሳቱን ጭምር ጨፈጨፈ ፤
በሜዳ ላይ ያለውን አትክልት ሁሉ መታ ፤ ዛፎች
ንም ሁሉ ሰባበረ ። 26 እስራኤላውያን በሚኖሩ
ባት በጌሤም ምድር ብቻ በረዶ አልነበረም ።
27 ንጉሡም ሙሴንና አሮንን አስጠርቶ እን
ዲህ አላቸው ፥ “አሁንስ በደል መሥራቴ ታወ
ቀኝል ፤ እግዚአብሔር እውነተኛ ነው ፤ እኔና
ሕዝቤ ግን በድለናል ። 28 በረዶውና ነጐድጓዱ
እጅግ ስለበዛብን ወደ እግዚአብሔር ጸልዩልን ፤
በእርግጥ እለቅቃችኋለሁ ፤ ከእንግዲህ ወዲህ
እዚህ የምትቆዩበት ጊዜ አይኖርም ።”
29 ሙሴም ንጉሡን እንዲህ አለው ፥ “ከከተ
ማው እንደወጣሁ እጄን ዘርግቼ ወደ እግዚአብ
ሔር እጸልያለሁ ፤ ነጐድጓዱም ይቆማል ፤ በረ
ዶም ከእንግዲህ ወዲህ አይኖርም ፤ በዚህ ዐይ
ነት አንተም ምድር የእግዚአብሔር እንደሆነች
ታውቃለህ ። 30 ነገር ግን አንተና መኳንንትህ
ገና እግዚአብሔር አምላክን የማትፈሩ መሆናች
ሁን ዐውቃለሁ ።”
31 ገብስ ገና እሸት ፥ ተልባውም ገና በማበብ
ላይ ስለነበር አንድም ሳይቀር በሙሉ ተበላሸ ።
32 የስንዴ ሰብል ግን የሚደርሰው ዘግየት ብሎ
ስለነበር ከመበላሸት ድኖአል ።
33 ሙሴ ከንጉሡ ፊት በመውጣት ከከተ
ማው ውጭ ሄደ ፤ እጁንም ዘርግቶ ወደ እግዚአ
ብሔር ጸለየ ፤ ነጐድጓዱና በረዶው ዝናሙም
ለአንድ ጊዜ ቆመ ። 34 ንጉሡ ግን የሆነውን
ነገር ባየ ጊዜ እንደገና ኃጢአት ሠራ ፤ እርሱና
መኳንንቱ ልባቸውን አደንድነው እልኸኞች
ሆኑ ። 35 እግዚአብሔር አስቀድሞ በሙሴ አማ
ካይነት ተናግሮ እንደነበረ ንጉሡ እስራኤላውያ
ንን አልለቀቀም ።

ምዕራፍ 10

ሸ. የአንበጣ መንጋ

1 ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ
አለው ፥ “እነሆ እንደገና ወደ ፈርዖን ተመል
ሰህ ግባ ፤ እኔ እርሱንና መኳንንቱን እልኸኞች
ያደረግሁአቸው በመካከላቸው እነዚህን ተአም
ራት ለማድረግ በቅጂ ነው ፤ 2 እንዲሁም እነዚ
ህን ተአምራት ባደረግሁ ጊዜ ግብጻውያንን እን
ዴት እንደቀጣሁ ለልጆቻችሁና ለልጅ ልጆቻ
ችሁ መንገር ትችሉ ዘንድ ነው ፤ በዚህም ዐይ
ነት ሁላችሁም እኔ እግዚአብሔር መሆኔን
ታውቃላችሁ ።”
3 ስለዚህ ሙሴና አሮን ወደ ንጉሡ ሄደው
እንዲህ አሉት ፥ “የዕብራውያን አምላክ የሆነ
እግዚአብሔር እንዲህ ይላል ፥ ‘ለእኔ መታዘዝን
እምቢ የምትለው እስከ መቼ ነው? አሁንም
ያገለግለኝ ዘንድ ሕዝቤን ልቀቅ ፤ 4 በእምቢተኛ
ነትህ ብትጸና ግን በነገው ቀን የአንበጣ መንጋ
በአገርህ ላይ እንዲመጣ አደርጋለሁ ። 5 የአንበ
ጣውም መንጋ እጅግ ብዙ ከመሆኑ የተነሣ
ምድሪቱን በመላ ይሸፍናል ፤ ከበረዶው የተረፈ
ውን ነገር ፥ ዛፉን ሁሉ ምንም ሳይቀር ይበላ
ዋል ። 6 ቤተ መንግሥትህን ፥ የመኳንንትህንና
የሕዝብህን ቤቶች ሁሉ የአንበጣ መንጋ ይሞላ
ዋል ፤ ይህም ሁኔታ ከቀድሞ አባቶችህ ዘመን
እስከ አሁን ከታየው መከራ ሁሉ የከፋ ይሆ
ናል ።’ ”
ሙሴም ከፈርዖን ፊት ወጥቶ ሄደ ።
7 መኳንንቱም ንጉሡን እንዲህ አሉት ፥
“ይህ ሰው ለእኛ ወጥመድ ሆኖ የሚያስቸግረን
እስከ መቼ ነው? አምላካቸው የሆነ እግዚአብ
ሔርን ያገለግሉ ዘንድ ከእስራኤላውያን ወገን
ወንዶቹ ይሂዱ ፤ አገሪቱ በመጥፋት ላይ መሆ
ንዋ አይታወቅህምን?”
8 ስለዚህ ሙሴና አሮን ተጠርተው ወደ ፈር
ዖን ቀረቡ ፤ ፈርዖንም “ሂዱችሁ እግዚአብሔር
አምላካችሁን ማገልገል ትችላላችሁ ፤ ነገር ግን
መሄድ የሚገባቸው የትኞቹ ናቸው?” አላ
ቸው ።
9 ሙሴም “ሕፃን ልጆቻችንና ሽማግሌዎቻ
ችን ሳይቀሩ ሁላችንም እንሄዳለን ፤ ወንዶችና
ሴቶች ልጆቻችንን ፥ በጎቻችንንና ፍየሎቻች
ንን ፥ የቀንድ ከብቶቻችንንም ሁሉ እንወስዳ
ለን ፤ ምክንያቱም በምንሄድበት ስፍራ ለእግዚ
አብሔር በዓል እናደርጋለን” ሲሉ መለሱ ።
10 ንጉሥም “የሀመፅ ሤራ ማቀዳችሁ ግልጥ
ስለሆነ ሴቶቻችሁንና ልጆቻችሁን ይዛችሁ እን
ድትሄዱ እንደማልፈቅድላችሁ በእግዚአብሔር
ስም እምላለሁ ። 11 እንግዲህ እግዚአብሔርን
ማገልገል ከፈለጋችሁ ወንዶቹ ብቻ መሄድ
ትችላላችሁ” አለ ። ከዚህም በኋላ ሙሴና አሮን
ተባርረው ወጡ ።
12 እግዚአብሔርም ሙሴን “አንበጦችን
ለማምጣት እጅህን በግብጽ ምድር ላይ
ዘርጋ ፤ እነርሱም መጥተው ቡቃያውን ሁሉና

9፥24 ፤- ራእ. 8፥7 ፤ 16፥21 ።

ከበረዶ የተረፈውን ተክል ሁሉ ይበላሉ"
አለው። 13 ስለዚህ ሙሴ በግብጽ ምድር ላይ
እጁን ዘረጋ፤ እግዚአብሔርም በዚያን ቀንና
ሌሊት የምሥራቅ ነፋስ አስነሣ፤ በነጋም ጊዜ የ
የምሥራቅ ነፋስ አንበጦችን አመጣ። 14 አንበ
ጦም በመርመስመስ መጥተው አገሪቱን ወረሩ፤
ይህን ያህል ብዛት ያለው የአንበጣ መንጋ ከዚያ
በፊት ታይቶ አይታወቅም፤ ወደ ፊትም ሊታይ
አይችልም። 15 አገሪቱ ጠቍራ ጨለማ እስኪት
መስል ድረስ የአንበጣ መንጋ ሸፈናት፤ አንድም
ነገር ሳያስቀር በየዛፉ ላይ የሚገኘውን ፍሬና
ሌላውንም ተክል ሁሉ ግጦ በላው፤ በግብጽ
ምድር ከሚገኘው ከማንኛውም ዛፍና ተክል
ሁሉ ምንም ነገር ሳያስቀር ለምለም የሆነውን
ቅጠል ሁሉ መድምዶ በላ።
16 ንጉሡም ሙሴንና አሮንን በፍጥነት አስ
ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ "እምላካችሁን እግዚ
አብሔርንና እናንተንም በድያለሁ፤ 17 አንግዲ
ህስ አነሆ አንድ ጊዜ ብቻ በደሌን ይቅር አንድ
ትሉኝ እለምናችኋለሁ፤ ይህን ብርቱ ቅጣት
ከእኔ እንዲያስወግድም አምላካችሁን እግዚአብ
ሔርን ለምኑልኝ።" 18 ሙሴም ከንጉሡ ፊት
ወጥቶ ወደ እግዚአብሔር ጸለየ። 19 እግዚአብ
ሔርም የምሥራቁን ነፋስ የሚቋቋምና አንበጦ
ቹንም ጠራርጎ ወደ ቀይ ባሕር የሚነዳ ብርቱ
ነፋስ ከምዕራብ በኩል አስነሣ፤ በዚህ ዐይነት
በመላው የግብጽ ምድር አንድ አንበጣ እንኳ
አልቀረም። 20 ነገር ግን እግዚአብሔር የንጉ
ሡን የፈርዖንን ልብ በማደንደን እልኸኛ ስላደ
ረገው አሁንም እስራኤላውያንን አልለቀቀም።

ቀ. ጨለማ

21 ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን "እጅ
ህን ወደ ሰማይ ዘርጋው፤ በእጅ እስከሚዳሰስ
ድረስ ጥቅጥቅ ያለ ጨለማ የግብጽን ምድር
ይሸፍናል" አለው። 22 ሙሴም እጁን ወደ
ሰማይ ዘረጋ፤ በመላውም የግብጽ ምድር ሦ
ስት ቀን ጨለማ ሆነ። 23 ግብጻውያን እርስ በር
ሳቸው ስለማይተያዩ ማንም ሰው እስከ ሦስት
ቀን ከቤቱ መውጣት አልቻለም ነበር፤ እስራኤ
ላውያን በሚኖሩበት ስፍራ ግን ብርሃን ነበር።
24 ንጉሡም ሙሴን ጠርቶ "ሂዱችሁ እግዚ
አብሔርን አገልግሉ፤ ሴቶቻችሁና ልጆቻች
ሁም ከእናንተ ጋር መሄድ ይችላሉ፤ ነገር ግን
በጎቻችሁና ፍየሎቻችሁ የቀንድ ከብቶቻችሁም
እዚህ መቅረት ይኖርባቸዋል።"
25 ሙሴም እንዲህ ሲል መለሰ፤ "እንዲህ
ከሆነማ ለአምላካችን ለእግዚአብሔር የሚቃ
ጠል መሥዋዕትና ሌላም መሥዋዕት የምናቀርባ
ቸው እንስሳት አንተ ትሰጠናለህ ማለት ነዋ!
26 ከቶ ይህ ሊሆን አይችልም፤ እንስሶቻችንን
ሁሉ እንወስዳለን፤ አንዲት ሰኮና እንኳ ወደ
ኋላ አትቀርም፤ አምላካችንን እግዚአብሔርን
የምናገለግልባቸውን እንስሳት መርጠን ማቅረብ
ያለብን እኛው ራሳችን ነን፤ እዚያም ከመድረሳ
ችን በፊት ለእርሱ የምንሠዋቸው እንስሳት ምን
ዐይነት እንደሆኑ ማወቅ አንችልም።"
27 እግዚአብሔርም የንጉሡን ልብ በማደን
ደን እልኸኛ ስላደረገው ሕዝቡን መልቀቅ አል
ፈለገም፤ 28 ስለዚህ ሙሴን "ዳግመኛ እንዳላ
ይህ ከፊቴ ወዲያ ሂድ! እኔን በምታይበት ጊዜ
እንደምትሞት ዕወቅ" አለው።
29 ሙሴም "እውነት ነው፤ አንተ እንዳል
ከው ዳግመኛ አላይህም" አለው።

ምዕራፍ 11

በ. ሙሴ የግብጻውያን የበኵር ልጆች እንደሚሞቱ አስታወቀ

1 ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ
አለው፤ "በግብጽ ንጉሥና በሕዝቡም ሁሉ
ላይ ሌላ መቅሠፍት አልካለሁ፤ ከዚያም በኋላ
ከዚህች ምድር እንድትወጡ ይለቃችኋል፤ እን
ዲያውም አንድ ሳይቀር ሁላችሁንም ያባር
ራችኋል። 2 አሁንም የእስራኤል ሕዝብ ወንዶ
ቹም ሴቶቹም ጐረቤቶቻቸውን ሁሉ የወርቅና
የብር ጌጣጌጥ እንዲሰጡአቸው ይጠይቁ ዘንድ
ንገራቸው።" 3 እግዚአብሔርም እስራኤላውያን
በግብጻውያን ዘንድ ሞገስ እንዲያገኙ አደረገ፤
በእርግጥም የንጉሡ ባለሟሎችና ሕዝቡ ሁሉ
ሙሴን ታላቅ ሰው አድርገው ተመለከቱት።
4 ሙሴም ንጉሡን እንዲህ አለው፤ "እግዚአ
ብሔር እንዲህ ይላል፤ 'በእኩለ ሌሊት በግብጽ
ምድር እዘዋወራለሁ፤ 5 የዙፋኑ ወራሽ ከሆነው
ከንጉሡ ልጅ ጀምሮ እህል በመፍጨት ከምታ
ገለግል ደኻ ሴት እስከተወለደው ልጅ ድረስ
በግብጽ ምድር በኵር የሆነ ወንድ ልጅ ሁሉ
ይሞታል፤ እንዲሁም የእንስሳት በኵር ሁሉ
ይሞታል። 6 በግብጽ ምድር ሁሉ ላይ ከዚህ
በፊት ያልነበረ ወደ ፊትም የማይኖር ታላቅ
ለቅሶ ይሆናል። 7 ነገር ግን በእስራኤላውያንም
ሆነ በእንስሶቻቸው ላይ ውሻ እንኳ አይጮኽባ
ቸውም፤ በዚያን ጊዜ እኔ እግዚአብሔር በግብ
ጻውያንና በእስራኤላውያን መካከል ልዩነት
የማደርግ መሆኔን ታውቃላችሁ።'" 8 ሙሴም
"መኳንንትህ ሁሉ ወደ እኔ መጥተው እጅ ይነ
ሡኛል፤ ሕዝቤንም ይዤ እንድወጣ ይለምኑ
ኛል፤ ከዚያም በኋላ እሄዳለሁ" በማለት ንግግ
ሩን አበቃ፤ ይህንንም ከተናገረ በኋላ በታላቅ
ቍጣ ከንጉሡ ፊት ወጥቶ ሄደ።
9 እግዚአብሔር ሙሴን "በግብጽ ምድር
ላይ ብዙ ተአምራት አደርግ ዘንድ ንጉሡ እናን
ተን አይሰማም" ብሎት ነበር፤ 10 ሙሴና

10፡14-15፡- ራእ. 9፡2-3። 10፡22፡- መዝ. 105፡28፤ ራእ. 16፡10።

አሮንም እነዚህን ተአምራት በንጉሡ ፊት አደ
ረጉ፤ ነገር ግን እግዚአብሔር የንጉሡን ልብ
በማደንደን እልኸኛ ስላደረገው እስራኤላውያን
ከምድሩ እንዲወጡ አልፈቀደላቸውም።

ምዕራፍ 12

የሞት መቅሠፍት አልፎ መሄድ

[1]እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን በግብጽ
ምድር እንዲህ ሲል ተናገራቸው፤ [2]“ይህ ወር
ለእናንተ የዓመቱ መጀመሪያ ወር ይሁንላችሁ፤
[3]ለመላው የእስራኤል ሕዝብ ይህን ሥርዓት
አስተምሩ፤ ይህ ወር በገባ በዐሥረኛው ቀን እያ
ንዳንዱ ሰው በቤተሰቡ ደረጃ አንድ የበግ
ወይም የፍየል ጥቦት ይምረጥ። [4]ቤተሰቡ አነስ
ተኛ ከመሆኑ የተነሣ እንስሳውን በልቶ ለመጨ
ረስ የማይችል ከሆነ ግን እርሱና የቅርብ ጎረ
ቤቱ እያንዳንዱ የቤተሰብ አባል ሊመገበው
የሚችለውን ያህል ተመጥኖ እንስሳውን በአንድ
ነት አብረው ይብሉት። [5]የምትመርጡት እን
ስሳ በግ ወይም ፍየል መሆን ይችላል፤ ነገር
ግን ምንም ነውር የሌለበትና አንድ ዓመት የሞ
ላው ተባዕት ይሁን። [6]እነዚህንም እስከ ዐሥራ
አራተኛው ቀን ጠብቁአቸው። በዐሥራ አራተ
ኛው ቀን ምሽት ላይ የእስራኤል ኅብረተሰብ
ሁሉ እንስሳቱን ያርዳል። [7]ሕዝቡም ከደሙ
ወስደው የእንስሳቱ ሥጋ የሚበላበትንም እያንዳ
ንዱን ቤት ደጃፍ መቃኑንና ጉበኑን ሁሉ ይቀ
ቡት፤ [8]ሥጋውንም በዚያኑ ሌሊት እየጠበሱ
ከመራር ቅጠልና ካልቦካ ቂጣ ጋር ይብሉት።
[9]ከሥጋውም ጥሬውን ወይም ቅቅሉን አት
ብሉ፤ ራሱን፥ እግሮቹን የሆድ ዕቃውንም
ጭምር በሙሉ ጠብሳችሁ ሥጋውን ብሉት።
[10]እስከሚነጋም ድረስ ከሥጋው ምንም ነገር
አታስተርፉ፤ የተረፈ ነገር ቢኖር ሁሉንም በእ
ሳት አቃጥሉት። [11]ለጉዞ እንደተዘጋጀ ሰው
ሆናችሁ ልብሳችሁን በአጭር በመታጠቅ ጫማ
ችሁን አድርጋችሁ፥ በትራችሁን በእጃችሁ ይዛ
ችሁ በችኰላ ብሉት፤ እርሱም እኔን እግዚአብ
ሔርን የምታከብሩበት የፋሲካ በዓል ይሁንላ
ችሁ።

[12]“በዚያችም ሌሊት እኔ በግብጽ ምድር
ሁሉ እየተላለፍሁ እያንዳንዱን የሰውም ሆነ
የእንስሳ ዘር የሆነውን የበኵር ልጅ ሁሉ እገድ
ላለሁ፤ የግብጽንም አማልክት ሁሉ እቀጣለሁ፤
እኔ እግዚአብሔር ነኝ። [13]በደጃፎቻችሁ መቃ
ኖች ላይ የሚታየው ደም እናንተ የምትኖሩባቸ
ውን ቤቶች ለይቶ የሚያሳይ ምልክት ይሆናል፤
እኔም ደሙን በማይበት ጊዜ አልፌአችሁ እሄዳ
ለሁ፤ በዚህም ዐይነት ግብጻውያንን በመቅሠ
ፍት በምመታበት ጊዜ በእናንተ ላይ ምንም
ዐይነት መቅሠፍት አይደርስባችሁም። [14]እኔ
እግዚአብሔር ያደረግሁላችሁን ሁሉ በማስታ
ወስ ይህ ቀን የሃይማኖት ክብረ በዓል ይሁንላ
ችሁ፤ እርሱንም በሚመጡት ዘመናት ሁሉ
ታከብሩታላችሁ።”

የቂጣ በዓል

[15]እግዚአብሔር እንዲህ አለ፥ “ሰባት ቀን
ሙሉ እርሾ ያልነካውና ፈጽሞ ያልቦካ ቂጣ
ብቻ ትበላላችሁ፤ በመጀመሪያው ቀን እርሾ
ውን ሁሉ ከየቤታችሁ ታስወግዳላችሁ፤ ማንም
ሰው በነዚያ ሰባት ቀኖች እርሾ ያለበት እንጀራ
ቢበላ ከሕዝቤ እንደ አንዱ ሆኖ ሊቈጠር አይገ
ባውም። [16]ከዚያም ሰባት ቀኖች በመጀመሪያ
ውና በሰባተኛው ቀን የተቀደሰ ጉባኤ ታደርጋላ
ችሁ፤ በነዚያም ቀኖች ምግባችሁን ከማዘጋጀት
በቀር ምንም ሥራ አትሠሩም። [17]ነገዶቻችሁን
ሁሉ ከግብጽ ምድር መርቼ ያወጣሁት በዚህ
ቀን ስለሆነ ይህን የቂጣ በዓል ትጠብቃላችሁ፤
በሚመጡትም ዘመናት ሁሉ በዚህ ቀን ታላቅ
በዓል ታደርጋላችሁ። [18]ከመጀመሪያው ወር
ከዐሥራ አራተኛው ቀን ዋዜማ ምሽት ጀምሮ
እስከ ሃያ አንደኛው ቀን ምሽት ድረስ እርሾ የነ
ካው እንጀራ አትበሉም። [19]እስከ ሰባት ቀን
ምንም እርሾ በቤታችሁ መገኘት የለበትም፤ የአ
ገር ተወላጅም ሆነ ወይም መጻተኛ ማንኛውም
ሰው እርሾ የነካው እንጀራ ቢበላ ከሕዝቤ እንደ
አንዱ ሆኖ መቈጠር አይገባውም፤ [20]በማንኛ
ውም ስፍራ ብትሆኑ እርሾ የሌለበት ቂጣ ብሉ
እንጂ እርሾ ያለበት ምንም ነገር አትብሉ።”

የመጀመሪያው ፋሲካ

[21]ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ አለቆች ሁሉ
ጠርቶ እንዲህ አላቸው፤ “ቤተሰባችሁ ሁሉ
የፋሲካን በዓል እንዲያከብር ከእናንተ እያንዳ
ንዱ የበግ ወይም የፍየል ጥቦት መርጦ ይረድ፤
[22]ጭብጥ የሚሞላ የሂሶጵ ቅጠል ውሰዱ፤ በሳ
ሕን ያለውንም ደም በቅጠሉ እየነከራችሁ የቤ
ታችሁን በር መቃኖችና በላይ በኩል ያለውን
ጉበን ቀቡ፤ እስከ ማግሥቱ ጠዋት ድረስ
ማንም ሰው ከቤቱ አይውጣ። [23]እግዚአብሔር
ግብጻውያንን በሞት ለመቅጣት በግብጽ ምድር
ያልፋል፤ በጉበንና በመቃኖቹ ላይ ያለውንም
ደም በሚያይበት ጊዜ አልፎ ይሄዳል፤ የሞት
መልአክም ወደየቤታችሁ ገብቶ እናንተን እንዳ
ይገድል ያደርጋል፤ [24]እናንተና ልጆቻችሁ
ይህን ሥርዓት ለዘለዓለም ትጠብቁታላችሁ፤
[25]እግዚአብሔር ሊያወርሳችሁ ተስፋ ወደሰጣ
ችሁ ምድር ስትገቡም ይህን ሥርዓት ትፈጽማ
ላችሁ። [26]ልጆቻችሁ ‘ይህ ሥርዓት ምንድን

12፥1-13 ፦ ዘሌ. 23፥5፤ ዘኁ. 9፥1-5፤ 28፥16፤ ዘዳ. 16፥1-2። 12፥14-20 ፦ ዘጸ. 23፥15፤ 34፥18፤ ዘሌ. 23፥6-8፤ ዘኁ. 28፥17-25፤ ዘዳ. 16፥3-8። 12፥23 ፦ ዕብ. 11፥28።

ነው?’ ብለው በሚጠይቁአችሁ ጊዜ ፣ 27 እናን
ተም እንዲህ ብላችሁ ትመልሱላቸዋላችሁ ፤
‘ይህ እግዚአብሔርን ለማክበር የሚደረግ የፋ
ሲካ መሥዋዕት ነው ፤ ምክንያቱም እግዚአብ
ሔር በግብጽ ምድር የእስራኤላውያን መኖሪያ
ቤቶች እልፍ በመሄድ ግብጻውያንን ሲገድል
እኛን አድኖናል ።’”
እስራኤላውያንም ይህን በሰሙ ጊዜ ተንበርክ
ከው ሰገዱ ፤ 28 ሄደውም በሙሴና በአሮን አማካ
ይነት እግዚአብሔር ያዘዛቸውን ሁሉ አደረጉ ።

የግብጻውያን የበኩር ልጆች በሞት መቀሠፍ

29 እኩለ ሌሊት ሲሆን እግዚአብሔር ከን
ጉሡ እልጋ ወራሽ ጀምሮ በጕድጓድ ውስጥ
እስከተጣለው የእስረኛ ልጅ ድረስ በግብጽ
ምድር በኵር የሆነውን ወንድ ልጅ ሁሉ በሞት
ቀጣ ፤ በኵር ሆነው የተወለዱ እንስሳትም ተገ
ደሉ ። 30 በዚያኑ ሌሊት ንጉሡና መኳንንቱ ፥
መላውም የግብጽ ሕዝብ ሁሉ ከእንቅልፋቸው
ነቁ ፤ ወንድ ልጅ ያልሞተበት አንድ ቤት
እንኳ ስላልነበረ በግብጽ ምድር ሁሉ ብርቱ
የለቅሶ ጩኸት አስተጋባ ። 31 በዚያኑ ሌሊት
ንጉሡ ሙሴንና አሮንን አስጠርቶ እንዲህ አላ
ቸው ፤ “እናንተና እስራኤላውያን ወገኖቻችሁ
ሁሉ ከዚህ ውጡ! አገሬን ለቃችሁ ሂዱ! በጠየ
ቃችሁትም መሠረት ለእግዚአብሔር ስገዱ!
32 የበግ ፥ የፍየልና የቀንድ ከብት መንጋችሁን
ሁሉ ይዛችሁ ሂዱ! እኔንም እግዚአብሔር ይባ
ርከኝ ዘንድ ጸልዩልኝ ።”
33 አገሪቱን ለቀውላቸው እንዲወጡ ግብጻው
ያን ራሳቸውም ሕዝቡን በማጣደፍ “በአ
ስቸኳይ ለቃችሁ ካልወጣችሁልን እነሆ ሁላች
ንም ማለቃችን ነው” አሉአቸው ። 34 ስለዚህም
ሕዝቡ ያልቦካውን ሊጥ በሉሆ ዕቃ ሞልተው
በልብስ በመጠቅለል በትከሻቸው ተሸክሙ ፤
35 እስራኤላውያን ሙሴ እንዳዘዛቸውም አደ
ረጉ ፤ ይኸውም የወርቅና የብር ጌጣጌጥ እንዲ
ሁም ልብስ እንዲሰጡአቸው ግብጻውያንን
ጠየቁ ። 36 እግዚአብሔርም እስራኤላውያን በግ
ብጻውያን ዘንድ ሞገስ እንዲያገኙና የጠየቁት
ንም ሁሉ ማግኘት እንዲችሉ አደረገ ፤ በዚህም
ዐይነት እስራኤላውያን የግብጽን ሀብት በዝብ
ዘው ሄዱ ።

የእስራኤላውያን ከግብጽ መውጣት

37 እስራኤላውያንም ከራምሴ ተነሥተው
ወደ ሱኮት ለመሄድ በእግር ጕዞ ጀመሩ ፤ የሰ
ዎቹም ብዛት ሴቶችና ልጆች ሳይቈጠሩ ስድ
ስት መቶ ሺ ነበር ። 38 ከእነርሱ ጋር ቍጥሩ
የበዛ ሌላ ሕዝብ ብዙ የበግ ፥ የፍየልና የቀንድ
ከብት መንጋ እየነዳ ወጣ ። 39 ከግብጽ ይዘው
ካወጡትም ሊጥ ቂጣ ጋገሩ ፤ ምክንያቱም ከግ
ብጽ በድንገት ተጣድፈው ስለወጡ ምግባቸውን
ለማዘጋጀትም ሆነ በእርሾ የቦካ እንጀራ ለመጋ
ገር ጊዜ አልነበራቸውም ።
40 እስራኤላውያን በግብጽ ምድር የኖሩት
አራት መቶ ሠላሳ ዓመት ነበር ፤ 41 አራት መቶ
ሠላሳው ዓመት በተፈጸመበትም ቀን የእግዚአብ
ሔር ሕዝብ ነገዶች ሁሉ የግብጽን ምድር
ለቀው ወጡ ። 42 እግዚአብሔር ሕዝቡን እየጠ
በቀ ከግብጽ ምድር በወጣቸው ዕለት ጊዜው
ሌሊት ነበር ፤ ያም ሌሊት እስራኤላውያን በመ
ጠባበቅ ተግተው የሚያድሩበት በዘመናት ሁሉ
ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ሌሊት ነው ።

የፋሲካ በዓል አከባበር ሥርዓት

43 እግዚአብሔር ሙሴንና አሮንን እንዲህ
አላቸው ፤ “የፋሲካ በዓል አከባበር ሥርዓት
ይህ ነው ፥ መጻተኛ የሆነ ማንኛውም የባዕድ
አገር ሰው የፋሲካን ራት አይብላ ፤ 44 አገልጋይ
እንዲሆናችሁ በገንዘባችሁ የገዛችሁት ሰው ግን
አስቀድሞ ተገርዞ ከሆነ መብላት ይችላል ።
45 በዚያን ጊዜ በሀገር ውስጥ የሚኖር አንግዳ
ሰው ወይም አዲስ ቅጥር ሠራተኛ አይብላ ።
46 ምግቡ በሙሉ በዚያው በተዘጋጀበት ቤት
ውስጥ መበላት ስላለበት ወደ ውጭ አይውጣ ፤
ከጥቦቱም አጥንቶቹን አትስበሩ ። 47 መላው የእ
ስራኤል ማኅበረ ሰብ ይህን በዓል ያክብረው ።
48 ነገር ግን ያልተገረዘ ማንም ሰው አይብላ ፤
የውጭ አገር ሰው በመካከላችሁ ቢኖርና የእግ
ዚአብሔርን የፋሲካ በዓል ማክበር ቢፈልግ ፥
አስቀድማችሁ በቤተሰቡ ያሉትን ወንዶች ሁሉ
ግረዙ ፤ ከዚያም በኋላ የሀገር ተወላጅ እስራኤ
ላዊ እንደሆነ ተቈጥሮ የፋሲካን በዓል ለማክበር
ከእናንተ ጋር ይተባበር ። 49 አንግዲህ ይህ ሥር
ዓት ለአናንተ ለእስራኤላውያኑም ሆነ በመካከላ
ችሁ ለሚኖሩት መጻተኞች በተመሳሳይ ሁኔታ
ይፈጸም ።” 50 እስራኤላውያን ሁሉ ታዛዦዎች
በመሆን እግዚአብሔር በሙሴና በአሮን አማካይ
ነት ያዘዘውን ሁሉ ለመፈጸም ዝግጁዎች ሆኑ ፤
51 በዚያን ቀን እግዚአብሔር የእስራኤላውያን
ነገዶችን ከግብጽ ምድር መርቶ አወጣ ።

ምዕራፍ 13

በኵር ሁሉ ለእግዚአብሔር የተቀደሰ ስለመሆኑ

1 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፥
2 “ከእስራኤል ሕዝብም ሆነ ከእንስሳቱ በኵር
ሆኖ የተወለደ ሁሉ ለእኔ መሆን ይገባዋል ፤ ስለ
ዚህ በኵር ሆኖ የተወለደውን ሁሉ ለእኔ እንዲ
ሆን ቀድሰው ።”

12፡29 ፡- ዘጸ. 4፡22-32 ። 12፡35-36 ፡- ዘጸ. 3፡21-22 ። 12፡40 ፡- ዘፍ. 15፡13 ፤ ገላ. 3፡17 ።
12፡46 ፡- ዘኁ. 9፡12 ፤ ዮሐ. 19፡36 ። 13፡2 ፡- ዘኁ. 3፡13 ፤ ሉቃ. 2፡23 ።

የቂጣ በዓል

3 ሙሴም ለሕዝቡ እንዲህ አለ፤ “ይህ ቀን
በባርነት ስትገዙ የኖራችሁበትን የግብጽን
ምድር ለቃችሁ የወጣችሁበት ስለሆነ ይህን
ቀን አስታውሱ፤ እግዚአብሔር በታላቅ ኀይሉ
በመታደግ ያወጣችሁ በዚህ ቀን ነው፤ ስለዚህ
በዚህ ቀን እርሾ የነካው እንጀራ አትብሉ።
4 በዚህ ቀን፣ የዓመቱ መጀመሪያ በሆነው በአ
ቢብ ወር ግብጽን ለቃችሁ ወጥታችኋል። 5 የከ
ነዓናውያንን፣ የሒታውያንን፣ የአሞራውያ
ንን፣ የሒዋውያንንና የኢያቡሳውያንን ምድር
እንደሚያወርሳችሁ እግዚአብሔር ለቀድሞ አባ
ቶቻችሁ በመሓላ ቃል ኪዳን ገብቶአል፤ ማርና
ወተት ወደምታፈሰው ወደዚያች ለም ምድር
በሚያገባችሁ ጊዜ በዓመቱ መጀመሪያ ወር ላይ
ይህን በዓል ታከብሩታላችሁ። 6 ሰባት ቀን
ሙሉ እርሾ የሌለበት ቂጣ ትበላላችሁ፤ በሰባተ
ኛውም ቀን ለእግዚአብሔር ክብር በዓል ታደር
ጋላችሁ። 7 እስከ ሰባት ቀን ድረስ እርሾ የነ
ካው እንጀራ አትበሉም፤ እርሾም ሆነ የቦካ
እንጀራ ከቶ በምድራችሁ አይገኝ። 8 በዓሉም
በሚከበርበት ጊዜ ይህን ሁሉ የምታደርጉት
ከግብጽ በወጣችሁበት ጊዜ እግዚአብሔር ያደረ
ገላችሁን መልካም ነገር ሁሉ ለማስታወስ መሆ
ኑን ለልጆቻችሁ ተርኩላቸው። 9 ይህም በዓል
በእጃችሁ እንደታሰረና በግንባራችሁ ላይ እንደ
ሚገኝ ምልክት ማስታወሻ ይሆንላችኋል፤ እግ
ዚአብሔር በታላቅ ኀይሉ ከግብጽ ስላወጣች
ሁም የእግዚአብሔር ሕግ ዘወትር ከአንደበታ
ችሁ ሳይለይ በቃላችሁ እንድትደግሙትና እን
ድታጠኑት ያስታውሳችኋል። 10 ስለዚህ ይህን
በዓል በየዓመቱ በተመደበለት ቀን አክብሩት።

የበኵር ልጅ

11 “እግዚአብሔር ለእናንተና ለቀድሞ አባቶ
ቻችሁ ለመስጠት ቃል ወደገባላችሁ ወደ ከነዓ
ናውያን ምድር ያመጣችኋል፤ ይህችንም
ምድር በሚያወርሳችሁ ጊዜ፣ 12 በኵር የሆነ
ውን ወንድ ልጅ ሁሉ ለእግዚአብሔር ትሰጣላ
ችሁ፤ እንዲሁም የእንስሶቻችሁ በኵር ሁሉ
ለእግዚአብሔር የተለየ ይሆናል። 13 ከአህያ የተ
ወለደውን በኵር ግን የበግ ጠቦት በመተካት ከእ
ግዚአብሔር እጅ ትዋጁታላችሁ፤ አህያውን
ለመዋጀት ካልፈለጋችሁ ግን አንገቱን ስበሩት፤
በኵር የሆነውንም ወንድ ልጅ ሁሉ ከእርሱ
እጅ መዋጀት ይገባችኋል። 14 በሚመጡት ዘመ
ናት ወንድ ልጅህ የዚህን ሥርዓት ትርጉም
ቢጠይቅህ እንዲህ በማለት ታስረዳዋለህ፤ ‘በባር
ነት ከተገዛንበት ከግብጽ ምድር እግዚአብሔር
በታላቅ ኀይል አወጣን፤ 15 የግብጽ ንጉሥ
ልቡን አደንድኖ እልኸኛ በመሆን አልለቃች
ሁም ባለ ጊዜ እግዚአብሔር በግብጽ ምድር
የሰውንም ሆነ የእንስሳትን በኵር ሁሉ ገደለ፤
በኵር ሆኖ የተወለደውን ወንድ እንስሳ መሥዋ
ዕት አድርገን የምናቀርበው በዚህ ምክንያት
ነው፤ በኵር ሆነው የተወለዱትን ወንዶች ልጆ
ቻችንን ግን እንዋጃቸዋለን። 16 ይህም ሥርዓት
በእጃችን እንደታሰረና በግንባራችን ላይ እንደሚ
ገኝ ምልክት ማስታወሻ ይሆናል፤ እግዚአብ
ሔር በታላቅ ኀይሉ ከግብጽ ምድር እንዳወጣ
ንም ያስታውሰናል።’ ”

የደመና ዐምድና የእሳት ዐምድ

17 የግብጽ ንጉሥ ሕዝቡን በለቀቀ ጊዜ፣
እግዚአብሔር ቅርብ በሆነው በፍልስጤም የባ
ሕር ጠረፍ በኩል ባለው መንገድ አልመራቸ
ውም፤ ይህንንም ያደረገበት ምክንያት ሕዝቡ
ከፊት ለፊታቸው ጦርነት እንደሚጠብቃቸው
ባዩ ጊዜ አሳባቸውን ለውጠው ወደ ግብጽ እን
ዳይመለሱ ነው። 18 ስለዚህ ይህን በማድረግ
ፈንታ ወደ ቀይ ባሕር በሚያመራው በረሓ፣
ዙሪያ ጥምጥም በሆነ መንገድ መራቸው፤ እስ
ራኤላውያንም ለጦርነት እንደተዘጋጁ ሆነው
ከግብጽ ወጡ።
19 ዮሴፍ እስከሬኑን እንዲወስዱ እስራኤላው
ያንን በመሐላ ቃል ኪዳን ባስገባቸው መሠረት
ሙሴ የዮሴፍን አስከሬን ይዞ ሄደ፤ ምክንያቱም
ዮሴፍ “እግዚአብሔር ታድጎአችሁ በምትወጡ
በት ጊዜ ዐፅሜን ከዚህች ምድር ይዛችሁ እንድ
ትወጡ” በማለት ተናግሮ ነበር።
20 እስራኤላውያን ከሱኮት ተነሥተው በበረ
ሓው ዳርቻ በምትገኘው በኤታም ሰፈሩ፤
21 ቀንና ሌሊት መጓዝ ይችሉ ዘንድ፣ እግዚአብ
ሔር ቀን በደመና ዐምድ፣ ሌሊት ደግሞ ብር
ሃን በሚሰጥ በእሳት ዐምድ ይመራቸው ነበር፤
22 በዚህ ዐይነት የደመናው ዐምድ በቀን፣ የእ
ሳቱ ዐምድ በሌሊት ዘወትር እፊት እፊታቸው
ይገኝ ነበር።

ምዕራፍ 14

ቀይ ባሕርን መሻገር

1 ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ
አለው፤ 2 “እስራኤላውያን ተመልሰው፣ በሚግ
ዶልና በቀይ ባሕር መካከል ባለው ፊሃሒሮት
ፊት ለፊት በበዓልጻፎን አጠገብ እንዲሰፍሩ ንገ
ራቸው። 3 እነሆ ንጉሡ እስራኤላውያን በበረሓ
ተዘግተው በአገሪቱ ዙሪያ የሚንከራተቱ ይመስ
ለዋል። 4 እኔም ልቡን በማደንደን እልኸኛ ስለ
ማደርገው ያሳድዳችኋል፤ ስለዚህም በንጉሡና

13፥12 ፡- ዘጸ. 34፥19-20፤ ሉቃ. 2፥23። 13፥19 ፡- ዘፍ. 50፥25፤ ኢያሱ 24፥32።

በሠራዊቱ ላይ የምጐናጸፈው ድል ለእኔ ክብር
ይሆናል፤ በዚያን ጊዜ ግብጻውያን እኔ እግዚአ
ብሔር እንደሆንሁ ያውቃሉ።” እስራኤላውያ
ንም እንደተነገራቸው አደረጉ።
5 የግብጽ ንጉሥ ሕዝቡ ማምለጣቸውን
በሰማ ጊዜ እርሱና መኳንንቱ እሳባቸውን ለው
ጠው “ይህ ያደረግነው ነገር ምንድን ነው?
እስራኤላውያን አምልጠው እንዲሄዱ ስንፈቅድ
አገልጋዮቻችንን ሁሉ ማጣታችን አይደለ
ምን?” አሉ። 6 ንጉሡም ሠረገላውን አዘጋጅቶ
ሠራዊቱን እንቀሳቀሰ። 7 ስድስት መቶ ምርጥ
ሠረገላዎችን ጨምሮ በግብጽ ያሉትን ሠረገ
ሎች ሁሉ አሰለፈ፤ የጦር አዛዦችንም መደ
በላቸው፤ 8 እግዚአብሔር የንጉሡን ልብ በማ
ደንደን እልኸኛ አድርጎት ስለነበር በድፍረት
በመውጣት ላይ የነበሩትን እስራኤላውያንን
አሳደዳቸው፤ 9 የግብጽ ሠራዊት በፈረሶችና
በሠረገላዎች ከፈረሰኞች ጋር ሆኖ ተከታተላ
ቸው፤ በቀይ ባሕር ፊት ለፊት ባሉት በፊሃሒ
ሮት በባዓልጸፎን አጠገብ በሰፈሩበት ቦታ ደረ
ሱባቸው።
10 እስራኤላውያን ንጉሡና ሠራዊቱ በእነ
ርሱ ላይ አደጋ ለመጣል መምጣታቸውን
አይተው እጅግ ፈሩ፤ እንዲረዳቸውም ወደ
እግዚአብሔር ጮኹ፤ 11 ሙሴንም እንዲህ
አሉት፤ “ከቶ በግብጽ የመቃብር ቦታ አልነ
በረምን? ታዲያ በዚህ በረሓ እንድንሞት
ያመጣኸን ለምንድን ነው? ከግብጽ አውጥተ
ኸን ምን እንደደረሰብን እስቲ ተመልከት!
12 ይህ ሁሉ እንደሚሆን ገና ከዚያ ሳንወጣ
ነግረንህ አልነበረምን? እንዲያውም ‘እባክህ
ተወን፤ ለግብጻውያን ባሪያዎች ሆነን እናገል
ግል’ ብለንህ ነበር፤ በእርግጥም በዚህ በረሓ
ከመሞት በዚያ ባሮች ሆነን መኖር በተሻለን
ነበር!”
13 ሙሴም እንዲህ ሲል መለሰላቸው፤ “አይ
ዞአችሁ አትፍሩ! ባላችሁበት ጸንታችሁ
ቁሙ፤ እግዚአብሔር እናንተን ለመታደግ የሚ
ያደርገውን ዛሬ ታያላችሁ፤ እነዚህን ዛሬ የም
ታዩአቸውን ግብጻውያን ዳግመኛ አታዩአቸ
ውም። 14 እግዚአብሔር ስለ እናንተ ይዋጋል፤
እናንተ ማድረግ የሚገባችሁ ጸጥ ብላችሁ ሁኔ
ታውን መጠበቅ ብቻ ነው።”
15 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤
“ወደ እኔ የምትጮኸው ለምንድን ነው? ይል
ቅስ ሕዝቡ ወደ ፊት እንዲጓዙ ንገራቸው፤
16 በትርህን አንሣ፤ በባሕሩም ላይ ዘርጋው፤
ውሃውም ከሁለት ይከፈላል፤ እስራኤላውያንም
በደረቅ ምድር ባሕሩን አቋርጠው ይሄዳሉ፤
17 የግብጻውያንን ልብ በማደንደን እልኸኞች
ስለማደርጋቸው፥ ሕዝቡን ያሳድዳሉ፤ ንጉሡ
ንና ሠራዊቱን፥ ሠረገሎቹንና ፈረሰኞቹን ድል
በመንሣት ክብርን እጐናጸፋለሁ። 18 እነርሱ
ንም በማሸንፍበት ጊዜ ግብጻውያን እኔ እግዚአ
ብሔር እንደሆንሁ ያውቃሉ።”
19 የእስራኤልን ሠራዊት ፊት ፊት ይመራ
የነበረው መልአክ ወደ ኋላ ተመልሶ ደጀን
ሆነ፤ የደመናውም ዐምድ አልፎ፤ 20 በግብጻው
ያንና በእስራኤላውያን መካከል ቆመ፤ ደመና
ውም ግብጻውያንን በጨለማ ሲጋርድ ለእስራ
ኤል ሕዝብ ግን ብርሃን ይሰጥ ነበር፤ ስለዚህ
የግብጽ ሠራዊት ሌሊቱን ሙሉ ወደ እስራኤላ
ውያን መጠጋት አልቻለም።
21 ሙሴ እጁን በባሕሩ ላይ ዘረጋ፤ እግዚአ
ብሔርም በብርቱ የምሥራቅ ነፋስ ባሕሩን
ወደ ኋላ መለሰው፤ ነፋሱም ሌሊቱን ሙሉ
በመንፈሱ፥ ባሕሩን ወደ ደረቅ ምድር ለወ
ጠው፤ ውሃውም ከሁለት ተከፈለ፤ 22 እስራኤ
ላውያንም በደረቅ ምድር ባሕሩን ተሻግረው
ሄዱ፤ ውሃውም በግራና በቀኝ እንደ ግድግዳ
ቆሞ ነበር። 23 ግብጻውያንም በሠረገሎቻ
ቸው፥ በፈረሶቻቸውና በፈረሰኞቻቸው እየተ
ረዱ አሳደዱአቸው፤ ተከታትለዋቸውም ወደ
ባሕሩ ገቡ። 24 ገና ጎሕ ሳይቀድ እግዚአብ
ሔር በእሳትና በደመና ዐምድ ሆኖ የግብጻው
ያንን ሠራዊት በተመለከተ ጊዜ ሁሉም በፍር
ሃት ተጨነቁ። 25 እግዚአብሔር የሠረገሎቻቸ
ውን መንኰራኲሮች ከመሬት ጋር ስላጣበቀባ
ቸው ሠረገላዎቻቸውን ነድተው ማንቀሳቀስ
አልቻሉም፤ ግብጻውያንም፥ “እግዚአብሔር
ለእስራኤላውያን ረድቶ እኛን እየተዋጋን
ነው፤ ስለዚህ ከፊታቸው እንሽሽ” ተባባሉ።
26 እግዚአብሔርም ሙሴን “እጅህን በባሕሩ
ላይ ዘርጋ፤ ውሃውም በግብጻውያን፥ በሠረገሎ
ቻቸውና በፈረሰኞቻቸው ላይ ይመለስባቸው”
አለው። 27 ስለዚህ ሙሴ እጁን ወደ ባሕሩ
ዘረጋ፤ ጎሕ ሲቀድ ውሃው ወደ ቀድሞ ቦታው
ተመለሰ፤ ግብጻውያንም ከውሃው ሸሽተው ለመ
ውጣት ሞከሩ፤ እግዚአብሔር ግን በባሕር
ውስጥ ጣላቸው። 28 ውሃውም ተመልሶ እስራኤ
ላውያንን ይከተሉ በነበሩት በሠረገሎች፥ በፈረ
ሰኞችና በመላው የግብጽ ሠራዊት ላይ ተከነ
በለ፤ ከእነርሱ አንድ ሰው እንኳ አልተረፈም።
29 እስራኤላውያን ግን ውሃው በግራና በቀኝ
እንደ ግድግዳ ሆኖ ስለቆመላቸው በደረቅ
ምድር ተሻገሩ።
30 በዚያን ቀን እግዚአብሔር እስራኤላውያ
ንን ከግብጻውያን እጅ አዳናቸው፤ በባሕሩ
ጠረፍ የተረፈረፈውንም የግብጻውያንን ሬሳ
ተመለከቱ። 31 እግዚአብሔር በእንዴት ያለ

14፡22 ፡- 1ቆሮ. 10፡1-2፤ ዕብ. 11፡29።

ታላቅ ኀይል ግብጻውያንን እንዳሸነፈ እስራኤላውያን ባዩ ጊዜ እግዚአብሔርን ፈሩ ፤ በእግዚአብሔርና አገልጋዩ በሆነው ሙሴ አመኑ ።

ምዕራፍ 15

የሙሴ መዝሙር

1 ከዚህ በኋላ ሙሴና የእስራኤል ሕዝብ
ከዚህ የሚከተለውን መዝሙር ለእግዚአብሔር
ዘመሩ ፦

"ፈረሱንና ፈረሰኛውን ወደ ባሕር
አሽቀንጥሮ በመጣል ፥
ክብር የተሞላው ድል ስለተጐናጸፈ ፥
ለእግዚአብሔር እዘምራለሁ ።
2 እግዚአብሔር በመዝሙር የማመሰግነው
መከላከያ ኀይሌ ነው ፤
ከጠላት እጅ ያዳነኝ ታዳጊዬም እርሱ
ነው ፤
እርሱ አምላኬ ስለሆነ አመሰግነዋለሁ ፤
የአባቴም አምላክ ስለሆነ ፥ ስለ
ገናናነቱ እዘምራለሁ ።
3 እግዚአብሔር ብርቱ ጦረኛ ነው ፤
ስሙም እግዚአብሔር ነው ።

4 "የግብጽን ሠራዊት ከነሠረገላው ወደ
ባሕር አሽቀንጥሮ ጣለ ፤
ምርጥ የሆኑት የጦር አዛዦዎች በቀይ
ባሕር ውስጥ ሰጥመው ቀሩ ።
5 ጥልቅ የሆነውም ባሕር በእነርሱ ላይ
ተከነበለ ፤
እንደ ድንጋይም አቆልቁለው ወደ
ባሕሩ ጥልቀት ወረዱ ።

6 "እግዚአብሔር ሆይ ! የቀኝ እጅህ
ኀይል ፥ እጅግ አስፈሪ ነው ፤
ጠላትን ሰባብሮ ይጥላል ፤
7 ግርማ በተሞላው ድል አድራጊነትህ
ጠላትህን ገለበጥህ ፤
ቊጣህ እንደ እሳት ስለነደደ እንደ
ገለባ በላቸው ።
8 በባሕሩ ላይ እፍ ባልህበት ጊዜ ፥
ውሃው ወደ ላይ ተቆለለ ፤ እንደ
ግድግዳም ቀጥ ብሎ ቆመ ፤
በጥልቅ ስፍራ ያለውም ውሃ ፥ ረግቶ
ጠጠረ ።
9 'ጠላትማ አሳድጄ እይዛቸዋለሁ ፤
ሀብታቸውንም እካፈላለሁ ፤
የፈለግሁትንም እወስዳለሁ ፤
ሰይፌንም መዝዤ አጠፋቸዋለሁ'
ብሎ ነበር ፤
10 ነገር ግን እግዚአብሔር ሆይ !
ከአንተ በተገኘው በአንድ ትንፋሽ
ግብጻውያን ሁሉ ሰጠሙ ፤
በጥልቅ ባሕር ውስጥ እንደተጣለ
ብረት ሆነው ቀሩ ።

11 "እግዚአብሔር ሆይ ! ከአማልክት
መካከል አንተን የሚመስል ማን
ነው ?
በቅድስናስ እንደ አንተ አስደናቂ የሆነ
ማን ነው ?
አንተ ያደረግሃቸውን ተአምራትና
አስገራሚ ሥራዎች ፥
ሊያደርግ የሚችልስ ማን አለ ?
12 ቀኝ እጅህን በዘረጋህ ጊዜ ምድር
ጠላቶቻችንን ዋጠች ፤
13 በዘላለማዊ ፍቅርህ የታደግሃቸውን ሕዝብ
መራህ ፤
በብርታትህም ወደ ተቀደሰችው
ምድር እንዲገቡ አደረግህ ፤
14 አሕዛብ ሁሉ ይህን ሰምተው በፍርሃት
ተንቀጠቀጡ ፤
ፍልስጥኤማውያንም በሽብር ተዋጡ ፤
15 የኤዶም መሪዎች እጅግ ተጨንቀዋል ፤
የሞአብም ኀያላን በመንቀጥቀጥ ላይ
ናቸው ፤
የከነዓንም ሕዝብ ወኔ
ተለይቶአቸዋል ።
16 ሽብርና ፍርሃት ወድቆባቸዋል ፤
እግዚአብሔር ሆይ ! ኀይልህን ስላዩ ፥
ከባርነት ነፃ ያወጣሃቸው ሕዝብህ
አልፈው እስኪሄዱ ድረስ
እነርሱ በድንጋጤ እንደ ድንጋይ ዝም
አሉ ።
17 ስለዚህ አንተ ሕዝብህን መርተህ
አግባቸው ፤
ርስትህ በሆነውም በተራራህ ላይ
ትከላቸው ፤
ይህም ማደሪያህ እንዲሆን የመረጥኸው
ስፍራ ነው ፤
እርሱም አንተ ራስህ የሠራኸው ቤተ
መቅደስ ነው ።
18 እግዚአብሔር ሆይ !
አንተ ከዘላለም እስከ ዘላለም ንጉሥ
ነህ ።"

የሚሪያም መዝሙር

19 እስራኤላውያን በደረቅ ምድር ባሕሩን
ተሻገሩ ፤ የፈርዖን ፈረሶች ፥ ሠረገሎችና ፈረሰ
ኞቹ ሁሉ ወደ ባሕር በገቡ ጊዜ እግዚአብሔር
ውሃውን መልሶ በእነርሱ ላይ እንዲከነበልባ
ቸው አደረገ ።

15፥1 ፦ ራእ. 15፥3 ።   15፥2 ፦ መዝ. 118፥14 ፤ ኢሳ. 12፥2 ።

20 የአሮን እኅት ነቢይቱ ሚርያም[5*] ከበሮ
ዋን አነሣች ፤ ሌሎችም ሴቶች ከበሮዎቻቸውን
እየመቱና እየዘፈኑ ይከተሉአት ጀመር ፤
21 ሚርያምም ፡
"ፈረሱንና ፈረሰኛውን ወደ ባሕር
አሽቀንጥሮ በመጣል ፥
ከብር የተሞላው ድል ስለተጐናጸፈ ፥
ለእግዚአብሔር ዘምሩ" እያለች
ዘመረችላቸው ።

መራራ ውሃ

22 ከዚህ በኋላ ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ
ከቀይ ባሕር አሳልፎ ወደ ሹር በረሓ መራ
ቸው ፤ ሦስት ቀን ሙሉ በበረሓ ተጓዙ ፤ ነገር
ግን ምንም ውሃ አላገኙም ። 23 ከዚህ በኋላ
ማራ ወደ ተባለ ስፍራ ደረሱ ፤ ነገር ግን በዚያ
ያለው ውሃ እጅግ መራራ ስለነበረ ሊጠጡት
አልቻሉም ፤ ማራ ተብሎ የተጠራበትም ምክን
ያት ይኸው ነበር ። 24 ሕዝቡም በሙሴ ላይ
በማጒረምረም "እንግዲህ ምን ልንጠጣ ነው?"
ሲሉ ጠየቁት ። 25 ሙሴም በብርቱ ጩኸት ወደ
እግዚአብሔር ጸለየ ፤ እግዚአብሔርም አንድ
እንጨት አሳየው ፤ እርሱንም ወስዶ በውሃው
ላይ በጣለው ጊዜ ፥ ውሃው ወደጣፋጭነት ተለ
ውጦ ለመጠጥ የሚስማማ ሆነ ።
በዚያ ስፍራ እግዚአብሔር የሚተዳደሩበት
ሕግ ሰጣቸው ፤ በዚያም ፈተናቸው ። 26 እንዲ
ህም አላቸው ፥ "በፊቴ መልካም የሆነውን በማ
ድረግና ትእዛዛቴን በመጠበቅ በፍጹም ብትታዘ
ዙኝ በግብጻውያን ላይ ካመጣሁባቸው በሽታ
ዎች በአንዱ እንኳ አልቀጣችሁም ፤ ፈዋሻችሁ
እኔ እግዚአብሔር ነኝ ።"
27 ከዚህ በኋላ ወደ ኤሊም መጡ ፤ በዚያም
ስፍራ ዐሥራ ሁለት የውሃ ምንጮችና ሰባ የተ
ምር ዛፎች ነበሩ ፤ ሕዝቡም በዚያ ከውሃው
አጠገብ ሰፈሩ ።

ምዕራፍ 16

እግዚአብሔር ለሕዝቡ መናንና ድርጭቶችን አዘነመ

1 መላው የእስራኤል ማኅበር ከግብጽ በወጡ
በሁለተኛው ወር በዐሥራ አምስተኛው ቀን
ከኤሊም ተነሥተው በሲናና በኤሊም መካከል
ወዳለው "ሲን" ተብሎ ወደሚጠራው ምድረ
በዳ መጡ ። 2 በዚያም ምድረበዳ ሁሉም ተባብ
ረው በሙሴና በአሮን ላይ በማጒረምረም እን
ዲህ አሉ ፥ 3 "ምነው በግብጽ ሳለን እግዚአብ
ሔር በገደለን ኖሮ! በዚያ ሌላው ቢቀር ሥጋም
ሆነ ሌላ ምግብ የፈለግነውን ያህል መመገብ
እንችል ነበረ ፤ እናንተ ግን ሁላችንም በረሀብ
እንድናልቅ ወደዚህ በረሓ አወጣችሁን ።"
4 እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው ፥
"እነሆ እኔ ለሁላችሁም የሚበቃ ምግብ ከሰ
ማይ ላዘንምላችሁ ነው ፤ ሕዝቡ በየዕለቱ ወጥ
ተው ለዚያው ቀን የሚበቃቸውን ምግብ ይሰብ
ስቡ ፤ በዚህ ዐይነት እኔ የምሰጣቸውን መመሪያ
ይጠብቁ እንደሆን እፈትናቸዋለሁ ። 5 በስድስተ
ኛው ቀን ግን ከሌሎቹ ዕለታት በአንዱ ቀን
የሚሰበስቡትን እጥፍ ሰብስበው ያዘጋጁ ።"
6 ስለዚህ ሙሴና አሮን ለመላው የእስራኤል
ሕዝብ እንዲህ አሉ ፥ "ከግብጽ ምድር ያወጣ
ችሁ እግዚአብሔር መሆኑን በዛሬይቱ ምሽት
ታውቃላችሁ ፤ 7 በማለዳ የእግዚአብሔርን
ክብር የሚገልጥ አንጸባራቂ ብርሃን ታያላችሁ ፤
እግዚአብሔር በእርሱ ላይ ማጒረምረማችሁን
ሰምቶአል ፤ ምክንያቱም እኛ እርሱ የሚሰጠንን
መመሪያ በሥራ ላይ የምናውል ስለሆንን በእኛ
ላይ ማጒረምረማችሁ በእርሱ ላይ እንዳጒረመረ
ማችሁ ይቈጠራል ።" 8 ከዚህም በኋላ ሙሴ
እንዲህ አለ ፥ "በእርሱ ላይ ማጒረምረማችሁን
ስለ ሰማ በማታ የምትበሉትን ሥጋና በማለዳ
ደግሞ የፈለጋችሁትን ያህል እንጀራ የሚሰጣ
ችሁ እግዚአብሔር ነው ፤ በእኛ ላይ ስታጒረመ
ርሙ እኮ በእግዚአብሔር ላይ ማጒረምረማችሁ
ነው ።"
9 ሙሴ አሮንን "እግዚአብሔር በእርሱ ላይ
ማጒረምረማቸውን ስለሰማ ፥ መላው የእስራኤል
ማኅበር መጥቶ በፊቱ እንዲቆም ንገር" አለው ።
10 አሮንም ለመላው ማኅበር በተናገረ ጊዜ ፊታ
ቸውን ወደ በረሓው አዞሩ ፤ የእግዚአብሔርን
ክብር የሚገልጠው አንጸባራቂ ብርሃን በደመና
ተገለጠ ፤ 11 እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ
አለው ፥ 12 "እስራኤላውያን በእኔ ላይ ማጒረም
ረማቸውን ሰምቼአለሁ ፤ ስለዚህ እንዲህ ብለህ
ንገራቸው ፥ 'በዛሬው ምሽት ፀሐይ ከመጥለቅዋ
በፊት ምግብ የሚሆናችሁን ሥጋ ታገኛላችሁ ፤
በማለዳም የምትፈልጉትን ያህል እንጀራ ታገኛ
ላችሁ ፤ በዚያን ጊዜም እኔ እግዚአብሔር አም
ላካችሁ እንደሆንሁ ታውቃላችሁ ።'"
13 በምሽትም ብዙ ድርጭቶች እየበረሩ
መጥተው ሰፈሩን ሸፈኑት ፤ በማለዳ ደግሞ በሰ
ፈሩ ዙሪያ ጤዛ ነበረ ፤ 14 ጤዛውም ከተነነ
በኋላ ደቃቃና ስስ የሆነ ነገር በበረሓማው
ምድር ላይ ታየ ፤ እርሱም በምድር ላይ ያረፈ
ዐመዳይ ይመስል ነበር ። 15 እስራኤላውያን
ባዩት ጊዜ ምን እንደሆነ ባለማወቃቸው "ይህ
ነገር ምንድን ነው?" በማለት እርስ በርሳቸው
ተጠያየቁ ።

5* 15፡20 ሚርያም ፦ በዕብራይስጥ "ሚርያም" ሲል በ1954 ዓ.ም. በታተመው የአማርኛ መጽሐፍ ቅዱስ "ማርያም" ይላል ።
16፡4 ፦ ዮሐ. 6፡31 ። 16፡15 ፦ 1ቆሮ. 10፡3 ።

ሙሴም እንዲህ አላቸው፤ "ይህ እንድትበ
ሉት እግዚአብሔር የሰጣችሁ ምግብ ነው፤
16 ከእናንተ እያንዳንዱ የሚያስፈልገውን ያህል
ብቻ እንዲሰበስብ እግዚአብሔር አዞአል፤ ስለ
ዚህ እያንዳንዱ የቤተሰብ አባል ሁለት ሊትር
ያህል በሚይዝ መስፈሪያ ይውሰድ።"
17 እስራኤላውያንም እንደዚሁ አደረጉ፤ አን
ዳንዶቹ ብዙ አንዳንዶቹ ጥቂት ሰበሰቡ፤ 18 በሰ
ፈሩትም ጊዜ ብዙ የሰበሰበው አልተረፈውም፤
ጥቂትም የሰበሰበ አላነሰበትም፤ እያንዳንዱ የሰ
በሰበው ልክ የሚበቃውን ያህል ነበር።
19 ሙሴም "ማንም ሰዕለት ከሚያስፈልገው አስ
በልጦ ለነገ ማስተረፍ የለበትም" አለ። 20 አንዳ
ንዶቹ የሙሴን ቃል ባለመስማት ሰዕለቱ ከሰበሰ
ቡት ከፍለው አሳደሩ፤ በማግሥቱም ጠዋት
ተልቶ ተገኘ፤ በስብሶም ሸተተ፤ ሙሴም
እጅግ ተቈጣቸው። 21 በየማለዳው እያንዳንዱ
የሚበቃውን ያህል ይሰበስብ ነበር፤ ፀሐይ
ከሞቀ በኋላ ግን በመሬት ላይ የቀረው ሁሉ
ይቀልጥ ነበር።
22 በስድስተኛው ቀን ለእያንዳንዱ አራት
ሊትር በሚይዝ መስፈሪያ በእጥፍ ይሰበስቡ
ነበር፤ የማኅበሩ መሪዎች ሁሉ መጥተው ስለ
ምግቡ ለሙሴ ነገሩት፤ 23 እርሱም እንዲህ
አላቸው፤ "የነገው ዕለት ለእርሱ ተለይቶ የተ
ቀደሰ የዕረፍት ቀን እንዲሆን እግዚአብሔር
አዝዞአል፤ ስለዚህ ዛሬውኑ የምትጋግሩትን
ጋግሩ፤ የምትቀቅሉትንም ቀቅሉ፤ የተረፈው
ተከፍሎ ለነገ ይቀመጥ።" 24 ሙሴም እንዳዘዛ
ቸው የተረፈውን ለሚቀጥለው ቀን አስቀ
መጡ፤ እርሱም አልተባላሸም ወይም አልተ
ላም። 25 ሙሴም እንዲህ አላቸው፤ "ይህን
ዛሬውኑ ብሉት፤ ምክንያቱም ዛሬ ሰንበት
ነው፤ እርሱም ለእግዚአብሔር የተቀደሰ የዕረ
ፍት ቀን ነው፤ በዛሬው ዕለት ምግቡን
በሜዳ ላይ አታገኙም። 26 ስለዚህ ስድስት
ቀን በተከታታይ ይህን ምግብ ሰብስቡ፤ የዕረ
ፍት ቀን በሆነው በሰባተኛው ቀን ግን
ምንም ምግብ አይኖርም።"
27 በሰባተኛው ቀን ከሕዝቡ መካከል
ጥቂት ሰዎች ምግብ ለመሰብሰብ ወጡ፤ ነገር
ግን ምንም አላገኙም። 28 ከዚህ በኋላ እግዚአ
ብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤ "እናንተ ትእ
ዛዜን መፈጸም እምቢ የምትሉት እስከመቼ
ነው? 29 እኔ እግዚአብሔር አንድ የዕረፍት
ቀን እንደሰጠኋችሁ አስታውሱ፤ ዘወትር በስ
ድስተኛው ቀን ለሁለት ቀን የሚበቃ ምግብ
የምሰጣችሁ ስለዚሀ ነው፤ ስለዚህ በሰባተኛው
ቀን እያንዳንዱ ሰው ከቤት ሳይወጣ፤ ባለበት
በፍራ ሁሉ ዕረፍት አድርጎ ይዋል።" 30 ስለ
ዚህ ሕዝቡ በሰባተኛው ቀን ምንም ሥራ
አልሠሩም።
31 የእስራኤል ሕዝብ ያን ምግብ "መና"[6*]
ብለው ጠሩት፤ እርሱም ነጭ የሆነ ደቃቅ
ፍሬ ይመስል ነበር፤ ጣዕሙም ከማር ጋር
እንደተጋገረ ቂጣ ነበር። 32 ሙሴም "እግዚአ
ብሔር ከግብጽ መርቶ ባወጣን ጊዜ በበረሓ
እንድንመገበው የሰጠን ምግብ ይህ መሆኑን
ማየት እንዲችሉ ለመጪው ትውልድ መና
እንድናስቀምጥ አዝዞናል" አለ። 33 ሙሴም
አሮንን "አንድ የሸክላ ዕቃ ወስደህ ሁለት
ሊትር በሚይዝ መስፈሪያ መና አኑርበት፤
ለመጪውም ትውልድ በእግዚአብሔር ፊት
ተጠብቆ እንዲኖር አድርግ" አለው። 34 እግዚ
አብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት አሮን ለመ
ጪው ትውልድ ተጠብቆ እንዲኖር መናውን
በኪዳኑ ታቦት ፊት አኖረው፤ 35 በዚያም ተቀ
መጠ። እስራኤላውያንም ወደሚኖሩባት ወደ
ከነዓን ምድር እስከገቡበት ቀን ድረስ አርባ
ዓመት ሙሉ ይህን መና ተመገቡ። 36 በዚያን
ጊዜ መደበኛው መስፈሪያ ሃያ ሁለት ሊትር
የሚይዝ ነበር።

ምዕራፍ 17

በተአምር ከአለት የፈለቀ ውሃ
(ዘኍ. 20፥1-13)

1 መላው የእስራኤል ሕዝብ በእግዚአብሔር
ትእዛዝ ከቦታ ወደ ቦታ ለመዘዋወር "ሲን"
ተብሎ የሚጠራውን ምድረ በዳ ትተው በረፊ
ዲም ሰፈሩ፤ ነገር ግን በዚያ የሚጠጣ ውሃ
አልነበረም። 2 ስለዚህም "የምንጠጣው ውሃ
ስጠን!" ብለው በሙሴ ላይ አጒረመረሙ።
ሙሴም "ስለምን ታጒረመርማላችሁ? ስለ
ምንስ እግዚአብሔርን ትፈታተናላችሁ?" አላ
ቸው።
3 ሕዝቡ ግን እጅግ ተጠምተው ስለነበር
"ከግብጽ ምድር ያወጣኸን ለምንድን ነው?
እኛንና ልጆቻችንን እንስሶቻችንንም ጭምር
በውሃ ጥም ለመፍጀት ነውን?" እያሉ በሙሴ
ላይ ማጒረምረማቸውን ቀጠሉ።
4 ሙሴም "ከቶ ይህን ሕዝብ ምን ባደርገው
ይሻላል? እነሆ በድንጋይ ሊወግሩኝ ተዘጋጅተ
ዋል" እያለ ወደ እግዚአብሔር ጮኸ።
5 እግዚአብሔርም ሙሴን እንዲህ አለው፤
"ከእስራኤል ሕዝብ አለቆች፥ ጥቂቶቹን
ውሰድ፤ ከሕዝቡም ቀድመህ ወደ ፊት ሂድ፤
የዓባይን ወንዝ የመታህበትንም በትር በእጅህ

6* 16፥31 መና ፦ በዕብራይስጥ "ይህ ምንድን ነው?" እንደማለት ነው (ቍ. 15 ተመልከት)።
16፥18 ፦ 2ቆሮ. 8፥15። 16፥23 ፦ ዘጸ. 20፥8-11። 16፥31 ፦ ዘኍ. 11፥7-8። 16፥33 ፦ ዕብ. 9፥4።
16፥35 ፦ ኢያሱ 5፥12።

ያዝ ፤ 6 እነሆ እኔ በሲና ተራራ በአለት ላይ በፊ
ትህ እቆማለሁ ፤ አንተም አለቱን ምታው ፤ ሕዝ
ቡም የሚጠጡት ውሃ ከውስጡ ይፈልቃል ፤”
ሙሴም በእስራኤል አለቆች ፊት እንደዚሁ አደ
ረገ ።
7 ያም ስፍራ ማሳህና[7*] መሪባ[8*] ተብሎ
ተጠራ ፤ ምክንያቱም እስራኤላውያን “እግዚአ
ብሔር ከእኛ ጋር ነው ወይስ አይደለም?” በማ
ለት በማጕረምረማቸውና እግዚአብሔርን በመፈ
ታተናቸው ነው ።

በዐማሌቃውያን ላይ የተደረገ ጦርነት

8 እስራኤላውያን በረፊዲም ሳሉ በዐማሌቃው
ያን መጥተው አደጋ ጣሉባቸው ፤ 9 ሙሴም
ኢያሱን “ጥቂት ሰዎች ምረጥና በነገው ዕለት
ዐማሌቃውያንን ውጋ ፤ እኔም ተአምራት እን
ድፈጽምባት እግዚአብሔር የሰጠኝን በትር
ይዤ በኮረብታው ጫፍ ላይ እቆማለሁ”
አለው ። 10 ኢያሱም የሙሴን ትእዛዝ በመፈ
ጸም ዐማሌቃውያንን ለመውጋት ወጣ ፤
ሙሴና አሮን ሑርም ወደ ኮረብታው ጫፍ
ወጡ ፤ 11 ሙሴ እጆቹን ወደ ሰማይ በዘረጋ
ጊዜ እስራኤላውያን ድል ያደርጉ ነበር ፤ እጆ
ቹን ባጠፈ ጊዜ ግን ዐማሌቃውያን እንደገና
እንሰራርተው ያሸንፉ ነበር ። 12 የሙሴ እጆች
ስለ ዛሉ አሮንና ሑር ድንጋይ አምጥተው
ሙሴ እንዲቀመጥበት አደረጉ ፤ በግራና በቀኝ
ክንዶቹን ደግፈው በመቆም ፀሐይ እስከምት
ጠልቅበት ጊዜ ድረስ ቆዩ ። 13 በዚህ ዐይነት
ሁኔታ ኢያሱ ዐማሌቃውያንን በሰይፍ ጠራርጎ
አጠፋ ።
14 ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን “ዘወ
ትር ሲታወስ እንዲኖር የዚህን ድል ታሪክ
ጻፈው ፤ ለኢያሱም ዐማሌቃውያንን ጨርሶ የማ
ጠፋቸው መሆኔን ንገረው” አለው ። 15 ሙሴም
መሠዊያ ሠርቶ “እግዚአብሔር የድል ሰንደቅ
ዓላማዬ ነው” ብሎ ሰየመው ፤ 16 እንዲህም አለ
“የእግዚአብሔርን ሰንደቅ ዓላማ ከፍ አድርጋ
ችሁ ያዙ ፤[9*] እግዚአብሔር ዐማሌቃውያንን ለዘ
ላለም ይዋጋቸዋል ።”

ምዕራፍ 18

የትሮ ሙሴን ጐበኘ

1 የምድያም ካህን የሆነው የሙሴ ዐማት
የትሮ ፤ እግዚአብሔር ከግብጽ ምድር መርቶ
ባወጣቸው ጊዜ ለሙሴና ለእስራኤል ሕዝብ
ያደረገላቸውን ነገር ሁሉ ሰማ ፤ 2 ስለዚህም በእ
ርሱ ዘንድ ትቶአት ሄዶ የነበረችውን የሙሴን
ሚስት ጺፖራን ፥ 3 እንዲሁም ከሙሴ የተወለ
ዱትን ጌርሾምና ኤሊዔዘር የተባሉትን ሁለቱን
ልጆችዋን ይዞለት መጣ ፤ ሙሴ “በባዕድ አገር
መጻተኛ ነኝ” በማለት የመጀመሪያ ልጁን ጌር
ሾም ብሎ ጠራው ፤ 4 እንዲሁም “የአባቴ አም
ላክ እግዚአብሔር ረዳኝ ፤ በግብጽ ንጉሥም
እጅ እንዳልገደል አዳነኝ” በማለት ሁለተኛ
ውን ልጁን ኤሊዔዘር[10*] ብሎ ሰይሞት ነበር ።
5 የትሮ ከሙሴ ሚስትና ከሁለቱ ልጆችዋ ጋር
ሆኖ በበረሓ ሙሴ ወደ ሰፈረበት ወደ ተቀደ
ሰው ተራራ መጣ ፤ 6 መምጣታቸውንም ለማሳ
ወቅ ለሙሴ መልእክት ልኮ ነበር ፤ 7 ስለዚህም
ሙሴ ሊቀበለው ወጣ ፤ ራሱን ዝቅ አድርጎ እጅ
በመንሣት ሳመው ፤ ስለየግል ጤንነታቸው ተጠ
ያይቀው ወደ ሙሴ ድንኳን ገቡ ፤ 8 ሙሴም
እስራኤልን ለመታደግ እግዚአብሔር በግብጽ
ንጉሥና በሕዝቡም ላይ ያደረገውን ድንቅ ነገር
ሁሉ ለየትሮ ተረከለት ። እንዲሁም ሕዝቡ በመ
ንገድ ላይ ሳሉ ምን ያህል ብርቱ ፈተና እንደገ
ጠማቸውና እግዚአብሔርም እንዴት እንዳዳና
ቸው ነገረው ። 9 የትሮም ይህን ሁሉ በሰማ ጊዜ
እጅግ ደስ ብሎት እንዲህ አለ ፥ 10 “ከግብጽ
ንጉሥና ከሕዝቡም እጅ ያዳናችሁ እግዚአብ
ሔር የተመሰገነ ይሁን ፤ ሕዝቡንም ከባርነት
ነፃ ያወጣ እግዚአብሔር ይመስገን ። 11 እነሆ
እኔም እግዚአብሔር ከአማልክት ሁሉ የሚበ
ልጥ መሆኑን አሁን ዐወቅሁ ፤ ምክንያቱም ግብ
ጻውያን በእስራኤል ሕዝብ ላይ ታብየው ያን
ያህል አሳፋሪ ድርጊት በመፈጸማቸው ይህን
ሁሉ አስደናቂ ነገር አድርጎአል ።” 12 ከዚህም
በኋላ የትሮ በሙሉ የሚቃጠል ቊርባንና
ሌላም ለእግዚአብሔር የሚቀርብ መሥዋዕት
አመጣ ፤ አሮንና የእስራኤል አለቆችም ሁሉ
የተቀደሰውን ምግብ በእምልኮት ሥርዓት ለመ
መገብ ከየትሮ ጋር መጡ ።

የዳኞች መሾም
(ዘዳ. 1፥9-18)

13 በማግሥቱም ሙሴ በሕዝቡ መካከል ያለ
ውን ጠብና ክርክር በዳኝነት ለማየት ተቀ
መጠ ፤ ሕዝቡም በዙሪያው ቆመው ሥራ በዝቶ
በት ከጠዋት እስከ ማታ ቆየ ። 14 የትሮም ሙሴ
ያደርገው የነበረውን ሁሉ ከተመለከተ በኋላ

7* 17፥7 ማሳህ ፦ በዕብራይስጥ “መፈታተን” ማለት ነው ። 8* 17፥7 መሪባ ፦ በዕብራይስጥ “ማጕረምረም” ወይም “መጣላት” ማለት ነው ። 9* 17፥16 ያዙ ፦ ወይም “እጄን በእግዚአብሔር ዙፋን ላይ ስለጫንሁ ።” 10* 18፥4 ኤሊዔዘር ፦ በዕብራይስጥ “እግዚአብሔር ረዳ” ማለት ነው ።

17፥14 ፦ ዘዳ. 25፥17-19 ፤ 1ሳሙ. 15፥2-9 ። 18፥2-3 ፦ ዘጸ. 2፥21-22 ። 18፥3 ፦ ሐ.ሥ. 7፥29 ።

እንዲህ ሲል ጠየቀው ፤ “ለሕዝቡ የምታደር
ገው ይህ ሁሉ ድካም ምንድን ነው? ሕዝቡ
አንተን ለማነጋገር በመፈለግ ከጠዋት እስከ
ማታ በዙሪያህ ቆመው ይህን ሁሉ ጉዳይ በዳኝ
ነት ለማየት ስለምን ብቻህን ትቀመጣለህ?”
15 ሙሴም እንዲህ ሲል መለሰ፤ “እኔ ይህን
ሁሉ የማደርግበት ምክንያት ሕዝቡ የእግዚአብ
ሔርን ፈቃድ ለማወቅ ወደ እኔ ስለሚመጡ
ነው ፤ 16 ሁለት ሰዎች ተጣልተውም ወደ እኔ
ቢመጡ የትኛው ወገን ትክክል እንደሆነ ለማሳ
ወቅ የእግዚአብሔርን ሕግና ትእዛዝ እነግራቸዋ
ለሁ ።”
17 ከዚህም በኋላ ዮትሮ እንዲህ አለ ፤ “ይህ
የምታደርገው ነገር ሁሉ ትክክል አይደለም ፤
18 አንተን ራስህንም ሆነ ሕዝቡን በከንቱ ታደክ
ማለህ ፤ ብቻህን ሆነህ ይህን ሁሉ ለመሥራት
ይከብድብሃል ፤ 19 እነሆ እኔ አንድ ነገር ልምከ
ርህ ፤ እግዚአብሔርም ከአንተ ጋር ይሆናል ፤
ሕዝቡን ወክለህ በእግዚአብሔር ፊት መቅረብ
ህና ጉዳያቸውንም በፊቱ ማቅረብህ ትክክል
ነው ፤ 20 አንተ የእግዚአብሔርን ትእዛዛት ልታ
ስተምራቸው ፤ እንዲሁም እንዴት መኖርና
ምን ማድረግ እንደሚገባቸውም ልትገልጥላ
ቸው ይገባል ፤ 21 በተጨማሪ ግን ችሎታ ያላቸ
ውን ሰዎች መርጠህ በሕዝቡ ላይ የሺ አለ
ቆች ፤ የመቶ አለቆች ፤ የኀምሳ አለቆችና የዐ
ሥር አለቆች አድርገህ ሹም ። እነርሱ እግዚአብ
ሔርን የሚፈሩ ፤ እምነት የሚጣልባቸውና በጉ
ቦም የማይደለሉ ሰዎች መሆን አለባቸው ።
22 እነርሱ ሁልጊዜ ተገኝተው ከባድ ያልሆኑ
ጉዳዮችን በማየት በዳኝነት ሕዝቡን ያገልግሉ ፤
ከአቅማቸው በላይ የሆነውን ከባድ ጉዳይ ወደ
አንተ ያምጡት ፤ እነርሱ በዚህ ዐይነት ሸክም
ህን ቢካፈሉልህ ሥራው ይቀልልሃል ። 23 በዚህ
ዐይነት ብትሠራና ይህም የእግዚአብሔር
ፈቃድ ቢሆን ራስህን በከንቱ አታደክምም ፤
ሕዝቡም በቀላሉ ጉዳያቸው እየተፈጸመላቸው
ወደየቤታቸው ይሄዳሉ ።”
24 ሙሴም የዮትሮን ምክር ሁሉ ተቀብሎ
በሥራ ላይ አዋለው ። 25 ከእስራኤላውያንም
ሁሉ መካከል ችሎታ ያላቸውን ሰዎች መረጠ ፤
እነርሱንም የሺ አለቆች ፤ የመቶ አለቆች ፤ የኀ
ምሳ አለቆችና የዐሥር አለቆች አድርጎ በሕዝቡ
ላይ ሾማቸው ። 26 እነርሱም ከባድ ያልሆኑ
ጉዳዮችን በማየት ሕዝቡን ሁልጊዜ በዳኝነት
ያገለግሉ ጀመር ፤ አስቸጋሪ የሆኑትን ጉዳዮች
ብቻ ወደ ሙሴ ሲያቀርቡ ፤ ቀላል የሆነውን
ጠብና ክርክር ሁሉ ራሳቸው ይወስኑ ነበር ።
27 ሙሴም ዮትሮን በሰላም አሰናበተው ፤ ዮት
ሮም ወደ አገሩ ሄደ ።

ምዕራፍ 19

እስራኤላውያን በሲና ተራራ

1 እስራኤላውያን ከግብጽ በወጡ በሦስተ
ኛው ወር በመጀመሪያው ቀን ወደ ሲና
በረሓ ደረሱ ፤ 2 እነርሱም ከረፊዲም ተነሥ
ተው ወደ ሲና በረሓ ተጕዘው በተራራው
ፊት ለፊት ባለው በረሓ ሰፈሩ ። 3 ሙሴም
ከእግዚአብሔር ጋር ለመነጋገር ወደ ተራራው
ወጣ ፤ እግዚአብሔርም ከተራራው ላይ በመና
ገር የያዕቆብ ዘሮች ለሆኑት እስራኤላው
ያን እንዲህ ብሎ እንዲናገር አዘዘው ፤
4 “ ‘እኔ እግዚአብሔር በግብጻውያን ላይ ያደረ
ግሁትንና ንስር ጫጩቶችዋን በክንፎችዋ እን
ደምትሸከም እኔም እናንተን እስከዚህ ስፍራ
እንዴት ወደ እኔ እንዳመጣኋችሁ አይ
ታችኋል ፤ 5 አሁንም እነሆ ለእኔ ብትታዘዙና
ቃል ኪዳኔንም ብትጠብቁ ለእኔ የተለያችሁ
ሕዝብ ትሆናላችሁ ፤ ምንም እንኳ ምድር
ሁሉ የእኔ ብትሆንም እናንተ ለእኔ የተመረጣ
ችሁና ፤ 6 ለእኔም ብቻ የተለያችሁ ቅዱሳን
ሕዝብ ትሆናላችሁ ፤ እንደ ካህናትም ሆናችሁ
ታገለግሉኛላችሁ ፤’ ለእስራኤላውያን የምትነግ
ራቸው ቃል ይኸው ነው ።” 7 ስለዚህም
ሙሴ ከተራራ ወርዶ የሕዝቡን አለቆች ሁሉ
በአንድነት በመጥራት እግዚአብሔር ለእርሱ
የሰጠውን ትእዛዝ ሁሉ ነገራቸው ። 8 ከዚህም
በኋላ ሕዝቡ በአንድ ድምፅ ተባብረው “እግ
ዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ እንፈጽማለን”
አሉ ፤ ሙሴም ይህንኑ ለእግዚአብሔር አቀ
ረበ ።
9 እግዚአብሔርም ሙሴን “እኔ ግዙፍ በሆነ
ደመና ወደ አንተ እመጣለሁ ፤ ስለዚህም
ሕዝቡ እኔ ከአንተ ጋር ስነጋገር በመስማት ከአ
ሁን ጀምሮ አንተ የምትለውን ሁሉ ያም
ናሉ ።”
ሙሴም ሕዝቡ የሰጡትን መልስ ወደ እግዚ
አብሔር አቀረበ ፤ 10 እግዚአብሔርም እንዲህ
አለው ፤ “ወደ ሕዝቡ ሂድ ፤ ለእግዚአብሔር
የተቀደሱ አድርገህ ታቀርባቸው ዘንድ ዛሬና ነገ
ሰውነታቸውን እንዲያነጹና ልብሳቸውንም እን
ዲያጥቡ ንገራቸው ፤ 11 በሦስተኛው ቀን በሕ
ዝቡ ፊት በሲና ተራራ ላይ ስለምወርድ ሁሉም
በዚያ ቀን ይዘጋጁ ። 12 በተራራው ዙሪያ ድን
በር አብጅ ፤ ሕዝቡም ያንን ድንበር አልፈው
ወደ ተራራው እንዳይወጡና እንዲያውም ወደ
ዚያ እንዳይቀርቡ ንገራቸው ፤ ማንም ሰው ከተ
ወሰነው ድንበር አልፎ ተራራውን ቢነካ በሞት
ይቀጣ ፤ 13 ይኸውም ማንም ሳይነካው በድንጋይ
ተወግሮ ወይም በፍላጻ ተወግቶ ይገደል ፤ ይህን

19፡5 ፦ ዘዳ. 4፡20 ፣ 7፡6 ፣ 14፡2 ፣ 26፡18 ፤ ቲቶ 2፡14 ። 19፡5-6 ፦ 1ጴጥ. 2፡9 ። 19፡6 ፦ ራእ. 1፡6 ፤ 5፡10 ።
19፡12-13 ፦ ዕብ. 12፡18-20 ።

የሚያደርጉ ሰዎችም ሆኑ እንስሳት በዚሁ ዐይ
ነት ይገደሉ ፤ ሕዝቡ ወደ ተራራው መውጣት
የሚገባቸው ከፍ ባለ ድምፅ መለከት በሚነፋ
በት ጊዜ ብቻ ነው ።”
14 ከዚህ በኋላ ሙሴ ከተራራው ወርዶ
ሕዝቡ ልብሳቸውን አጥበው እንዲቀደሱ አደ
ረገ ፤ 15 ሙሴም ሕዝቡን “ለተነገወዲያው
ዕለት ተዘጋጁ ፤ እስከዚያም ቀን ድረስ የግብረ
ሥጋ ግንኙነት አታድርጉ” አላቸው ።
16 በሦስተኛው ቀን ማለዳ የነጐድጓድ
ድምፅ አስተጋባ ፤ የመብረቅ ብልጭልጭታና
ጥቅጥቅ ያለ ደመና በተራራው ላይ ታየ ፤ እን
ዲሁም ከፍተኛ የሆነ የመለከት ድምፅ
ተሰማ ። ሕዝቡም በሰፈሩበት ቦታ ፈርተው
ተንቀጠቀጡ ። 17 ሙሴም ከሰፈር እየመራ
አውጥቶ ወደ እግዚአብሔር አቀረባቸው ፤ እነ
ርሱም በተራራው እግር ሥር ቆሙ ። 18 እግ
ዚአብሔር በእሳት ስለወረደበት መላው የሲና
ተራራ በጢስ ተሞላ ። ጢሱም ከእሳት ምድጃ
እንደሚወጣ ሀይነት ሆኖ ወደ አየር
ተትጐለጐለ ፤ ሕዝቡም እጅግ ፈርተው ተንቀ
ጠቀጡ ። 19 የመለከቱም ብርቱ ድምፅ እያከታ
ተለ ማስተጋባት ቀጠለ ፤ ሙሴ ሲናገር እግዚ
አብሔር በነጐድጓድ ይመልስለት ነበር ፤
20 እግዚአብሔር በሲና ተራራ ራስ ላይ
ወርዶ ፥ ወደ ተራራው ጫፍ እንዲመጣ
ሙሴን ጠራው ፤ ሙሴም ወደ ተራራው ጫፍ
ወጣ ፤ 21 እግዚአብሔርም እንዲህ አለው ፥
“እኔን ለማየት የተወሰነውን ክልል አልፈው
እንዳይመጡ ወርደህ ለሕዝቡ ንገር ፤ ይህን
ቢያደርጉ ግን ከእነርሱ ብዙዎቹ ይሞታሉ ፤
22 ለአገልግሎት ወደ እኔ የሚቀርቡ ካህናት
እንኳ ሳይቀሩ ራሳቸውን ያንጹ ፤ ይህ ካልሆነ
እኔ እቀጣቸዋለሁ ።”
23 ሙሴም ለእግዚአብሔር “‘ተራራውን
ክልለህ ለእግዚአብሔር የተለየ አድርገው’ ብለህ
ባዘዝኸኝ መሠረት ሕዝቡ ክልሉን አልፈው
ሊመጡ አይችሉም” ሲል መለሰለት ።
24 እግዚአብሔርም “ውረድና አሮንን ይዘህ
ና ፤ ካህናቱም ሆኑ ሕዝቡ ወደ እኔ ለመውጣት
ወሰኑን ማለፍ የለባቸውም ፤ ይህን ቢያደርጉ
ግን እኔ እቀጣቸዋለሁ !” 25 ሙሴም ወደ
ሕዝቡ ወርዶ እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ነገ
ራቸው ።

ምዕራፍ 20

ዐሥሩ ትእዛዛት

(ዘዳ. 5፥1-21)

1 እግዚአብሔር እነዚህን ትእዛዛት ለሕዝቡ
ተናገረ ፥ 2 “የእስራኤል ሕዝብ ሆይ ! በባርነት
ከምትኖርባት ከግብጽ ምድር ያወጣሁህ እኔ
እግዚአብሔር አምላክህ ነኝ ፤
3 “ከእኔ በቀር ሌላ አምላክ አታምልክ ፤
4 “በሰማይም ሆነ በምድር ወይም ከም
ድር በታች ባለው ውሃ ውስጥ ከሚኖሩት
ነገሮች የማንኛውንም ዐይነት ምስል ጣዖት
አድርገህ አትሥራ ፤ 5 እኔ እግዚአብሔር አም
ላክህ እጅግ ቀናተኛ ስለሆንሁ ተቀርጾ የተሠ
ራውን ማንኛውንም ጣዖት አታምልክ ፤ አት
ስገድለትም ፤ እኔ የሚጠሉኝን ሁሉ እቀጣ
ለሁ ፤ ዘራቸውንም ሁሉ እስከ ሦስትና
አራት ትውልድ ድረስ እበቀላለሁ ። 6 ለሚወ
ዱኝና ትእዛዞቼን ለሚጠብቁ ሁሉ ግን እስከ
ሺ ትውልድ ድረስ ዘላለማዊ ፍቅሬን አሳያቸ
ዋለሁ ።
7 “የእኔን የአምላክህን ስም በከንቱ አታ
ንሣ ፤ ምክንያቱም እኔ ስሜን በከንቱ የሚያነሣ
ውን ሁሉ እቀጣዋለሁ ።
8 “የሰንበትን ቀን አክብር ፤ ቀድሰውም ፤
9 ሥራህን ሁሉ የምታከናውንባቸው ስድስት
ቀኖች አሉልህ ፤ 10 ሰባተኛው ቀን ግን ለእኔ
የተቀደሰ የዕረፍት ቀን ነው ፤ በዚያን ቀን
ማንም ሰው ሥራ አይሥራ ፤ አንተም ሆንህ
ልጆችህ ፥ አገልጋዮችህም ሆኑ እንስሳትህ ፥ በአ
ገርህ ውስጥ የሚኖሩ መጻተኞችም ቢሆኑ
ምንም ሥራ አትሥሩበት ። 11 እኔ እግዚአብ
ሔር ሰማይንና ምድርን ፥ ባሕርንና በውስጣ
ቸው ያለውን ነገር ሁሉ በስድስት ቀን ውስጥ
ፈጠርሁ ፤ በሰባተኛውም ቀን ዐረፍሁ ፤ እኔ እግ
ዚአብሔር ሰንበትን የባረክሁትና የቀደስሁትም
ስለዚህ ነው ።
12 “አባትህንና እናትህን አክብር ፤ ይህን
ብታደርግ እኔ በምሰጥህ ምድር የረዥም ዘመን
ዕድሜ ይኖርሃል ።
13 “አትግደል ፤
14 “አታመንዝር ፤
15 “አትስረቅ ፤
16 “በማንም ሰው ላይ በሐሰት አትመስክር !

19፥16 ፦ ራእ. 4፥5 ። 19፥16-18 ፦ ዘዳ. 4፥11-12 ። 20፥4-5 ፦ ዘጸ. 34፥17 ፤ ዘሌ. 19፥4 ፤ 26፥1 ፤ ዘዳ. 4፥15-18 ፤ 27፥15 ። 20፥5-6 ፦ ዘጸ. 34፥6-7 ፤ ዘኁ. 14፥18 ፤ ዘዳ. 7፥9-10 ። 20፥7 ፦ ዘሌ. 19፥12 ። 20፥8 ፦ ዘጸ. 16፥23-30 ፤ 31፥12-14 ። 20፥9-10 ፦ ዘጸ. 23፥12 ፤ 31፥15 ፤ 34፥21 ፤ 35፥2 ፤ ዘሌ. 23፥3 ። 20፥11 ፦ ዘፍ. 2፥1-3 ፤ ዘጸ. 31፥17 ። 20፥12 ፦ ዘዳ. 27፥16 ፤ ማቴ. 15፥4 ፤ 19፥19 ፤ ማር. 7፥10 ፤ 10፥19 ፤ ሉቃ. 18፥20 ፤ ኤፌ. 6፥2-3 ። 20፥13 ፦ ዘፍ. 9፥6 ፤ ዘሌ. 24፥17 ፤ ማቴ. 5፥21 ፤ 19፥18 ፤ ማር. 10፥19 ፤ ሉቃ. 18፥20 ፤ ሮሜ 13፥9 ፤ ያዕ. 2፥11 ። 20፥14 ፦ ዘሌ. 20፥10 ፤ ማቴ. 5፥27 ፤ 19፥18 ፤ ማር. 10፥19 ፤ ሉቃ. 18፥20 ፤ ሮሜ 13፥9 ፤ ያዕ. 2፥11 ። 20፥15 ፦ ዘሌ. 19፥11 ፤ ማቴ. 19፥18 ፤ ማር. 10፥19 ፤ ሉቃ. 18፥20 ፤ ሮሜ 13፥9 ። 20፥16 ፦ ዘጸ. 23፥1 ፤ ማቴ. 19፥18 ፤ ማር. 10፥19 ፤ ሉቃ. 18፥20 ።

[17] "የሌላውን ሰው ቤት አትመኝ፤ ሚስቱ
ንም ፥ አገልጋዮቹን ፥ ከብቱን ፥ አህዮቹንም ሆነ
ማናቸውንም ንብረቱን ሁሉ አትመኝ።"

የሕዝቡ ፍርሃት
(ዘዳ. 5፥22-33)

[18] ሕዝቡ የነጐድጓዱንና የመለከቱን ድምፅ
በሰሙ ጊዜ ፥ እንዲሁም መብረቁ ሲብለጨለ
ጭና ተራራው ሲጤስ ባዩ ጊዜ በፍርሃት በመን
ቀጥቀጥ ርቀው ቆሙ፤ [19] እነርሱም ሙሴን
"አንተ ተናገረን፤ እናዳምጥሃለን፤ እግዚአብ
ሔር ቢናገረን ግን እንሞታለን ብለን እንፈራ
ለን" አሉት።

[20] ሙሴም "አይዞአችሁ! አትፍሩ፤ እግዚአ
ብሔር በዚህ ሁኔታ ወደ እናንተ የመጣው ሊፈ
ትናችሁና እርሱን በመፍራት ኀጢአት ከመሥ
ራት ርቃችሁ እንድትኖሩ ነው" ሲል መለሰላ
ቸው። [21] ሕዝቡ ግን ርቀው እንደቆሙ መቆየ
ትን መረጡ፤ ሙሴ ብቻውን እግዚአብሔር
ወዳለበት ጥቅጥቅ ደመና ተጠጋ።

ስለ መሠዊያዎች የተሰጡ ሕጎች

[22] እግዚአብሔር ሙሴን ለእስራኤላውያን
እንዲነግር እንዲህ ሲል አዘዘው ፥ "እኔ እግዚአ
ብሔር ከሰማይ እንዴት እንደተናገርሁአችሁ
አይታችኋል፤ [23] እኔን ብቻ አምልኩ እንጂ ከብ
ርና ከወርቅ ጣዖቶች ሠርታችሁ አታምልኩ፤
[24] ለእኔ ከጭቃ የተሠራ መሠዊያ አብጁልኝ፤
በእርሱም ላይ ከበጎቻችሁና ከከብቶቻችሁ መር
ጣችሁ የሚቃጠልና ለደኅንነት የሚሆን የኅብ
ረት መሥዋዕት አድርጋችሁ ሠዉበት፤ ስሜ
እንዲታሰብበት በወሰንሁት ስፍራ ሁሉ ወደ
እናንተ መጥቼ እባርካችኋለሁ፤ [25] ለእኔ የድን
ጋይ መሠዊያ ማበጀት ብትፈልጉ ከጥርብ ድን
ጋይ የተሠራ አይሁን፤ ምክንያቱም የብረት
መሣሪያ ቢነካው ታረክሱታላችሁ፤ [26] ሐፍረተ
ሥጋችሁ በእርሱ ላይ እንዳይገለጥ የመወጣጫ
መሰላል ያለው መሠዊያ ለእኔ አትሥሩ።

ምዕራፍ 21

ለአገልጋዮች ሊደረግላቸው የሚገባ አያያዝ
(ዘዳ. 15፥12-18)

[1] "ለእስራኤላውያን የምትሰጣቸው ሕግ ይህ
ነው፤ [2] ዕብራዊ አገልጋይ ብትገዛ ስድስት
ዓመት ያገልግልህ፤ በሰባተኛው ዓመት ያለ
ምንም ዕዳ ነፃ እንዲወጣ አድርገው፤ [3] አገል
ጋይ እንዲሆንህ አንተ በገዛኸው ጊዜ ሚስት
ያላገባ ከሆነ ፥ ለቆ በሚወጣበት ጊዜ ብቻውን
ይሂድ፤ አገልጋዩ በገዛኸው ጊዜ ሚስት አግብቶ
ከሆነ ግን ሚስቱን ይዞ ይውጣ። [4] ጌታው
ሚስት የምትሆነው ሴት ሰጥቶት ወንዶችና
ሴቶች ልጆችን ወልዳለት ከሆነ ሴትዮዋ ከነ
ልጆችዋ የጌታው ትሁን፤ ሰውየው ግን ብቻ
ውን ነፃ ይውጣ። [5] አገልጋዩ ግን 'ጌታዬን ፥
ሚስቴንና ልጆቼን እወዳለሁ' ብሎ ነፃ መው
ጣት ባይፈልግ ፥ [6] ጌታው የእግዚአብሔር አገል
ጋዮች ወደ ሆኑ ፈራጆች ዘንድ ይውሰደው፤
እዚያም ከበር ወይም ከበር መቃን አጠገብ
አቁሞ ጆሮውን በወስፌ ይብሳው፤ ከዚያም
በኋላ እስከ ዕድሜ ልኩ ድረስ ባርያ ሆኖ ያገል
ግለው።

[7] "አንድ ሰው ሴት ልጁን ለባርነት ቢሸጥ
እንደ ወንዶቹ አገልጋዮች ነፃ አትውጣ፤ [8] ዘግ
የት ብሎ ሚስት ሊያደርጋት ለፈለገ ሰው ብት
ሸጥና በኋላም እርሱ ሳይወዳት ቢቀር ተመልሳ
ለአባትዋ ትሸጥ፤ ምክንያቱም ጌታዋ የማይገባ
ነገር ስላደረገባት ለባዕድ ሊሸጣት አይችልም።
[9] ሚስት ትሆንለት ዘንድ ለልጁ ሊሰጣት ከፈለገ
ግን እንደ ሴት ልጁ አድርጎ ይቍጠራት።
[10] ሁለተኛ ሚስት ቢያገባ ለመጀመሪያ ሚስቱ
ምግብና ልብስ መስጠቱን አይተው፤ ቀድሞ
የነበራትንም የጋብቻ መብት አይከልክላት።
[11] እነዚህን ሦስት ግዴታዎች የማይፈጽምላት
ከሆነ ግን ያለ ምንም ዕዳ ነፃ ይልቀቃት።

ዐመፅ የሚፈጽሙ ሰዎች
ስለሚቀጡበት ሕግ

[12] "ሰውን ደብድቦ የሚገድል ሁሉ በሞት
ይቀጣ፤ [13] ሆን ብሎ ደፈጣ በማድረግ ሳይሆን
በድንገተኛ አጋጣሚ ቢሞትበት ግን ሸሽቶ ዘማ
ምለጥ በሰላም የሚኖርበትን ስፍራ እኔ አዘጋጅ
ላችኋለሁ፤ [14] ይሁን እንጂ ሰው በቍጣ ተነሣ
ሥቶና ሆን ብሎ ሌላ ሰው ቢገድል ፥ ሕይወቱን
ለማዳን ወደ መሠዊያዬ ሸሽቶ ቢሄድ በሞት
ይቀጣ።

[15] "አባቱን ወይም እናቱን የሚመታ በሞት
ይቀጣ፤

[16] "ሊሸጠው ወይም ባርያ አድርጎ ሊገዛው
አስቦ ሰውን አፍኖ የሚወስድ ሁሉ በሞት
ይቀጣ።

[17] "አባቱን ወይም እናቱን የሚሰድብ
በሞት ይቀጣ።

[18] "ሁለት ሰዎች ቢጣሉና አንደኛው ሌላ
ውን በድንጋይ ቢፈነክተው ወይም በቡጢ
ቢያቈስለው ካልገደለው በቀር በሞት አይቀጣ፤
የተመታው ሰው ታሞ በአልጋ ላይ ቢውል ፥
[19] በኋላም ተነሥቶ በትር እየተመረኰዘ መራ
መድ ቢቀጥል፤ ስለባከነበት ጊዜ የመታው ሰው

20፥17 ፦ ሮም 7፥7፤ 13፥9። 20፥18-19 ፦ ዕብ. 12፥18-19። 20፥25 ፦ ዘዳ. 27፥5-7፤ ኢያሱ 8፥31።
21፥2-6 ፦ ዘሌ. 25፥39-46። 21፥12 ፦ ዘሌ. 24፥17። 21፥13 ፦ ዘኁ. 35፥10-34፤ ዘዳ. 19፥1-13፤ ኢያሱ 20፥1-9።
21፥16 ፦ ዘዳ. 24፥7። 21፥17 ፦ ዘሌ. 20፥9፤ ማቴ. 15፥4፤ ማር. 7፥10።

ካሣ ይክፈለው ፤ በደንብ እስከሚድንም ድረስ
ተገቢውን ክብካቤ ያድርግለት ።
20 “አንድ ሰው ወንድም ሆነ ሴት አገል.ጋ
ዩን በበትር ቢመታና ወዲያው ቢሞትበት መቀ
ጣት ይገባዋል ፤ 21 ነገር ግን አገልጋዩ በአንድ
ቀን ወይም በሁለት ቀን ውስጥ ባይሞት አሳዳሪ
ጌታው በሞት አይቀጣም ፤ አገልጋዩን ማጣቱ
ራሱ ቅጣት ነው ።
22 “ሁለት ሰዎች ሲጣሉ አንዲት ነፍሰ
ጡር መትተው ቢያስወርዷትና ሌላ ምንም
ጉዳት ሳይደርስባት ቢቀር ፣ ያ ጉዳት ያደረሰ
ባት ሰው የሴቲቱ ባል የሚጠይቀውን ያህል
ካሣ ይክፈል ፤ ይህም የሚከፍለው ካሣ መጠን
በዳኞች የጸደቀ ይሁን ። 23 ነገር ግን ሴትዮዋ
ራስዋ ብርቱ ጉዳት የደረሰባት ከሆነች ቅጣቱ
‘በሕይወት ምትክ ሕይወት ፣ 24 በዐይን ምትክ
ዐይን ፣ በጥርስ ምትክ ጥርስ ፣ በእጅ ምትክ
እጅ ፣ በእግር ምትክ እግር ፣ 25 በቃጠሎ
ምትክ ቃጠሎ ፣ በቍስል ምትክ ቁስል ፣ በመፈ
ንከት ምትክ መፈንከት’ በሚለው ሕግ መሠረት
ይወሰን ።
26 “አንድ ሰው የወንድ ወይም የሴት አገል
ጋዩን ዐይን መትቶ ቢያጠፋ ስለ ዐይኑ ካሣ አገ
ልጋዩን ነፃ ይልቀቅ ። 27 በዚሁ ዐይነት አንድ
ጥርሱን እንኳ ቢሰብር ስለ ጥርሱ ካሣ አገል.ጋ
ዩን ነፃ ይልቀቀው ።

የባለ ንብረቶች ኀላፊነት

28 “በሬ ሰው ወግቶ ቢገድል በድንጋይ ተወ
ግሮ ይሙት ፤ ሥጋውም አይበላ ፤ ባለ ንብረ
ቱም በነፃ ይለቀቅ ። 29 በሬው የተዋጊነት
ልማድ ያለው ቢሆንና ባለቤቱም ቀደም ሲል
ማስጠንቀቂያ ተሰጥቶት በበረት ሳይዘው ቀርቶ
ቢሆን ግን በሬው ሰው በሚወጋበት ጊዜ በድን
ጋይ ተወግሮ ይሙት ፤ ባለ ንብረቱም በሞት
ይቀጣ ። 30 ሆኖም ባለ ንብረቱ ሕይወቱን ለመ
ዋጀት ካሣ እንዲከፍል ከተፈቀደለት ካሣውን
በሙሉ ይክፈል ። 31 በሬው ወንድ ወይም ሴት
ልጅ ቢገድልም ቅጣቱ ተመሳሳይ ይሁን ።
32 በሬው ወንድ ወይም ሴት አገል.ጋይ ቢገድል
የበሬው ባለቤት ለአገል.ጋዩ ጌታ ሠላሳ ብር ይክ
ፈለው ፤ በሬውም በድንጋይ ተወግሮ ይሙት ።
33 “አንድ ሰው የጕድጓድ መክደኛ ቢያነሣ
ወይም ጕድጓድ ቈፍሮ ሳይከድነው ቢቀርና
በሬ ወይም አህያ ወደዚያ ጕድጓድ ቢገባ ፣
34 የእንስሳውን ዋጋ ይክፈል ፤ ገንዘቡን ለእንስ
ሳው ባለቤት ከከፈለ በኋላ የሞተውን እንስሳ
ለራሱ ያስቀር ። 35 የአንድ ሰው በሬ የሌላውን
ሰው በሬ ወግቶ ቢገድል ሁለቱ ሰዎች በሕይ
ወት ያለውን በሬ ሸጠው ገንዘቡን ለሁለት ይካ
ፈሉት ፤ የሞተውንም በሬ ሥጋ ለሁለት ይካ
ፈሉ ። 36 ነገር ግን በሬው ተዋጊ መሆኑ ታውቆ
ሳለ ባለቤቱ በበረት ውስጥ ሳይዘው ቀርቶ
ከሆነ ፣ በሬው ለሞተበት ሰው አንድ በሕይወት
ያለ በሬ ካሣ ይክፈል ፤ የሞተውንም በሬ ለራሱ
ያስቀር ።”

ምዕራፍ 22

የንብረት አጠባበቅ ሕግ

1 “አንድ ሰው አንድ በሬ ወይም አንድ በግ
ሰርቆ ቢያርድ ወይም ቢሸጥ ስለ አንድ በሬ
አምስት በሬዎች ፣ ስለ አንድ በግ አራት በጎች
ይክፈል ። 2-4 የሰረቀውን ይክፈል ፤ መክፈል
የማይችል ከሆነ ግን ስለ ሰረቀው ንብረት ካሣ
ባርያ ሆኖ ለማገልገል ይሸጥ ፤ የተሰረቀው እን
ስሳ ይኸውም ላም ፣ አህያ ወይም በግ ከነሕይ
ወቱ በእርሱ እጅ ቢገኝ ስለ አንዱ እንስሳ
ሁለት እጥፍ ይክፈል ።
“አንድ ሌባ በሌሊት በሰው ቤት ተገኝቶ
ቢገደል እርሱን የገደለው ሰው በነፍሰ ገዳይነት
አይጠየቅም ፤ ድርጊቱ የተፈጸመው ቀን ከሆነ
ግን በነፍሰ ገዳይነት ያስጠይቀዋል ።
5 “አንድ ሰው እንስሳቱን በመስክ ወይም
በወይን ተክል ቦታ እየሠማራ ሳለ እንስሳቱ ወደ
ሌላ ሰው እርሻ ገብተው ቢበሉት ከራሱ ማሳ
ወይም የወይን ተክል ቦታ ከሚያገኘው ምርት
ካሣ ይክፈል ።
6 “አንድ ሰው በእርሻው ውስጥ እሳት ቢያቀ
ጣጥልና እሳቱ በቍጥቋጦ ተላልፎ ወደ ሌላው
ሰው እርሻ በመዛመት በማደግ ላይ ያለውንም
ሆነ ታጭዶ የተከመረውን እህል ቢያቃጥል ፣
እሳቱን ያቀጣጠለው ሰው ካሣ ይክፈል ።
7 “አንድ ሰው የሌላውን ሰው ገንዘብ ወይም
የከበረ ዕቃ በዐደራ ለመጠበቅ ተስማምቶ ከቤቱ
ተሰርቆበት ሌባው ቢገኝ እጥፍ አድርጎ ይክ
ፈል ። 8 ሌባው ካልተገኘ ግን ዕቃውን በዐደራ
የተቀበለው ሰው የእግዚአብሔር አገልጋዮች
በሆኑ ዳኞች ፊት ቀርቦ የዚያን ሰው ንብረት
አለመስረቁን በመሐላ ያረጋግጥ ።
9 “ስለ ከብት ፣ ስለ አህያ ፣ ስለ በግ ስለ ልብ
ስና ወይም ስለ ማንኛውም የጠፋ ዕቃ ሁለት
ሰዎች ቢካሰሱ ፣ ስለ ንብረቱ ባለቤትነት የተጣ
ሉት ሁለቱ ሰዎች የእግዚአብሔር አገልጋዮች
በሆኑ ዳኞች ፊት ይቅረቡ ፤ እግዚአብሔር በደ
ሉን በዳኞቹ አማካይነት የሚገለጥበት ሰው ፣
ለተበደለው ሰው ዕጥፍ አድርጎ ይክፈል ።
10 “አንድ ሰው የሌላውን ሰው አህያ ፣
ላም ፣ በግ ወይም ማንኛውንም እንስሳ በዐደራ
ቢያስቀምጥና እንስሳው ቢሞት ወይም ቢሰበር
ወይም ተዘርፎ ቢወሰድ ፣ ምስክር ከሌለው ፣
11 ያ ሰው የእግዚአብሔር አገልጋዮች ወደሆ
ኑት ዳኞች ዘንድ ይሂድ ፤ የሰውየውን እንስሳ

21፡24 ፡- ዘሌ. 24፡19-20 ፤ ዘዳ. 19፡21 ፤ ማቴ. 5፡38 ።

አስመስረቁንም በመሐላ ያረጋግጥ፤ እንስሳው
ያልተሰረቀ ከሆነ የእንስሳው ባለቤት ካሣ አይጠ
ይቅ፤ እንስሳው የጠፋበትም ሰው ካሣ አይከ
ፈል። [12]እንስሳው የተሰረቀ ከሆነ ግን ለባለቤቱ
ይመለስለት፤ [13]እንስሳውን አውሬ በልቶት
ከሆነ ሰውየው የአውሬውን ትራፊ ለማስረጃ
ያቅርብ፤ አውሬ ስለገደለውም እንስሳ ካሣ አይ
ክፈል።

[14]“አንድ ሰው ከሌላው ሰው እንስሳ በው
ሰት ወስዶ ባለቤቱ በሌለበት እንስሳው ቢሞት
ወይም ቢሰበር በውሰት ለሰጠው ሰው ካሣ ይከ
ፈል፤ [15]ነገር ግን ይህ የሆነው ባለንብረቱ ባለ
በት ከሆነ ሰውየው ካሣ መክፈል የለበትም፤
በኪራይ መልክ የወሰደው ከሆነ ኪሣራው ለኪ
ራይ በሚከፈለው ዋጋ ላይ ተጨምሮ ይከፈ
ላል።

የሞራልና የእምነት ሕግጋት

[16-17]“አንድ ሰው የአንዲት ልጃገረድ ክብረ
ንጽሕና ቢደፍር ማጫ ሰጥቶ ያግባት፤ የልጅ
ትዋ አባት ሊድርለት ባይፈቅድ ግን ከአንድ
ልጃገረድ ማጫ ጋር ተመጣጣኝ የሆነ የገንዘብ
ካሣ ለልጅትዋ አባት ይክፈል።

[18]“አስማት የምታደርግ መተተኛ ሴት ብት
ኖር በሞት ትቀጣ፤

[19]“በእንስሳ ላይ የግብረ ሥጋ ግንኙነት
የሚፈጽም ሰው በሞት ይቀጣ።

[20]“አምላኩ ለሆንኩት ለእኔ ለእግዚአብ
ሔር ካልሆነ በቀር ለሌላ ለማንኛውም አምላክ
መሥዋዕት የሚያቀርብ በሞት ይቀጣ።

[21]“መጻተኛውን በመጨቈን አታጉላላ፤
አንተም በግብጽ ምድር መጻተኛ እንደነበርህ
አስታውስ። [22]ባልዋ የሞተባትን መበለት
ወይም አባትና እናት የሞቱበትን ድኻ አደግ
አታጉላላ። [23]ይህን ብታደርግ ወደእኔ ቢጮኹ
እኔ እግዚአብሔር ጩኸታቸውን በእርግጥ እሰ
ማለሁ። [24]በእናንተም ላይ ተቈጥቼ በጦርነት
እንድትልቁ አደርጋለሁ፤ ሚስቶቻችሁ ባል
አልባ፥ ልጆቻችሁም ድኻ አደጎች ሆነው ይቀ
ራሉ።

[25]“በድኽነት ከሚኖሩት ሕዝቤ መካከል
ለአንዱ እንኳ ገንዘብ ብታበድር፥ እንደ ገንዘብ
አበዳሪ በመሆን ወለድ ጨምሮ እንዲከፍልህ
አትጠይቀው። [26]ልብሱን በመያዣ ስም የወሰ
ድህበት ሰው ቢኖር ፀሐይ ከመጥለቅዋ በፊት
መልስለት። [27]ምክንያቱም ብርድ የሚከላከል
በት ሌላ ምንም ልብስ ስለሌለው ምን ለብሶ
ሊያድር ይችላል? እኔ መሐሪ ስለሆንሁ እርሱ
ወደ እኔ ቢጮኽ እሰማዋለሁ።

[28]“በእግዚአብሔር[11*] ላይ የስድብ ቃል
አትናገር፤ የሕዝብህንም መሪ አትስደብ።

[29]“የእህልህን፥ የወይን ጠጅህንና የወይራ
ዘይትህን በኵራት ለእኔ አቅርብ፤

“በኵር ሆነው የተወለዱትን ወንዶች ልጆቻ
ችሁን ለእኔ አቅርቡ። [30]ከቀንድ ከብቶቻችሁና
ከበጎቻችሁም በኵር ሆነው የሚወለዱትን ለእኔ
አቅርቡ፤ ይኸውም በኵር ሆኖ የተወለደ ወንድ
ሁሉ ለሰባት ቀን ከእናቱ ጋር ይቆይ፤ በስምንተ
ኛው ቀን ለእኔ ታቀርቡታላችሁ።

[31]“እናንተ የእኔ ሕዝብ ስለሆናችሁ አውሬ
የገደለውን እንስሳ ሥጋ አትብሉ፤ በዚህ ፈንታ
ለውሻ ስጡት።

ምዕራፍ 23

ትክክለኛ ፍትሕ

[1]“ሐሰተኛ ወሬ አታሰራጭ፤ በሐሰት በመ
መስከርም በደለኛውን ንጹሕ አታድርግ፤
[2]ብዙ ሰዎች ክፉ ለማድረግ ወይም ሕግን ለማ
ጣመም ቢነሣሡ ከእነርሱ ጋር አትተባበር።
[3]ድኻ ለፍርድ ቢቀርብ ድኽነቱን በማየት አድ
ልዎ አታድርግለት።

[4]“የጠላትህ ላም ወይም አህያ ጠፍቶ ብታ
ገኝ መልስለት። [5]አህያውም ከጭነቱ ክብደት
የተነሣ ወድቆ ብታገኝ፥ አህያውን ከወደቀበት
ለማንሣት እንዲችል እርዳው እንጂ አልፈኸው
አትሂድ።

[6]“በፍርድ አደባባይ አድሎ በማድረግ የድ
ኻውን ፍርድ አታጣምምበት፤ [7]ማንንም በሐ
ሰት አትክሰስ፤ ንጹሑንም ሰው በሞት አት
ቅጣ፤ ምክንያቱም እንደዚህ ያለ በደል የሚፈ
ጽመውን ሰው ከቅጣት ነፃ አላደርገውም፤
[8]ሰዎች ትክክለኛ የሆነውን ነገር እንዳያዩ ዐይ
ናቸውን ስለሚያሳውርና የንጹሕ ሰዎችንም
ፍርድ ስለሚያጣምም ጉቦ አትቀበል።

[9]“ስደተኛውን አታጉላሉ፤ ምክንያቱም
እናንተ በግብጽ ምድር ስደተኞች ስለነበራችሁ
ስደተኛ ምን ሀይነት ሐዘን እንደሚደርስበት
ታውቃላችሁ።

11* 22፥28 በእግዚአብሔር፦ ወይም “በፈራጆች”

22፥16-17፦ ዘዳ. 22፥28-29። 22፥18፦ ዘዳ. 18፥10-11። 22፥19፦ ዘሌ. 18፥23፤ 20፥15-16፤ ዘዳ. 27፥21።
22፥20፦ ዘዳ. 17፥27። 22፥21-22፦ ዘጸ. 23፥9፤ ዘሌ. 19፥33-34፤ ዘዳ. 24፥17-18፤ 27፥19።
22፥25፦ ዘሌ. 25፥35-38፤ ዘዳ. 15፥7-11፤ 23፥19-20። 22፥26-27፦ ዘዳ. 24፥10-13። 22፥28፦ ሐ.ሥ. 23፥5።
22፥31፦ ዘሌ. 17፥15። 23፥1፦ ዘጸ. 20፥16፤ ዘሌ. 19፥11-12፤ ዘዳ. 5፥20። 23፥3፦ ዘሌ. 19፥15።
23፥4-5፦ ዘዳ. 22፥1-4። 23፥6-8፦ ዘሌ. 19፥15፤ ዘዳ. 16፥19፤ 23፥9፤ ዘጸ. 22፥21፤ ዘሌ. 19፥33-34፤
ዘዳ. 24፥17-18፤ 27፥19።

ሰባተኛው ዓመትና ሰባተኛው ቀን

10 “ስድስት ዓመት እርሻህን በማረስ ዘር
ተህ ፥ ምርትህን ሰብስብ ፤ 11 በሰባተኛው ዓመት
ግን ምድሪቱ ታርፍ ዘንድ ተዋት ፤ በሕዝብህ
መካከል የሚገኙ ድኾች ምግብ ያገኙ ዘንድ
በምድሪቱ ላይ ከበቀለው ምንም ነገር አታም
ርት ፤ በእርሻህ ላይ የቀረውንም ነገር ሁሉ የም
ድር አራዊት ይመገቡት ፤ የወይን ተክል ቦታህ
ንና የወይራ ዘይት ዛፎችህንም እንደዚሁ አሳር
ፋቸው ።
12 “በሳምንት ስድስት ቀን ሥራህን ሁሉ
ሥራ ፤ በሰባተኛው ቀን ግን ምንም ሥራ አት
ሥራበት ፤ በዚህ ዐይነት አገልጋዮችህና ለአንተ
የሚሠሩ መጻተኞች እንዲሁም እንስሳትህ ሁሉ
ዕረፍት አድርገው ይዋሉ ።
13 “እኔ እግዚአብሔር የነገርኋችሁን ሁሉ
በጥንቃቄ አድምጡ ፤ ወደ ሌሎች አማልክት
አትጸልዩ ፤ ሌላው ቀርቶ ስማቸውን እንኳ አት
ጥሩ ።

ሦስቱ ታላላቅ በዓላት
(ዘጸ. 34፥18-26፤ ዘዳ. 16፥1-17)

14 “እኔን የምታከብሩባቸው በዓመት ሦስት
በዓላት ይኑሩአችሁ ፤ 15 ከግብጽ በወጣችሁበት
በአቢብ ወር ፥ እኔ ባዘዝሁአችሁ አኳኋን የቂ
ጣን በዓል አክብሩ ፤ ይህ በዓል በሚከበርባቸው
በሰባቱ ቀኖች ውስጥ እርሾ የነካው እንጀራ
አትብሉ ፤ ለእኔ ልትሰግዱ በምትመጡበት ጊዜ
መባ ሳትይዙ አትምጡ ።
16 “የምድራችሁን ሰብል በምትሰበስቡበት
ጊዜ የመከር በዓል አክብሩ ፤
“ከወይን ተክሎቻችሁና ከፍራፍሬ ዛፎቻ
ችሁ ፍሬ በምትሰበስቡበት ጊዜ በዓመቱ መጨ
ረሻ የዳስ በዓል አክብሩ ፤ 17 በዓመት ሦስት
ጊዜ እነዚህ በዓላት በሚከበሩባቸው ቀናት ወን
ዶች ሁሉ አምላካቸው ለሆንኩት ለእኔ ለእግዚ
አብሔር ለመስገድ ይምጡ ።
18 “እንስሳ በምትሠዉልኝ ጊዜ እርሾ የነ
ካው እንጀራ መባ አድርጋችሁ አታቅርቡ ፤ በእ
ነዚህ በዓላት የሚሰዉት እንስሳት ስብ ለሚቀጥ
ለው ቀን አይትረፍ ።
19 “በየዓመቱ ከምታመርቱት እህል መጀመ
ሪያ የደረሰውን በኩራት ወደ እኔ ወደ አምላካ
ችሁ ወደ እግዚአብሔር ቤት አምጡ ።
“የበግን ወይም የፍየልን ግልገል በእናቱ
ወተት አትቀቅል ።

የተስፋ ቃሎችና መመሪያዎች

20 “በመንገድህ እንዲጠብቅህና እኔ ወዳዘጋጀ
ሁልህ ምድር በሰላም እንዲያስገባህ በፊትህ የሚ
ሄድ መልአክ እልካለሁ ፤ 21 የሚነግርህን በማዳ
መጥ ለእርሱ ታዘዝ ፤ በእርሱም ላይ አታምፅ ፤
ስሜ በእርሱ ስለሆነ (እኔ የላክሁት ስለሆነ) የም
ትፈጽሙትን ዐመፅ እየተመለከተ ይቅርታ አያደ
ርግላችሁም ። 22 ለእርሱ ብትታዘዙና እኔ ያዘዝ
ሁአችሁንም ሁሉ ብትፈጽሙ ጠላቶቻችሁን
ሁሉ እዋጋላችኋለሁ ፤ 23 መልአኬም ፊት ለፊታ
ችሁ በመሄድ ወደ አሞራውያን ፥ ሒታውያን ፥
ፌሬዛውያን ፥ ከነዓናውያን ፥ ሒዋውያንና ኢያቡ
ሳውያን ምድር ይወስዳችኋል ፤ እኔም እነርሱን
አጠፋቸዋለሁ ። 24 ለእነርሱ አማልክት በመንበር
ከከ አትስገዱ ፤ ሃይማኖታዊ ልማዶቻቸውንም
አትከተሉ ፤ አማልክቶቻቸውን አጥፉ ፤ የተቀ
ደሱ የድንጋይ ዐምዶቻቸውንም አፈራርሱ ፤
25 ለእኔ ለአምላካችሁ ለእግዚአብሔር ብትሰግዱ
በቂ ምግብና ውሃ በመስጠት እባርካችኋለሁ ፤
በሽታችሁንም ሁሉ አስወግዳለሁ ። 26 በምድራ
ችሁ ፅንስ የሚያስወርዳት ወይም መኻን ሴት
አትኖርም ፤ ዕድሜአችሁንም አረዝመዋለሁ ።
27 “እናንተን የሚቃወሙአችሁ ሁሉ እኔን
እንዲፈሩ አደርጋለሁ ፤ በእናንተ ላይ ጦርነት
በሚያስነሡ ሕዝቦች ላይ ሁከት አመጣለሁ ፤
ጠላቶቻችሁም ወደ ኋላ ተመልሰው እንዲሸሹ
አደርጋለሁ ፤ 28 ጠላቶቻችሁን በፍርሃት አስጨ
ንቃለሁ ፤[12*] እናንተ ወደ ፊት ስትሄዱ ሒዋው
ያንን ፥ ከነዓናውያንንና ሒታውያንን ከፊታችሁ
አባርራለሁ ። 29 ሆኖም በአንድ ዓመት ውስጥ
እንዲጠፉ አላደርግም ፤ ይህን ካደረግሁ ምድ
ሪቱ ሰው አልባ ትሆናለች ፤ አራዊትም ይበዙ
ባችኋል ፤ 30 ስለዚህ በዚህ ፈንታ በቍጥር በዝ
ታችሁ ምድሪቱን እስክትወርሱ ድረስ ጥቂት
በጥቂት አስወጣላችኋለሁ ። 31 የምድራችሁንም
ወሰን ከአካባ የባሕር ሰላጤ እስከ ኤፍራጥስ
ወንዝ ፥ ከሜድትራኒያንም ባሕር እስከ በረሓው
እንዲሰፋ አደርገዋለሁ ፤ የአገሪቱን ነዋሪዎች
ድል እንድትነሡ ኀይል ስለምሰጣችሁ ወደ
ፊት በሄዳችሁ መጠን ታሳድዱአቸዋላችሁ ።
32 ከእነርሱም ሆነ ከአማልክቶቻቸው ጋር
ምንም ዐይነት ስምምነት አታድርጉ ፤ 33 እነ
ዚያ ሕዝቦች በአገራችሁ እንዲኖሩ አትፍቀዱላ
ቸው ፤ የምትፈቅዱላቸው ከሆነ ግን ኃጢአት
በመሥራት እኔን እንድትበድሉ ያደርጉ
አችኋል ፤ ለአማልክቶቻቸውም ብትሰግዱ
ለሞት የሚያደርስ ወጥመድ ይሆኑባችኋል ።”

[12*] 23፥28 አስጨንቃለሁ ፦ ወይም “በፊትህ ተርብ እሰድዳለሁ ።”
23፥10-11 ፦ ዘሌ. 25፥1-7 ። 23፥12 ፦ ዘጸ. 20፥9-11 ፤ 31፥15 ፤ 34፥21 ፤ 35፥2 ፤ ዘሌ. 23፥3 ፤ ዘዳ. 5፥13-14 ።
23፥15 ፦ ዘጸ. 12፥14-20 ፤ ዘሌ. 23፥6-8 ፤ ዘኍ. 28፥17-25 ። 23፥16 ፦ ዘሌ. 23፥15-21 ፤39-43 ፤ ዘኍ. 28፥26-31 ።
23፥19 ፦ ዘጸ. 34፥26 ፤ ዘዳ. 14፥21 ፤ 26፥2 ።

ምዕራፍ 24

እግዚአብሔር ለሕዝቡ የገባውን ቃል ኪዳን አጸና

[1]እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፦
"አንተ ራስህ፥ አሮን፥ ናዳብ፥ አቢሁና ከእስ
ራኤል መሪዎች ሰባ የሚሆኑት ጭምር እኔ ወዳ
ለሁበት ተራራ ውጡ፤ በሩቅ ሳላችሁም ተንበር
ከካችሁ ስገዱ፤ [2]አንተ ብቻ ከሌሎቹ ተለይተህ
ወደ እኔ ትቀርባለህ፤ ሕዝቡ ግን ከአንተ ጋር
ወደ ተራራው አይቅረቡ።"
[3]ሙሴም ሄዶ የእግዚአብሔርን ትእዛዝና
ሥርዓት ሁሉ ለሕዝቡ ነገረ፤ ሕዝቡም በአንድ
ነት "እግዚአብሔር የተናገረውን ሁሉ እናደር
ጋለን" ሲሉ መለሱ። [4]ሙሴም የእግዚአብሔ
ርን ትእዛዛት ሁሉ ጻፈ፤ በማግሥቱም ጠዋት
በማለዳ በተራራው ሥር መሠዊያ ሠራ፤ በእያን
ዳንዱ የእስራኤል ነገድ ስም ዐሥራ ሁለት የድ
ንጋይ ሀምዶችን አኖረ፤ [5]የሚቃጠል መሥዋ
ዕት ለእግዚአብሔር የሚያቀርቡ ወጣቶች ወን
ዶችን ላከ፤ እነርሱም ጥቂቶች የቀንድ ከብቶ
ችን ወስደው ለደኅንነት የሚሆን የኅብረት
መሥዋዕት አድርገው አቀረቡ። [6]ሙሴም ከእን
ስሳቱ ደም ከፊሉን ወስዶ በገበቴ ውስጥ አኖ
ረው፤ እኩሌታውንም በመሠዊያው ፊት
ረጨው። [7]ከዚህ በኋላ የእግዚአብሔር ትእዛ
ዛት የተጻፉበትን የቃል ኪዳኑን መጽሐፍ
ወስዶ ድምፁን ከፍ በማድረግ ለሕዝቡ አነበበ፤
ሕዝቡም "ለእግዚአብሔር እንታዘዛለን እርሱ
ያዘዘውንም ሁሉ እንፈጽማለን" አሉ።
[8]ከዚህ በኋላ ሙሴ በገበቴ ያለውን ደም
ወስዶ በሕዝቡ ላይ ከረጨው በኋላ "ይህ እንግ
ዲህ እግዚአብሔር እነዚህን ሁሉ ትእዛዛት በሰ
ጣችሁ ጊዜ ከእናንተ ጋር የገባውን ቃል ኪዳን
የሚያጸናበት ደም ነው" አለ።
[9]ሙሴ፥ አሮን፥ ናዳብ፥ አቢሁና ከእስራኤ
ልም መሪዎች ሰባዎቹ ወደ ተራራው ወጡ፤
[10]የእስራኤልንም አምላክ አዩ፤ በእግሮቹ ሥር
ከብሩህ ሰንፔር የተሠራና የሚያሰራ ሰማይ የሚ
መስል ወለል ነበር። [11]እግዚአብሔር የእስራ
ኤል መሪዎች የሆኑትን እነዚህን አረጋውያን
ሰዎች አልቀሠፈም፤ ይልቁንም እግዚአብሔርን
ፊት ለፊት አይተው በፊቱ በሉ፤ ጠጡም።

ሙሴ በሲና ተራራ ላይ

[12]ከዚህ በኋላ እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ
አለው፥ "እኔ ወዳለሁበት ወደ ተራራው ወጥ
ተህ በዚያ ቆይ፤ ሁለት የድንጋይ ጽላቶችንም
እሰጥሃለሁ፤ በእነርሱም ውስጥ ለሕዝቡ መመሪ
ያዎች ይሆኑ ዘንድ እኔ የጻፍሑአቸው ትእዛዛ
ትና ሕግጋት ይገኛሉ።" [13]ሙሴና የእርሱ
ረዳት የሆነው ኢያሱ ተዘጋጁ፤ ሙሴም ወደ
ተቀደሰው ተራራ ወጣ፤ [14]ሙሴም ለመሪዎቹ
"እንደገና ወደ እናንተ ተመልሰን እስክንመጣ
በዚህ ቆዩን፤ አሮንና ሑርም እነሆ ከእናንተ
ጋር ናቸው፤ ስለዚህም በመካከላችሁ ጥልና
ክርክር ያለበት ሰው ቢኖር ወደ እነርሱ
ይሂድ" አላቸው።
[15]ሙሴም ወደ ሲና ተራራ ወጣ፤ ተራራው
ንም ደመና ሸፈነው፤ [16-17]የእግዚአብሔርን
ክብር የሚገልጠው አንጸባራቂ ብርሃን በተራ
ራው ላይ ወረደ፤ ለእስራኤላውያንም ይህ ብር
ሃን በተራራው ጫፍ ላይ የሚነድ እሳት ይመ
ስል ነበር፤ ተራራውም ስድስት ቀን ሙሉ በደ
መና ተሸፈነ፤ በሰባተኛውም ቀን እግዚአብ
ሔር በደመናው ውስጥ ሆኖ ሙሴን ጠራው፤
[18]ሙሴም ወጥቶ በተራራው ላይ ወዳለው
ደመና ውስጥ ገባ፤ እዚያም አርባ ቀንና አርባ
ሌሊት ቆየ።

ምዕራፍ 25

ለቤተ እግዚአብሔር የሚቀርብ ስጦታ
(ዘጸ. 35፥4-9)

[1]እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፥
[2]"ስጦታን ያመጡልኝ ዘንድ ለእስራኤላውያን
ንገር፤ ማንኛውም ሰው በፈቃዱ የሚያመጣ
ውን መባ ሁሉ ተቀበል። [3]የስጦታውም ዐይ
ነት ይህ ነው፦ ወርቅ፥ ብር፥ ነሐስ፥ [4]የቀ
ጭን ሐር ልብስ፥ ከበግ ጠጕር የተሠራ ሰማ
ያዊ፥ ሐምራዊና ቀይ ግምጃ፤ ከፍየል ጠጕር
የተሠራ ልብስ፥ [5]ቀይ ቀለም የተነከረ የአውራ
በግ ቆዳ፤ የተለፋ ስስ ቁርበት፤ የግራርም እን
ጨት፥ [6]ለመብራት የሚሆን ዘይት፥ የቅባት
ዘይትና፥ የዕጣንን ሽታ የሚያጣፍጡ ቅመ
ሞች፥ [7]መረግድ፥ በሊቀ ካህናቱ ኤፉድና በደ
ረት ኪስ ላይ የሚደረግ ፈርጥ፥ [8]በመካከላቸ
ውም እኖር ዘንድ ሕዝቡ ቤተ መቅደስ ይሥሩ
ልኝ፤ [9]ድንኳኑንና በውስጡ ያሉትን ዕቃዎች
ሁሉ እኔ በማሳይህ ዕቅድ መሠረት ሥሩት።

የቃል ኪዳኑ ታቦት
(ዘጸ. 37፥1-9)

[10]"ከግራር እንጨት የተሠራ አንድ ሣጥን፥
ታቦት አድርገው ይሥሩ፤ ርዝመቱ መቶ ዐሥር
ሳንቲ ሜትር፥ የጐኑ ስፋት ስልሳ ስድስት
ሳንቲ ሜትር፥ ቁመቱም ስልሳ ስድስት ሳንቲ
ሜትር ይሁን፤ [11]ውስጡንም ውጭውንም በን
ጹሕ ወርቅ ለብጠው፤ በዙሪያውም የወርቅ
ክፈፍ አብጅለት፤ [12]አራት የወርቅ ቀለበቶች
ንም ሠርተህ፥ ሁለቱን በአንድ በኩል፥ ሁለቱ
ንም በሌላ በኩል በማድረግ ከአራቱም እግሮቹ

24፥8 ፦ ማቴ. 26፥28፤ ማር. 14፥24፤ ሉቃ. 22፥20፤ 1ቆሮ. 11፥25፤ ዕብ. 9፥19-20፤ 10፥29። 24፥18 ፦ ዘዳ. 9፥9።

ጋር እንዲያያዙ አድርግ፤ 13 ለታቦቱ መሸከ
ሚያ የሚሆኑ መሎጊያዎችንም ከግራር እን
ጨት ሥራ፤ በወርቅም ለብጣቸው፤ 14 እነዚህ
ንም መሎጊያዎች በታቦቱ አራት ማእዘን
ባሉት ቀለበቶች ውስጥ አስገባ። 15 መሎጊያዎ
ቹም በታቦቱ ቀለበቶች ውስጥ ይኑሩ፤ ከቶም
ከዚያ አይውጡ። 16 ከዚህም በኋላ እኔ የምሰጥ
ህን፥ ትእዛዛቱ የተጻፉባቸውን ሁለት ጽላቶች
በታቦቱ ውስጥ አኑር።

17 "ርዝመቱ መቶ በሥር ሳንቲ ሜትር፥
የጐኑም ስፋት ስልሳ ስድስት ሳንቲ ሜትር የሆ
ነም የስርየት መክደኛ[13*] ሥራለት። 18 ከተቀጠ
ቀጠም ወርቅ ክንፎች ያሉአቸው የሁለት ኪሩ
ቤል ምስል ሥራ፤ 19 በስርየት መክደኛውም
ላይ በሁለት በኩል በጫፍና በጫፍ አኑራ
ቸው፤ እነርሱም ከክዳኑ ጋር አብረው የተሠሩ
ይሁኑ። 20 እነዚህም ክንፍ ያላቸው ኪሩቤል
በመክደኛው ግራና ቀኝ ሆነው በተነጻጸር የሚ
ተያዩ ይሁኑ፤ በተዘረጉትም ክንፎቻቸው መክ
ደኛውን ይሸፍኑት። 21 ሁለቱን የድንጋይ ጽላ
ቶች በታቦቱ ውስጥ አኑረህ በዚያ ላይ መክደኛ
ውን አድርግ፤ 22 እኔም በዚያ በቃል ኪዳን
ታቦት ለአንተ እገለጥልሃለሁ፤ በመክደኛው ላይ
በተሠሩት ክንፍ ባላቸው በሁለቱ ኪሩቤል መካ
ከል ሆኜ ለእስራኤል ሕዝብ የምታስተምረውን
ሕግ ሁሉ እሰጥሃለሁ።

ለእግዚአብሔር መባ ሆኖ የሚቀርበው
ኅብስት ማኖሪያ ጠረጴዛ
(ዘጸ. 37፥10-16)

23 "ርዝመቱ ሰማኒያ ስምንት ሳንቲ ሜትር፥
የጐኑ ስፋት አርባ አራት ሳንቲ ሜትር፥ ከፍታ
ውም ስልሳ ስድስት ሳንቲ ሜትር የሆነ ጠረጴዛ
ከግራር እንጨት ሥራ። 24 በንጹሕ ወርቅም
ለብጠው፤ በዙሪያውም የወርቅ ክፈፍ አድርግ
ለት። 25 በዙሪያው ሰባ አምስት ሳንቲ ሜትር
የሚሆን ጠርዝ አብጅለት፤ በጠርዙም ዙሪያ
የወርቅ ክፈፍ አድርግለት። 26 ከወርቅ የተሠሩ
አራት መሸከሚያ ቀለበቶች አድርግለት፤ ቀለበ
ቶቹንም እግሮቹ ባሉበት በአራቱም ማእዘን አኑ
ራቸው። 27 ጠረጴዛውንም ለመሸከም መሎጊያ
ዎቹ የሚሰኩባቸው ቀለበቶች ከክፈፉ ጋር የተ
ቀራረቡ ይሁኑ። 28 መሎጊያዎቹንም ከግራር
እንጨት ሠርተህ በወርቅ ለብጣቸው። 29 ሳሕኖ
ችንና ጭልፋዎችን እንዲሁም ለወይን ጠጅ
መቅጃ የሚሆኑ ማንቆርቆሪያዎችንና ጐድጓዳ
ሳሕኖችን ከንጹሕ ወርቅ ሥራ። 30 ጠረጴዛ
ውም በታቦቱ ፊት ለፊት ይቀመጥ፤ ለእኔ የሚ
ቀርበው የተቀደሰ ኅብስት ዘወትር ከጠረጴዛው
ላይ መታጣት የለበትም።

የመብራቱ መቅረዝ
(ዘጸ. 37፥17-24)

31 "ከንጹሕም ወርቅ መቅረዝ ሥራ፤ የመቅ
ረዙን መሠረትና ዘንግ ከተቀጠቀጠ ወርቅ
ሥራ፤ ለጌጥ የሚሠሩት የአበባዎች ወርድ እን
ቡጦችንና ቀንበጦችን ጨምሮ ከእርሱ ጋር
አንድ ሆነው ይሠሩ። 32 በስተጐኑ ስድስት ቅር
ንጫፎች አውጣለት፤ ይኸውም ሦስቱ በአንድ
ጐን ሲሆን፥ ሦስቱ ደግሞ በሌላ ጐን ይሁኑ።
33 ስድስቱም ቅርንጫፎች እያንዳንዳቸው እንቡ
ጥና ቀንበጥ ያለው የለውዝ አበባ የሚመስል
ሦስት የአበባ ወርድ ጌጥ ይኑራቸው። 34 የመቅ
ረዙም ዘንግ እንቡጥና ቀንበጥ ያለው የለውዝ
አበባ የሚመስል አራት የአበባ ወርድ ጌጥ
ያለው ይሁን። 35 ከሦስቱ ጥንድ ቅርንጫፎች
በእያንዳንዱ ጥንድ ሥር አንድ እንቡጥ ይኑር።
36 እንቡጦቹ፥ ቅርንጫፎቹና መቅረዙ ሁሉም
አንድ ወጥ ሆነው ከንጹሕ ወርቅ ተቀርጸው
ይሠሩ። 37 ለመቅረዙም ሰባት መብራቶች ሠር
ተህ ከፊት ለፊት በኩል እንዲያበሩ፥ ከፍ አድ
ርገህ አስቀምጣቸው። 38 መኰስተሪያዎችንና
የኲስታሪ ማስቀመጫ ሳሕኖችን ከንጹሕ ወርቅ
ሥራ፤ 39 መቅረዙንና እነዚህን ሁሉ ዕቃዎች
የምትሠራበት ሠላሳ አምስት ኪሎ ግራም
ንጹሕ ወርቅ አዘጋጅ። 40 በተራራው ላይ ባሳየ
ሁህ ዕቅድ መሠረት ለመሥራት ጥንቃቄ አድ
ርግ።

ምዕራፍ 26

እግዚአብሔር የሚመለክበት ድንኳን
(ዘጸ. 36፥8-38)

1 "እኔ የምመለክበትን የተቀደሰ ድንኳን
ውስጠኛ ክፍል ከሰማያዊ፥ ከሐምራዊና ከቀይ
ግምጃ ከተፈተለ በፍታ በተሠሩ ዐሥር መጋረጃ
ዎች አብጀው፤ በእነርሱም ላይ ኪሩቤል በጥ
ልፍ ጥበብ እንዲሳሉ አድርግ። 2 እያንዳንዱ
መጋረጃ ርዝመቱ በሥራ ሁለት ሜትር የጐኑ
ስፋት ሁለት ሜትር ሆኖ ሁሉም እኩል
ይሁኑ። 3 አምስቱ መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው
በመገጣጠም ተሰፍተው በአንድ በኩል ይሁኑ፤
ሌሎቹም አምስቱ መጋረጃዎች እርስ በርሳቸው
በመገጣጠም ተሰፍተው በሌላ በኩል ይሁኑ።
4 ተገጣጥመው በተሠሩት በሁለቱም መጋረጃ
ዎች ጠርዝ ላይ ከሰማያዊ ጨርቅ የተሠሩ ቀለበ
ቶች አድርግ። 5 በመጀመሪያው መጋረጃ መጀ
መሪያ ክፍል ላይ ኀምሳ ቀለበቶች፥ በሁለተ
ኛው መጋረጃ መጨረሻ ክፍል ላይ ከሌሎቹ
ቀለበቶች ፊት ለፊት ኀምሳ ቀለበቶች አድርግ።

13* 25፥17 የስርየት መክደኛ ፦ ለታቦቱ መክደኛ የተሰጠ ስም ነው።
25፥17 ፦ ዕብ. 9፥5። 25፥30 ፦ ዘሌ. 24፥5-8። 25፥40 ፦ ሐ.ሥ. 7፥44፤ ዕብ. 8፥5።

6ለእነዚህ ሁለት ክፍሎች ማገግጠሚያ ይሆኑ
ዘንድ ኀምሳ የወርቅ መያዥያዎችን ሥራ ።
7“ከፍየል ጠጉር የተሠሩ ዐሥራ አንድ
መጋረጃዎችን ለድንኳኑ ክዳን አድርግ ። 8የእያ
ንዳንዱ ርዝመት ዐሥራ ሦስት ሜትር ፥ የጐ
ኑም ስፋት ሁለት ሜትር ሆኖ የሁሉም መጠን
እኩል ይሁን ። 9አምስቱን በአንድ በኩል ፥
ስድስቱን በሌላ በኩል አድርገህ በአንድነት በማ
ጋጠም ስፋቸው ፤ ስድስተኛው መጋረጃ ታጥፎ
ከፊት በኩል በድንኳኑ ላይ ይደረብ ። 10በአንድ
በኩል ካለው መጋረጃ መጨረሻ ክፍል ጠርዝ
ላይ ኀምሳ ቀለበቶች ፥ በሌላም በኩል ካለው
መጋረጃ መጨረሻ ጠርዝ ላይ ኀምሳ ቀለበቶች
አድርግ ። 11በቀለበቶቹም ውስጥ ኀምሳ የነሐስ
መያዥያዎችን አስገባ ፤ በዚህም ሀይነት ሁለ
ቱን ክፍሎች በማገጣጠም አንድ ክዳን እንዲ
ሆኑ አድርግ ። 12ትርፍ የሆነውን ግማሽ መጋ
ረጃ ወስደህ በድንኳኑ ጀርባ ደርበው ። 13በርዝ
መቱ በኩል ከእያንዳንዱ መጋረጃ ትርፍ ሆነው
የቀሩት ግማሽ ሜትር ስፋት ያላቸው መጋረጃ
ዎች በጐንና ጐን ተንጠልጥለው ድንኳኑን ይሸ
ፍኑት ።
14“ለውጭው ክዳን ይሆኑ ዘንድ ፥ አንደ
ኛው ቀይ ቀለም ከተነከረ አውራ በግ ቆዳ ፥
ሌላው ከተለፋ ለስ ቆዳ ሁለት ተጨማሪ ክዳኖ
ችን ሥራ ።
15“ድንኳኑን የሚደግፉ ቋሚ ሳንቃዎችን
ከግራር እንጨት ሥራ ። 16እያንዳንዱ ሳንቃ
ርዝመቱ አራት ሜትር ፤ የጐኑም ስፋት ስልሳ
ስድስት ሳንቲ ሜትር ይሁን ። 17ሳንቃዎች በአ
ንድነት ተገጣጥመው መያያዝ ይችሉ ዘንድ ለእ
ያንዳንዱ ሳንቃ ተመጣጣኝ የሆኑ ሁለት ጒጦች
ይኑሩት ። 18ከድንኳኑ በስተ ደቡብ በኩል ሃያ
ሳንቃዎችን አድርግ ፤ 19በእነርሱም ሥር አርባ
የብር እግሮችን አድርግ ፤ ሁለቱን ጒጦች ለማያ
ያዝ እንዲረዱ እያንዳንዱ ሳንቃ ሁለት እግሮች
ይኑሩት ። 20ከድንኳኑ በስተ ሰሜን በኩል ሃያ
ሳንቃዎችን አድርግ ፤ 21በእያንዳንዱ ሳንቃ ሥር
ሁለት እግሮችን በመሥራት አርባ እግሮች እንዲ
ኖሩአቸው አድርግ ። 22በድንኳኑ በስተ ጀርባ
ባለው በምዕራብ በኩል ስድስት ሳንቃዎችን አድ
ርግ ። 23ለማእዘኖቹም ሁለት ሳንቃ አድርግ ።
24እነዚህ በማእዘኖቹ ላይ ያሉት ሳንቃዎች
ከታች በኩል ተጣምረው እስከ አናታቸው መያ
ያዝ አለባቸው ፤ ሁለቱን ማእዘኖች የሚያገናኙት
ሁለት ሳንቃዎች በዚሁ ሀይነት ይሠሩ ። 25በዚህ
ዐይነት በእያንዳንዱ ሳንቃ ሥር ሁለት እግር
ሆኖ ዐሥራ ስድስት የብር እግሮች ያሉአቸው
ስምንት ሳንቃዎች ይኖራሉ ።
26“ዐሥራ አምስት መወርወሪያዎች ከግራር
እንጨት ሥራ ፤ ከእነርሱም አምስቱ ከድንኳኑ
በአንደ ጐን ላሉት ሳንቃዎች ፥ 27አምስቱም
በሌላው ጐን ላሉት ሳንቃዎች ፤ የቀሩት አም
ስቱ ደግሞ በስተ ምዕራብ ከኋላ በኩል ላሉት
ሳንቃዎች ይሆናሉ ። 28መካከለኛውም መወር
ወሪያ በሳንቃዎቹ መካከል ከዳር እስከ ዳር
ይለፍ ። 29ሳንቃዎቹንም በወርቅ ለብጣቸው ፤
ለመወርወሪያዎቹም መያዥያ እንዲሆኑ የወርቅ
ቀለበቶች አብጅላቸው ፤ መወርወሪያዎቹም በወ
ርቅ የተለበጡ ይሁኑ ፤ 30ድንኳኑን በተራራው
ላይ ባሳየሁህ ዕቅድ መሠረት ትከል ።
31“ከሰማያዊ ፥ ከሐምራዊና ከቀይ ግምጃ
ከተፈተለ በፍታ መጋረጃን ሥራ ፤ በእርሱም
ላይ ኪሩቤል ፥ በጥልፍ ጥበብ እንዲሳሉ አድ
ርግ ። 32እርሱንም ከግራር እንጨት ተሠርተው
በወርቅ በተለበጡት ፥ ኩላቦችና አራት የብር
እግሮች ባሉአቸው ምሰሶዎች ላይ ስቀለው ።
33መጋረጃውንም በድንኳኑ ጣራ ላይ በተርታ
በተደረደሩት መያዥያዎች ሥር ታንጠለጥለዋ
ለህ ፤ ሁለቱን የድንጋይ ጽላቶች የያዘውንም
የቃል ኪዳን ታቦት ከመጋረጃው በስተኋላ
በኩል ታኖረዋለህ ፤ በዚህ ዐይነት መጋረጃው
ቅድስት የተባለውን ስፍራ ከቅድስተ ቅዱሳኑ
ይለያል ፤ 34ከዚህ በኋላ የቃል ኪዳኑን ታቦት
ክደነው ፤ 35ጠረጴዛውን ከቅድስተ ቅዱሳኑ
ውጭ ፥ ከድንኳኑ በስተ ሰሜን በኩል አኑር ፤
መቅረዙንም በደቡብ በኩል አኑር ።
36“ለድንኳኑም ደጃፍ ከሰማያዊ ፥ ከሐምራ
ዊና ከቀይ ግምጃ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ በጥ
ልፍ ያጌጠ መጋረጃ አድርግለት ። 37ለመጋረጃ
ውም አምስት ምሰሶዎችን ከግራር እንጨት
ሠርተህ በወርቅ ለብጣቸው ፤ ኩላቦቻቸውም
ከወርቅ የተሠሩ ይሁኑ ፤ ለእነዚህ ምሰሶዎች
ከነሐስ የተሠሩ አምስት እግሮች አብጅላቸው ።

ምዕራፍ 27

የመሠዊያው አሠራር
(ዘጸ. 38፥1-7)

1“ከግራር እንጨት መሠዊያ ሥራ ፤ ርዝ
መቱ ሁለት ሜትር ከሃያ ሳንቲ ሜትር ፥ የጐኑ
ስፋት ሁለት ሜትር ከሃያ ሳንቲ ሜትር ፥ ቁመ
ቱም አንድ ሜትር ከሠላሳ ሳንቲ ሜትር
ይሁን ። 2በአራቱም ማእዘን ጫፍ ላይ ጒጦ
ችን አድርግ ፤ ጒጦቹም ከመሠዊያው ጋር አብ
ረው የተሠሩ ይሁኑ ፤ ሁለንተናውም በነሐስ
የተለበጠ ይሁን ። 3ዐመድ የሚጠራቀምባቸ
ውን ምንቸቶችን ፥ የአሳት መጫሪያዎችን ፥
ድስቶችን ፥ ሜንጦዎችንና ማንደጃዎችን አዘ
ጋጅ ፤ ሁሉም ከነሐስ የተሠሩ ይሁኑ ። 4እንደ
መረብ ሆኖ የተሠራ የነሐስ መከታ አብጅ
ለት ፤ ለመከታውም አራት የነሐስ ቀለበቶች
በአራቱም ማእዘን አድርግለት ። 5መከታውም

26፥33 ፦ ዕብ. 6፥19 ፤ 9፥3-5 ።

እስከ መሠዊያው እኩሌታ እንዲደርስ ከመሠዊ
ያው ክፈፍ በታች አድርገው፤ 6ለመሠዊያው
መሸከሚያ የሚሆኑ መሎጊያዎችንም ሠርተህ
በነሐስ ለብጣቸው። 7መሠዊያውን መሸከም
በሚያስፈልግበትም ጊዜ መሎጊያዎቹን ከመሠ
ዊያው በእያንዳንዱ ጐን ባሉት ቀለበቶች
ውስጥ አግባ። 8በተራራው ላይ ባሳየሁህ ዕቅድ
መሠረት መሠዊያውን ከሳንቃዎች ሥራ፤ ውስ
ጡም ባዶ ይሁን።

የድንኳኑ አደባባይ ክልል
(ዘጸ. 38፥9-20)

9"ለድንኳኑ አደባባይ ክልል መጋረጃዎች
ከቀጭን ሐር ሥራ፤ የመጋረጃዎቹም ርዝመት
ከደቡብ በኩል አርባ አራት ሜትር ይሁን፤
10ለእርሱም መደገፊያ ሃያ የነሐስ እግሮች ያሉ
ቸው ሃያ ምሰሶዎች ሥራ፤ በእነርሱም ላይ
ከብር የተሠሩ ዘንጎችና ኩላቦች ይኑሩ፤
11በስተ ሰሜን በኩል ላለውም አደባባይ ልክ
በዚሁ ዐይነት ይሠራ። 12በምዕራብ በኩል አደ
ባባይ ዐሥር እግሮች ካሉአቸው ዐሥር ምሰሶ
ዎች ጋር ርዝመታቸው ሃያ ሁለት ሜትር የሚ
ሆን መጋረጃዎች ይኑሩት። 13የመግቢያው በር
ባለበት በምሥራቅ በኩል የአደባባዩ ስፋት ሃያ
ሁለት ሜትር ይሁን። 14-15በመግቢያው በር
ግራና ቀኝ ርዝመታቸው ስድስት ሜትር ከስ
ልሳ ሳንቲ ሜትር የሆነ መጋረጃዎች ይኑሩ፤
ሦስት እግሮች ያሉአቸው ሦስት ምሰሶዎችም
ይደግፉት። 16ለራሱ ለመግቢያው በር ርዝመታ
ቸው ዘጠኝ ሜትር የሆነ ከሰማያዊ፥ ከሐምራ
ዊና ከቀይ ግምጃ ከተፈተለ ከጥሩ በፍታ የተሠ
ሩና በጥልፍ ያጌጡ መጋረጃዎች ይኑሩት፤
የሚደግፉትም አራት እግሮች ባሉአቸው አራት
ምሰሶዎች ይኑሩት። 17በአደባባዩ ዙሪያ ያሉት
ምሰሶዎች ሁሉ በብር ዘንጎች ይያያዙ፤ ኩላቦቻ
ቸው ከብር፥ እግሮቻቸውም ከነሐስ የተሠሩ
ይሁኑ። 18የድንኳኑ አደባባይ ርዝመቱ አርባ
አራት ሜትር የጐኑ ስፋት ሃያ ሁለት ሜትር፥
ከፍታውም ሁለት ሜትር ከሃያ ሳንቲ ሜትር
ይሁን፤ መጋረጃዎቹ ከጥሩ በፍታ የተሠሩ
ሆነው የነሐስ እግሮች ይኑሩአቸው።
19በድንኳኑ ውስጥ የሚገኙት ለማናቸውም
ጥቅም የሚውሉ የመገልገያ ዕቃዎች ሁሉ፥
የድንኳኑና የአደባባዩ ካስማዎች ሁሉ ከነሐስ
የተሠሩ ይሁኑ።

ስለ መብራት የሚደረግ ጥንቃቄ
(ዘሌ. 24፥1-4)

20"መብራቱ በየምሽቱ ሲበራ እንዲኖር
ለመብራት የሚሆነውን ምርጥ የወይራ ዘይት
ያመጡልህ ዘንድ የእስራኤልን ሕዝብ እዘዝ፤
21አሮንና ልጆቹ እኔ በምመለከበት ድንኳን
ውስጥ መብራቱን ያሰናዱት፤ በፊቱ ከምሽት
እስከ ንጋት ይበራ ዘንድ ከቃል ኪዳኑ ታቦት
ፊት ለፊት ካለው መጋረጃ ውጭ ያኑሩት፤
ይህም የሕግ መመሪያ በእስራኤል ሕዝብና ወደ
ፊትም በሚነሣው ትውልድ ዘንድ ለዘላለም
ተጠብቆ ይኑር።

ምዕራፍ 28

ልብሰ ተክህኖ
(ዘጸ. 39፥1-7)

1"ወንድምህን አሮንንና ልጆቹን ናዳብን፥
አቢሁን፥ አልዓዛርንና ኢታማርን ወደ አንተ
አቅርብ፤ ካህናት ሆነው ያገለግሉኝም ዘንድ
ከእስራኤል ሕዝብ መካከል ለያቸው። 2ለክብ
ርና ለውበት ይሆነው ዘንድ ለወንድምህ ለአሮን
የክህነት ልብስ ሥራለት። 3እኔ ልዩ ችሎታ
እንዲኖራቸው ያደረግሁአቸውን የእጅ ጥበብ
ዐዋቂዎችን ጠርተህ ለአሮን ልብስ እንዲሠሩለት
ንገራቸው፤ በዚህ ዐይነት አሮን ካህን በመሆን
ያገለግለኝ ዘንድ ለእኔ የተለየ ይሆናል። 4በዐይ
ነት የሚሠሩአቸውም ልብሶች እነዚህ ናቸው፤
የደረት ኪስ፥ ኤፉድ፥ ቀሚስ፥ በጥልፍ ያጌጠ
ሸሚዝ፥ ጥምጥምና መታጠቂያ፤ ወንድምህ
አሮንና ልጆቹ ካህናት ሆነው ያገለግሉኝ ዘንድ
እነዚህን ልብሶች ይሥሩላቸው። 5ጥበበኞቹም
ልብሶቹን ከሰማያዊ፥ ከሐምራዊ፥ ከቀይ
ግምጃ፥ ከወርቅ ምዝምዝና ከጥሩ በፍታ በጥ
ልፍ አስጊጠው ይሥሩ።

6"ኤፉድንም ከሰማያዊ፥ ከሐምራዊ ከቀይ
ግምጃ፥ ከወርቅ ምዝምዝና ከጥሩ በፍታ በጥ
ልፍ አስጊጠው ይሥሩ። 7ሁለቱ ወገን አንድ
እንዲሆን በሁለቱ ትከሻ ላይ የሚጋጠም የጥብ
ጣብ ዐይነት ማንገቻ ይኑር። 8ኤፉዱ ከተሠራባ
ቸው ተመሳሳይ ነገሮች በብልኀት የተጠለፈ
መታጠቂያ አንድ ላይ እንደተሠራ ሆኖ ከኤ
ፉዱ ጋር ይጣበቅ። 9ሁለትም የመረግድ ድን
ጋይ ወስደህ የዐሥራ ሁለቱን የያዕቆብ ልጆች
ስም ቅረጽባቸው፤ 10ይኸውም የልደታቸውን
ቅደም ተከተል ሳታፋልስ ስድስቱን በአንድ
ድንጋይ ላይ፥ ስድስቱንም በሌላ ድንጋይ ላይ
ጻፍ። 11በሁለቱ ድንጋዮች ላይ የዐሥራ ሁለ
ቱን የያዕቆብ ልጆች ስሞች ለመቅረጽም
ችሎታ ያለው ብልኅ ሰው አግኝ፤ ድንጋዮቹ
ንም ከወርቅ በተሠራ ፈርጥ ላይ አኑራቸው።
12ለዐሥራ ሁለቱ የእስራኤል ነገዶች መታሰ
ቢያ ይሆኑ ዘንድ ሁለቱን ዕንቍዎች በትከሻ
ላይ በሚያልፉት የኤፉድ ማንገቻዎች ላይ ታደ
ርጋቸዋለህ። በዚህ ዐይነት እኔ እግዚአብሔር
ዘወትር ሕዝቤን አስታውስ ዘንድ አሮን የእነር
ሱን ስሞች በትከሻው ይሸከማል። 13ሁለት የወ
ርቅ ፈርጦች ሥራ፤ 14እንደ ገመድ ተጉንጉ
ነው ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ ሁለት ድሪዎችንም

አበጅተህ ከሁለቱ ፈርጦች ጋር እንዲያያዙ አድ
ርግ ።

የደረት ኪስ
(ዘጸ. 39፥8-21)

15 “የእግዚአብሔር ፈቃድ የሚጠየቅበትን
የደረት ኪስ ለሊቀ ካህናቱ ሥራ፤ አሠራሩ
እንደ ኤፉድ ሆኖ በተመሳሳይ ጥልፍ ያጌጠ
ይሁን ። 16 ርዝመቱ ሃያ ሁለት ሳንቲ ሜትር
የጐኑም ስፋት ሃያ ሁለት ሳንቲ ሜትር ሆኖ
ታጥፎ የተደረበ ትክክል አራት ማእዘን
ይሁን ። 17 አራት ረድፍ የሆነ የዕንቊ ፈርጥ
አድርግበት፤ በመጀመሪያው ረድፍ ሰርድ
ዮን፥ ቶጳዝዮንና፥ የሚያብረቀርቅ ዕንቊ፥
18 በሁለተኛው ረድፍ በሉር፥ ሰንፔርና ሀል
ማዝ፤ 19 በሦስተኛው ረድፍ ያክንት፥ ኬልቄ
ዶንና አሜቴስጢኖስ፥ 20 በአራተኛው ረድፍ
ቢረሌ፥ መረግድና ኢያስጲድ ዘወርቅ ፈርጥ
ላይ ይቀመጣሉ ። 21 ለእስራኤል ነገዶች መታ
ሰቢያ ይሆኑ ዘንድ ከእነዚህ ዐሥራ ሁለት
የዕንቊ ድንጋዮች በእያንዳንዱ ላይ ከያዕቆብ
ልጆች የአንዱ ስም ይቀረጽበታል ። 22 ለደ
ረት ኪሱም እንደ ገመድ የተጐነጐነ ድሪ
ከንጹሕ ወርቅ ሥራ ። 23 ሁለት የወርቅ ቀለ
በቶች ሠርተህ በደረት ኪሱ ከላይኛው ማእ
ዘን በኩል እንዲጋጠሙ አድርግ ። 24 ሁለቱን
የወርቅ ድሪዎች ከሁለቱ ቀለበቶች ጋር አያ
ይዛቸው ። 25 በሌላ በኩል ያሉትንም የሁለ
ቱን ድሪዎች ጫፎች ከሁለቱ ፈርጦች ጋር
አገናኛቸው፤ በዚህም ዐይነት ከፊት ለፊት
በኩል በትከሻ ላይ ከሚወርዱት ከኤፉዱ
ማንገቻዎች ጋር ታያይዛቸዋለህ፤ 26 እንደገ
ናም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሠርተህ በው
ስጥ በኩል ከኤፉዱ ቀጥሎ ባለው የደረት
ኪስ ከታችኛዎቹ ማእዘኖች ጋር እንዲገጣ
ጠሙ አድርግ ። 27 ከነዚህም ሌላ ሁለት
ተጨማሪ የወርቅ ቀለበቶች ሠርተህ ከፊት
ለፊት በኩል በትከሻ ላይ ከሚወርዱት ከኤ
ፉዱ ማንገቻዎች ጋር ከታች በኩል ታያይዛ
ቸዋለህ፤ መያያዣ ያለበትም በስፌቱ መጋጠ
ሚያ አጠገብና በብልኀት ከተጠለፈው መታ
ጠቂያ በላይ በኩል ነው ። 28 በደረት ኪሱ
ላይ ያሉትን ቀለበቶች በኤፉዱ ላይ ካሉት
ቀለበቶች ጋር በሰማያዊ ድሪ አሰራቸው፤
በዚህ ዐይነት የደረት ኪሱ ከመታጠቂያው
በላይ ስለሚሆን ልል አይሆንም ።
29 “አሮን ወደ ተቀደሰው ስፍራ ሲገባ የእ
ስራኤል ነገዶች ስሞች የተቀረጹበትን ይህን
የደረት ኪስ ይለብሳል፤ በዚህ ዐይነት እኔ
እግዚአብሔር ሁል ጊዜ ሕዝቤን አስታውሳ
ለሁ ። 30 ዑሪምና ቱሚም የተባሉትን ነገሮች
በደረት ኪሱ ውስጥ ታስገባቸዋለህ፤ አሮንም
ወደ ቅዱሱ ድንኳን ሲገባ በደረት ኪሱ ተሸ
ክሞአቸው ይግባ፤ የእኔን ፈቃድ ለእስራኤል
ሕዝብ ማስታወቅ ይችል ዘንድ በፊቴ ለማገል
ገል በሚገባበት ጊዜ ሁሉ በደረት ኪሱ ያድ
ርጋቸው ።

ሌሎች የክህነት አልባሳት
(ዘጸ. 39፥22-31)

31 “በኤፉዱ ላይ የሚደረበው ቀሚስ ሙሉ
በሙሉ ከሰማያዊ በፍታ የተሠራ ይሁን፤
32 የራስ ማጥለቂያ አንገትጌም ይኑረው፤ ይህም
አንገትጌ እንዳይተረተር ወደ ውስጥ ታጥፎ
በእጅ ሥራ የተቀመቀመ ይሁን ። 33-34 በታች
ኛው ዘርፍ ዙሪያ ከሰማያዊ፥ ከሐምራዊና
ከቀይ ግምጃ የተሠሩ የሮማን ፍሬ ቅርጽ አድር
ግበት፤ በፍሬዎቹ መካከል ጣልቃ የሚገቡ
ከወርቅ የተሠሩ ትናንሽ ቃጭሎች አድርግ
በት ። 35 አሮን በክህነት በሚያገለግልበት ጊዜ
ይህን ቀሚስ ይልበስ፤ በተቀደሰው ስፍራ በፊቴ
በተገኘ ጊዜ ወይም ከዚያ በሚወጣበት ጊዜ
የቃጪሎቹ ድምፅ ስለሚሰማ ከመሞት ይድ
ናል ።
36 “ከንጹሕ ወርቅ አንድ ጌጥ ሥራና በላዩ
ላይ ‘ለእግዚአብሔር አገልግሎት የተለየ’
የሚል ቃል ቅረጽበት ። 37 በመጠምጠሚያውም
ላይ በሰማያዊ ድሪ እንዲንጠለጠል አድርግ፤
38 አሮንም በግንባሩ ላይ ያድርገው፤ በዚህ ዐይ
ነት ባቀራረብ እንኳ ስሕተት ቢፈጽሙ እስራኤ
ላውያን የሚያቀርቡልኝን መባ ሁሉ እኔ እግዚ
አብሔር እቀበላቸዋለሁ ።
39 “የአሮንን ሸሚዝና መጠምጠሚያ ከጥሩ
በፍታ ሥራው፤ መታጠቂያውም ከጥሩ በፍታ
ተሠርቶ በጥልፍ ጥበብ ያጌጠ ይሁን ።
40 “ለአሮንም ልጆች ክብርና ውበት ይሆንላ
ቸው ዘንድ ሸሚዞችን፥ መታጠቂያዎችንና ቆብ
ችን ሥራላቸው ። 41 እንግዲህ እነዚህን ልብሶች
ለወንድምህ ለአሮንና ለልጆቹ አልብሳቸው፤
በክህነት ያገለግሉኝም ዘንድ የወይራ ዘይት
በመቀባት የክህነትን ማዕርግ ትሰጣቸዋለህ፤
ትቀድሳቸዋለህም፤ 42 የውስጥ ሰውነታቸው እን
ዳይጋለጥ ከጥሩ በፍታ፥ ከወገባቸው እስከ ጭና
ቸው የሚደርስ ቁምጣ ሱሪ ትሠራላቸዋለህ፤
43 አሮንና ልጆቹ ዘወትር ወደ ቅዱሱ ድንኳን
ሲገቡ ወይም በተቀደሰው ስፍራ በክህነት ለማገ
ልገል ወደ መሠዊያው ሲቀርቡ ይለብሱታል፥
በዚህ ሀይነት የውስጥ ሰውነታቸው ስለማይጋ
ለጥ ከሞት ይድናሉ፤ ይህ እንግዲህ ለአሮንና
ለዝርያዎቹ ሁሉ ጸንቶ የሚኖር የሥርዓት
መመሪያ ነው ።

28፥30 ፦ ዘኊ. 27፥21 ፣ ዘዳ. 33፥8 ፤ ዕዝ. 2፥63 ፣ ነህ. 7፥65 ።

ምዕራፍ 29

ስለ ክህነት ሥልጣን ለአሮንና ለልጆቹ የተሰጠ መመሪያ

(ዘሌ. 8፥1-36)

[1]“አሮንና ልጆቹ ካህናት ሆነው በፊቴ ያገለ
ግሉኝ ዘንድ ለመለየት የምታደርገው ይህ ነው፤
ምንም ነውር የሌለባቸውን አንድ ወይፈንና
ሁለት የበግ አውራዎችን ውሰድ፤ [2]እርሾ ያልነ
ካው ምርጥ የሆነ የስንዴ ዱቄት ወስደህ የወ
ይራ ዘይት በመጨመር ቂጣ አዘጋጅ፤ እንዲ
ሁም ዘይት ያልገባበት ሌላ ቂጣ አዘጋጅ፤ ሌላ
ስስ ቂጣም ጋግረህ ዘይት ቀባው፤ [3]ሁሉንም
በመሶብ አኑረህ ወይፈኑንና ሁለቱን የበግ አው
ራዎች በምትሠዋበት ጊዜ ለእኔ መባ አድርገህ
አቅርብልኝ።

[4]“አሮንንና ልጆቹን እኔ ወደምመለክበት
ድንኳን ደጃፍ አምጥተህ ሰውነታቸውን እንዲ
ታጠቡ ንገራቸው። [5]ከዚህ በኋላ አሮንን የክህ
ነት ልብስ አልብሰው፤ ሸሚዙን፥ ኤፉዱን፥
በኤፉዱ ላይ የሚደረበውን ቀሚስ፥ የደረት
ኪሱንና መታጠቂያውን ሁሉ ይልበስ፤ [6]በራ
ሱም ላይ መጠምጠሚያውን አኑረህ ‘ለእግዚአ
ብሔር አገልግሎት የተለየ’ የሚል ቃል የተቀረ
ጸበትን ጌጥ አድርግለት፤ እርሱም ለእግዚአብ
ሔር የተለየ መሆኑን የሚያሳይ ምልክት ይሆ
ናል። [7]የቅባት ዘይቱንም ወስደህ በራሱ ላይ
በማፍሰስ ቀባው፤

[8]“ልጆቹንም አቅርበህ ሸሚዝ አልብሳ
ቸው፤ [9]ለወገባቸውም መታጠቂያ አድርግላ
ቸው፤ በራሳቸውም ላይ ቆብ ድፋላቸው፤ እን
ግዲህ አሮንንና ልጆቹን የምትክናቸው በዚህ
ሁኔታ ነው፤ እነርሱና ዝርያዎቻቸው ሁሉ
በክህነት ለዘላለም ያገለግሉኛል።

[10]“ወይፈኑን እኔ ወደምመለክበት ድንኳን
ፊት ለፊት አምጥተህ አሮንና ልጆቹ እጃቸውን
በራሱ ላይ እንዲጭኑበት አድርግ። [11]ኮርማው
ንም በድንኳኑ ደጃፍ በእኔ ፊት እረደው።
[12]ከኮርማው ደም ጣትህን ነክረህ የመሠዊያ
ውን ጉጠች ቀባ፤ የተረፈውንም ደም በመሠዊ
ያው ሥር አፍስሰው። [13]ከዚህ በኋላ የሆድ
ዕቃውን የሚሸፍነውን ስብ፥ እንደ መረብ ሆኖ
ጉበቱን የሚሸፍነውን ስብ፥ ሁለቱን ኩላሊቶቹ
ንና እነርሱን የሚሸፍነውን ስብ ወስደህ ለእኔ
የሚቀርብ መሥዋዕት አድርገህ በመሠዊያው
ላይ አቃጥለው። [14]የወይፈኑን ሥጋ፥ ቆዳ
ውን፥ አንጀቱን ሁሉ ወስደህ ከሰፈር ውጭ
አቃጥለው፤ ይህ የካህናትን ኃጢአት ለማስወ
ገድ የሚቀርብ መሥዋዕት ነው።

[15]“ከሁለቱ የበግ አውራዎች አንዱን ወስ
ደህ አሮንና ልጆቹ እጃቸውን በራሱ ላይ እንዲ
ጭኑ አድርግ። [16]እርሱንም ዐርደህ ደሙን
በመሠዊያው ጐን በአራቱም ማእዘን እርጨው፤
[17]ሥጋውን በየብልቱ ቈራርጠው፤ የውስጥ ዕቃ
ውንና የኋላ እግሮቹን በውሃ አጥበህ በራሱና
በሌሎቹ የሥጋ ብልቶች ላይ አኑር፤ [18]ከዚያም
በኋላ የአውራውን በግ ሥጋ በሙሉ የምግብ
መሥዋዕት አድርገህ አቃጥለው፤ ይህም መዓ
ዛቱ እኔን ደስ የሚያሰኝ ይሆናል።

[19]“ለክህነት ሥርዓት የተመደበውን ሌላው
ንም አውራ በግ ወስደህ አሮንና ልጆቹ እጃቸ
ውን በራሱ ላይ እንዲጭኑበት ንገራቸው፤
[20]እርሱንም እረድና ከደሙ ጥቂት ወስደህ የአ
ሮንንና የልጆቹን ቀኝ ጆሮዎች ጫፍ፥ የቀኝ
እጃቸውንና የቀኝ እግራቸውን አውራ ጣት
ትቀባለህ፤ የተረፈውንም ደም በመሠዊያው
ጐን በአራቱም ማእዘን እርጨው። [21]በመሠዊ
ያው ላይ ካለው ደም ጥቂት፥ ከቅባቱም ዘይት
ጥቂት ወስደህ በአሮንና በልብሱ ላይ በአሮን
ልጆችና በልብሶቻቸው ላይ እርጨው፤ በዚህ
ዐይነት እርሱና ልጆቹ ከነልብሶቻቸው ለእኔ
የተለዩ ይሆናሉ።

[22]“የአውራውን በግ ስብ፥ ላቱን፥ የውስጥ
ዕቃውን የሚሸፍነውን ስብ፥ እንደ መረብ ሆኖ
ጉበቱን ከሚሸፍነው ስብ የተሻለውን ክፍል፥
ሁለቱን ኩላሊቶቹን፥ እነርሱን የሚሸፍነውን
ስብና በቀኝ በኩል ያለውን የኋላ እግር ቈራር
ጠው። [23]በመሶብ ሆኖ ለእኔ ከቀረበው ቂጣ
ከየአንዳንዱ ዐይነት አንድ ሙልሙል ውሰድ፤
ይኸውም ዘይት ተጨምሮበት ከተጋገረው
አንድ፥ ዘይት ካልገባበትም አንድ፥ እንዲሁም
ሌላ አንድ ስስ ቂጣ ጨምረህ ትወስዳለህ ማለት
ነው። [24]ይህን ሁሉ ምግብ በአሮንና በልጆቹ
እጅ ላይ አኑር፤ እርሱንም ወደ ላይና ወደ
ታች ተወዝውዞ የሚቀርብ ልዩ መባ አድርገው
ለእኔ እንዲያነሡልኝ አድርግ። [25]ከእነርሱም
በመቀበል ለእኔ የምግብ መባ አድርገህ ታቀር
በው ዘንድ በሚቃጠለው መሥዋዕት ጫፍ ላይ
አኑረህ በመሠዊያው ላይ አቃጥለው፤ ይህም
መዓዛው እኔን ደስ የሚያሰኝ ይሆናል።

[26]“ለአሮን ክህነት ሥርዓት ከታረደው የበግ
አውራ ፍርምባውን ወስደህ ለእኔ ወደ ላይና
ወደ ታች በመወዝወዝ የሚቀርብ መባ አድር
ገህ አንሣ፤ ይህም ለአንተው የሚመደብ
ድርሻ ይሆናል።

[27]“አንድ ካህን የክህነት ሥልጣን በሚቀበ
ልበት ጊዜ ለክህነቱ ሥነ ሥርዓት ከሚታረ
ደው አውራ በግ ፍርምባውንና በቀኝ በኩል
ያለውን የኋላ እግር ለእኔ ወደ ላይና ወደ
ታች በመወዝወዝ የሚቀርብ መባ ሆኖ
ይነሣ፤ እርሱም ተመልሶ ለካህናቱ የሚመ
ደብ ድርሻ ይሆናል። [28]ሕዝቡ ለደኅንነት

29፥18 ፦ ኤፌ. 5፥2 ፤ ፊል. 4፥18 ።

የሚሆን የኅብረት መሥዋዕት በሚያቀርቡበት
ጊዜ የእንስሳው ፍርምባና በቀኝ በኩል ያለ
ውን የኋላ እግር ለካህናቱ ድርሻ ሆኖ እንዲ
መደብ ወስኛለሁ፤ ውሳኔውም አይለወጥም፤
ይህ እንግዲህ ሕዝቡ ስእኔ ለእግዚአብሔር
የሚያቀርቡት መባ ነው።
29 "አሮን በሚሞትበት ጊዜ የክህነት ልብ
ሶቹ ለልጆቹ ይተላለፉ፤ እነርሱም ተቀብተው
የክህነት ሥልጣን በሚቀበሉበት ጊዜ ይልበ
ሱት። 30 የክህነቱ ሥልጣን ወራሽ በመሆን በተ
ቀደሰው ስፍራ እኔን ለማገልገል ካህን ሆኖ ወደ
ቅዱሱ ድንኳኔ የሚገባው የአሮን ልጅ እነዚህን
ልብሶች ሰባት ቀን ይልበስ።
31 "አሮንና ልጆቹ የክህነት ሥልጣን በሚቀ
በሉበት ጊዜ የታረደውን የአውራ በግ ሥጋ ወስ
ደህ በተቀደሰ ስፍራ ቀቅለው። 32 ይህንንም
ሥጋ በመሶብ ውስጥ ተርፎ ከቀረው ቂጣ ጋር
በቅዱሱ ድንኳኔ ደጃፍ ሆነው ይብሉት። 33 የክ
ህነት ሥልጣን ሲቀበሉ ስለ ኃጢአት ይቅርታ
የተሠዋውንም ይብሉ። ይህ ምግብ የተቀደሰ
ስለሆነ ካህናት ብቻ ይብሉት። 34 ከሥጋውም
ሆነ ከኅብስቱ ሳይበላ ተርፎ ያደረ ቢኖር በእ
ሳት ይቃጠል፤ የተቀደሰ ስለሆነም መበላት የለ
በትም።
35 "አሮንና ልጆቹ የክህነት ሥልጣን የሚቀ
በሉበትን ሥርዓት ልክ እኔ ባዘዝሁህ መሠረት
ለሰባት ቀን ፈጽም። 36 ስለ ኃጢአትም ይቅርታ
በእያንዳንዱ ቀን አንድ ወይፈን መሥዋዕት አድ
ርገህ አቅርብ፤ ይህም መሠዊያውን ያነጻል፤
የተቀደሰም ይሆን ዘንድ የወይራ ዘይት ቀባው።
37 ይህንንም ለሰባት ቀን በየዕለቱ አድርግ፤ በዚ
ህም ዐይነት መሠዊያው ፍጹም የተቀደሰ ይሆ
ናል፤ ሰውም ሆነ ሌላ ነገር እርሱን ቢነካ በቅ
ድስናው ኀይል ቅሥፈት ይደርስበታል።

የሠርክ መሥዋዕት
(ዘኍ. 28፥1-8)

38 "በሚመጡት ዘመናት ሁሉ በየዕለቱ
አንድ ዓመት የሆናቸው ሁለት ጥቦቶች መሥዋ
ዕት አድርገህ በመሠዊያው ላይ ታቀርባለህ፤
39 ከጥቦቶቹ አንዱን ጠዋት ሌላውን ማታ ትሠ
ዋለህ። 40 ከመጀመሪያው ጥቦት ጋር አንድ
ኪሎ ግራም ምርጥ የሆነ የስንዴ ዱቄት ከአ
ንድ ሊትር የወይራ ዘይት ጋር ለውስህ አቅ
ርብ፤ አንድ ሊትር የወይን ጠጅም መባ አድር
ገህ አፍስስበት። 41 ሁለተኛውንም ጥቦት በም
ሽት ጊዜ መሥዋዕት አድርገህ አቅርብ፤ በማለ
ዳው መሥዋዕት ባቀረብከውም መጠን ተመሳ
ሳይ ዱቄት፥ ዘይትና ወይን ጠጅ አቅርብ፤ ይህ
ለእኔ ለእግዚአብሔር የሚቀርብ የምግብ መባ
ነው፤ ሽታውም እኔን ደስ የሚያሰኝ ይሆናል።
42 ለሚመጡት ዘመናት ሁሉ ይህ የሚቃጠል
መሥዋዕት እኔ በምመለክበት ድንኳን ደጃፍ
መቅረብ አለበት፤ እኔ ሕዝቤን የምገናኘውና
አንተንም የማነጋግርበት ስፍራ ይኸው ነው።
43 በዚህም ከሕዝቤ ከእስራኤል ጋር እገናኛ
ለሁ፤ ክብሬም ይህን ስፍራ የተቀደሰ ያደርገ
ዋል። 44 እኔ መሠዊያውንና ድንኳኑን እቀድሳ
ለሁ፤ በክህነት ያገለግሉኝም ዘንድ አሮንንና
ልጆቹን እለያለሁ። 45 በሕዝቤም በእስራኤል
መካከል እኖራለሁ፤ አምላካቸውም እሆናለሁ፤
46 በመካከላቸው እኖር ዘንድ ከግብጽ ምድር
መርቼ ያወጣኋቸው እኔ እግዚአብሔር አምላካ
ቸው መሆኔን ያውቃሉ፤ በእርግጥም እኔ እግዚ
አብሔር አምላካቸው ነኝ።

ምዕራፍ 30

የዕጣን መሠዊያ
(ዘጸ. 37፥25-28)

1 "ለሚጤስ ዕጣን የሚያገለግል መሠዊያ
ከግራር እንጨት ሥራ፤ 2 ርዝመቱ አርባ አም
ስት ሳንቲ ሜትር የጐኑ ስፋት አርባ አምስት
ሳንቲ ሜትር ከፍታውም ዘጠና ሳንቲ ሜትር
ሆኖ የተስተካከለ አራት ማእዘን ይሁን። በአራ
ቱም ማእዘን ያሉት ቀንዶች ከእርሱ ጋር አንድ
ወጥ ይሁኑ፤ 3 የመሠዊያውን ጫፍ፥ አራት
ጐኖቹንና ቀንዶቹን ሁሉ በንጹሕ ወርቅ ለብ
ጠው፤ የወርቅ ክፈፍም አብጅለት። 4 ሁለት
የወርቅ ቀለበቶችን ሠርተህ መሠዊያውን በመሸ
ከም የሚያገለግሉት መሎጊያዎች እንዲገቡበት
ከክፈፉ ሥር አያይዛቸው። 5 መሎጊያዎችንም
ከግራር እንጨት ሠርተህ በወርቅ ለብጣቸው።
6 ይህንንም መሠዊያ ከቃል ኪዳኑ ታቦት ፊት
ለፊት ከተሰቀለው መጋረጃ ውጭ አኑረው፤
እኔም በዚያ ለአንተ እገለጥልሃለሁ፤ 7 አሮን በየ
ማለዳው መብራቶችን ለማዘጋጀት በሚመጣበት
ጊዜ ጣፋጭ ሽታ ያለውን ዕጣን በመሠዊያው
ላይ ይጠን። 8 በየምሽቱም መብራቶቹን ሲያበራ
እንዲሁ ያድርግ፤ ይህ የዕጣን መባ አቀራረብ
በሚመጡት ዘመናት ሁሉ ባለማቋረጥ የሚቀ
ጥል መሆን አለበት። 9 በዚህ መሠዊያ ላይ ማና
ቸውም የተከለከለ ዕጣን፥ የእንስሳ መሥዋዕት፥
ወይም የእህል ቍርባን አታቅርብ፤ የወይን
ጠጅ መባም አታፍስስበት። 10 አሮን በዓመት
አንድ ጊዜ ለኃጢአት ስርየት መሥዋዕት ከታረ
ደው እንስሳ ደም ወስዶ በአራቱም ቀንዶች ላይ
በማድረግ መሠዊያው የሚነጻበትን ሥርዓት
ይፈጽም፤ ይህም ሥርዓት በሚመጡት ዘመናት
ሁሉ በየዓመቱ ይፈጸም፤ በዚህ ዐይነት ይህ
መሠዊያ ለእኔ ለእግዚአብሔር በፍጹም የተለየ
ቅዱስ ይሁን።"

እግዚአብሔር ለሚመለክበት ድንኳን የሚቀርብ መባ

11 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፥
12 "የእስራኤልን ሕዝብ በምትቈጥርበት ጊዜ

በሕዝብ ቈጠራው ወቅት መቅሠፍት እንዳይደ
ርስባቸው እያንዳንዱ ሰው ለሕይወቱ ቤዛ የሚ
ሆን ዋጋ ይክፈል። 13 ከሕዝብ ቈጠራ ውስጥ
የሚገባ እያንዳንዱ ሰው በተቀደሰው ድንኳኔ
በታወቀው ሚዛን ልክ አንድ ጥሬ ብር ይክ
ፈል፤ እያንዳንዱ ሰው ይህን ለእኔ መባ አድርጎ
ያቅርብ፤ 14 ከሕዝብ ቈጠራው ለመግባት ዕድ
ሜው የፈቀደለት፣ ማለትም ሃያ ዓመት የሞላ
ውና ከዚያም በላይ የሆን ሁሉ ይህን መባ ያቅ
ርብ፤ 15 ለሕይወታቸው ቤዛ ይህን መባ ሲያቀ
ርቡ ሀብታሙም ሆነ ድኻው እኩል ይክፈል
እንጂ የሀብታሙ ከፍያ ብዙ የድኻው ከፍያ
አነስተኛ አይሁን። 16 ይህን መባ ከእስራኤል
ሕዝብ ሰብስበህ ለተቀደሰው ድንኳኔ መከባከ
ቢያ እንዲውል አድርግ፤ ይህም መባ ለሕይወ
ታቸው ቤዛ ይሆናል፤ እኔም አጠብቃቸው
ዘንድ እነርሱን አስታውሳለሁ።”

ከነሐስ የተሠራ መታጠቢያ ሳሕን

17 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፣
18 “መታጠቢያ ሳሕን ከነሐስ ሥርተህ፣ እግሮች
ባሉት ከነሐስ በተሠራ የሳሕን መቀመጫ ላይ
አኑረው፣ እርሱንም በመሠዊያውና በድንኳኑ
መካከል አድርገህ ውሃ ጨምርበት። 19 አሮንና
ልጆቹ በዚህ ውሃ እጃቸውንና እግራቸውን ለመ
ታጠብ ይጠቀሙበት። 20 ይህንንም ማድረግ ያለ
ባቸው ወደ ድንኳኑ ከመግባታቸውና የምግብ
ቍርባንም ወደ መሠዊያው ከማቅረባቸው በፊት
ነው፤ ይህንንም ካደረጉ ከሞት ይድናሉ፤
21 ስለዚህ እንዳይሞቱ እጃቸውንና እግራቸውን
ይታጠቡ፤ ይህም እነርሱና ከእነርሱ በኋላ የሚ
ነሡት ዝርያዎቻቸው ለዘላለም የሚጠብቁት
ሕግ ነው።”

የቅባት ዘይት

22 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፣
23 “ምርጥ የሆኑ ቅመሞችን፣ ስድስት ኪሎ
ግራም ፈሳሽ ከርቤ፣ ሦስት ኪሎ ግራም
ጣፋጭ ሽታ ያለውን ቀረፋ፣ ሦስት ኪሎ
ግራም ጣፋጭ ሽታ ያለውን የጠጅ ሣርና፣
24 ስድስት ኪሎ ግራም ብርጕድ ውስድ ይህም
ሁሉ በተቀደሰ ድንኳኔ በታወቀው ሚዛን ልክ
ይሁን፤ በዚህም ላይ አራት ሊትር ዘይት ጨም
ርበትና፣ 25 እንደ ሽቶ ቀላቅለህ የተቀደሰ የቅ
ባት ዘይት ሥራ፤ 26 እኔ የምመለከበትን
ድንኳን፣ የቃል ኪዳኑን ታቦት፣ 27 ጠረጴዛው
ንና በእርሱ ላይ ያሉትን ዕቃዎች፣ መቅረዙንና
የእርሱን ማዘጋጃ ዕቃዎች፣ የዕጣን ማዕጠንት
ማቅረቢያውን መሠዊያ፣ 28 ለሚቃጠል መሥዋ
ዕት የሚያገለግለውን መሠዊያና በላዩ ላይ ያሉ
ትን ዕቃዎች ሁሉ፣ እንዲሁም የመታጠቢያ
ውን ሳሕንና ማስቀመጫውን ለመቀባት ተጠቀ
ምበት። 29 በዚህ ዐይነት እነዚህን ሁሉ በመለ
የት ፍጹም የተቀደሱ ታደርጋቸዋለህ፤ እነር
ሱን የሚነካ ሰውም ሆነ ሌላ ነገር በቅድስና
ቸው ኀይል ይቀሠፋል። 30 ከዚህ በኋላ አሮንና
ልጆቹ በክህነት ያገለግሉኝ ዘንድ በመቀባት እን
ዲካኑ አድርግ፤ 31 ለእስራኤልም ሕዝብ እንዲህ
ብለህ ንገራቸው፣ ‘ይህ የተቀደሰ የቅባት ዘይት
ለሚመጡት ዘመናት ሁሉ ለእኔ አገልግሎት
ይዋል፤ 32 በማንኛውም ተራ ሰው ላይ አይፍ
ሰስ፤ ይህንንም የመሰለ ቅባት ለመሥራት በዚህ
ዘዴ ከመጠቀም ተጠንቀቁ፤ ቅዱስ ስለሆነ እና
ንተም ቅድስናውን ዕወቁ። 33 ይህንን የመሰለ
ቅባት የሚሠራ ወይም ከዚህ ቅባት ወስዶ ካህን
ያልሆነውን ሰው የሚቀባ ከሕዝቤ እንደ አንዱ
ሆኖ አይቈጠርም።’”

የዕጣን ዝግጅት

34 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፣
“የእያንዳንዳቸው ሚዛን እኩል የሆነ ጣፋጭ
ቅመሞችን ይኸውም የሚንጠባጠብ ፈሳሽነት
ያለው ሙጫ፣ በዛጎል ውስጥ የሚገኝ ሽቱ፣
የሚሸት ሙጫና ጣፋጭ ሽታ ያለው ዕጣን ወስ
ደህ፣ 35 እንደ ሽቶ የተቀላቀለ ዕጣን አድርገህ
ተጠቀምባቸው። ንጹሕና ቅዱስ ይሆንም ዘንድ
ጨው ጨምርበት። 36 ከእርሱም ጥቂቱን ወስ
ደህ በመውቀጥ ካላምከው በኋላ እኔ ወደምመለ
ከበት ድንኳን ወስደህ በቃል ኪዳኑ ታቦት ፊት
አርጨው፤ ይህንንም ዕጣን ፍጹም የተቀደሰ እን
ዲሆን አድርግ። 37 በዚህ ዐይነት ዘዴ ለግል ጥቅ
ማችሁ የሚውል ዕጣን ከመሥራት ተጠንቀቁ፤
ለእኔ ተለይቶ ቅዱስ በለሆነ እናንተም ቅድስና
ውን ዕወቁ። 38 ይህን የመሰለ ነገር ሠርቶ በመዓ
ዛው ሊደሰት የሚፈልግ ሰው ቢኖር፣ ከሕዝቤ
እንደ አንዱ ሆኖ አይቈጠርም።”

ምዕራፍ 31

እግዚአብሔር የሚመለክበትን ድንኳን ለማስጌጥ የእጅ ሥራ ጥበብ የተሞላባቸው ሰዎች

(ዘጸ. 35፥30–36፥1)

1 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፣
2 “እነሆ ከይሁዳ ነገድ የሑር የልጅ ልጅ የሆነ
ውን የኡሪን ልጅ ባጻልኤል መርጫለሁ፤ 3 ማን
ኛውንም የእጅ ጥበብ መሥራት እንዲችል ማስ
ተዋልና ብልኀት የማወቅም ችሎታ ይኖረው
ዘንድ በመንፈሴ እንዲሞላ አድርጌአለሁ፤ 4 ስለ
ዚህም በብልሃት የሥራ ዕቅድ እያወጣ ከወ
ርቅ፣ ከብርና ከነሐስ ልዩ ልዩ ነገሮችን ይሠ
ራል። 5 እንዲሁም ለፈርጥ የሚሆነውን የዕንቍ
ድንጋይ ለመቅረጽ፣ እንጨትንም ለመጥረብ፣

30፥13 ፦ ዘጸ. 38፥25-26፤ ማቴ. 17፥24። 30፥18 ፦ ዘጸ. 38፥8። 30፥22-38 ፦ ዘጸ. 37፥29።

ሌላውንም ሥራ ሁሉ በጥበብ ለማከናወን ይች
ላል ። [6] ከእርሱም ጋር እንዲሠራ ከዳን ነገድ
የአሒሳማክን ልጅ አሆሊአብን መርጫለሁ ፤
እኔ ያዘዝሁህን ነገር ሁሉ እንዲሠሩ ሌሎችም
የእጅ ጥበብ ዐዋቂዎች ሁሉ ታላቅ ችሎታ እን
ዲኖራቸው አድርጌአለሁ ። [7] እንዲሠራ ያዘዝሁ
ትም ይህ ነው ፤ እኔ የምመለክበት ድንኳን ፤
የቃል ኪዳኑ ታቦትና መክደኛው ፤ የድንኳኑ
መገልገያ ዕቃዎች ሁሉ ፤ [8] ጠረጴዛውና ለእርሱ
የሚያስፈልገው ዕቃ ፤ ከንጹሕ ወርቅ የሚሠ
ራው መቅረዝና ለእርሱ የሚያስፈልገው ነገር
ሁሉ ፤ የዕጣን መባ የሚቀርብበት መሠዊያ ፤
[9] ለሚቃጠል መሥዋዕት የሚሆነው መሠዊያና
ለእርሱ የሚያስፈልገው ነገር ሁሉ ፤ የመታጠቢ
ያው ሳሕንና ማስቀመጫው ፤ [10] አሮንና
ልጆቹ በክህነት አገልግሎት ላይ ሲሆኑ የሚለ
ቀሙባቸው የተዋቡ አልባሳት ፤ [11] የቅባቱ ዘይ
ትና ለተቀደሰው ስፍራ የሚሆነው ጣፋጭ ሽታ
ያለው ዕጣን ፤ እነዚህን ሁሉ ነገሮች መሥራት
ያለባቸው ልክ እኔ አንተን ባዘዝሁት ዐይነት
ነው ።”

ለዕረፍት ቀን የተመረጠው ሰንበት

[12] እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ ብሎ አዘ
ዘው ፤ [13] “ለእስራኤል ልጆች እንዲህ ብለህ ንገ
ራቸው ፦ የዕረፍት ቀን እድርጌ የመረጥሁትን
ሰንበትን ጠብቁ ፤ ምክንያቱም እርሱ እኔ እግዚ
አብሔር እናንተን ለእኔ የተለየ ሕዝብ አድርጌ
የመረጥሁአችሁ መሆኔን የሚያሳይ ሆኖ በሚመ
ጡት ዘመናት ሁሉ በእኔና በእናንተ መካከል
ጸንቶ የሚኖር ምልክት ነው ። [14] የተቀደሰ ስለ
ሆነ ሰንበትን የዕረፍት ቀን አድርጋችሁ ጠብ
ቁት ፤ ይህን የሰንበት ቀን የማይጠብቅና የሥራ
ቀን አድርጎ የሚጠቀምበት ሁሉ በሞት
ይቀጣ ። [15] ሥራችሁን ሁሉ የምታከናውኑባ
ቸው ስድስት የሥራ ቀኖች አሉአችሁ ፤ ሰባተ
ኛው ቀን ግን ለእኔ ተለይቶ የተቀደሰ የዕረፍት
ቀን ነው ፤ በዚህ ቀን ሥራ የሚሠራበት ሁሉ
በሞት ይቀጣ ። [16] የእስራኤል ሕዝብ ይህን ቀን
ጸንቶ የሚኖር የቃል ኪዳን ምልክት አድርገው
ይጠብቁት ፤ [17] እርሱም በእኔና በእስራኤል
ሕዝብ መካከል ለዘላለም ጸንቶ የሚኖር ምል
ክት ይሁን ፤ ምክንያቱም እኔ እግዚአብሔር
ሰማይንና ምድርን በስድስት ቀኖች ውስጥ
ፈጥሬ ከጨረስሁ በኋላ ሰባተኛው ቀን ከሥራዬ
ያረፍሁበት ዕለት ነው ።”

[18] እግዚአብሔር ሙሴን በሲና ተራራ ላይ
ማነጋገሩን ከፈጸመ በኋላ እግዚአብሔር ራሱ
ትእዛዛቱን የጻፈባቸውን ሁለቱን የድንጋይ ጽላ
ቶች ሰጠው ።

ምዕራፍ 32

የወርቅ ጥጃ ምስል

(ዘዳ. 9፡6-29)

[1] ሕዝቡ ሙሴ ከተራራው ሳይወርድ እዚያ
ብዙ እንደዘገየ ባዩ ጊዜ አንድነት በመሰብሰብ
አሮንን ከበው “ያ ከግብጽ ምድር መርቶ ያወ
ጣን ሙሴ ምን እንደደረሰበት አናውቅም ፤ ስለ
ዚህ በፊት በፊታችን እየሄዱ የሚመሩን አማል
ክት ሥራልን” አሉት ።

[2] አሮንም “ሚስቶቻችሁ ፤ ወንዶችና ሴቶች
ልጆቻችሁ የሚያጌጡበትን የጆሮ ወርቅ ሁሉ
ሰብስባችሁ አምጡልኝ” አላቸው ።

[3] ስለዚህ ሕዝቡ ሁሉ ያላቸውን የወርቅ
ጉትቻ ሁሉ አውልቀው ወደ አሮን አመጡ
ለት ። [4] እርሱም የወርቅ ጉትቻውን ሁሉ ወስዶ
በእሳት አቀለጠው ፤ የቀለጠውንም ወርቅ በቅ
ርጽ መሥሪያ ውስጥ እግብቶ የወርቅ ጥጃ አድ
ርጎ ሠራው ።

ሕዝቡም “እስራኤል ሆይ! ከግብጽ ምድር
መርቶ ያወጣን አምላካችን ይህ ነው!” አሉ ።

[5] አሮንም ይህን ባየ ጊዜ በወርቁ ጥጃ ፊት
መሠዊያ ሠርቶ “ነገ ለእግዚአብሔር ክብር
በዓል ይደረጋል” ሲል አስታወቀ ። [6] በማግሥቱ
ጠዋት በማለዳ ለመሥዋዕት የሚሆኑ እንስሳትን
አመጡ ፤ ከእነርሱም ከፊሉን ለደኅንነት የሚ
ሆን የኅብረት መሥዋዕት አድርገው አቀረቡ ፤
ሕዝቡ ተቀምጠው ከበሉና ከጠጡ በኋላ ሊዘ
ፍኑ ተነሡ ።

[7] እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤
“ከግብጽ ምድር መርተህ ያወጣሃቸው ሕዝ
ብህ ኃጢአት ሠርተው ራሳቸውን ስላረከሱና
እኔንም ስለተዉ ፈጥነህ ውረድ ፤ [8] ሕዝቡ እን
ዲከተሉት ካዘዝሁአቸው መንገድ ወዲያውኑ
ወጥተዋል ፤ ከቀለጠ ወርቅ ጥጃ ሠርተውም
ሰግደውለታል ፤ መሥዋዕትም አቅርበውለት
‘ከግብጽ ምድር ያወጣን አምላካችን ይህ
ነው’ ብለዋል ። [9] ሕዝቡ ምን ያህል እልኸ
ኞች እንደሆኑ እኔ ዐውቃለሁ ፤ [10] አሁንም
እነሆ በእነርሱ ላይ እጅግ ተቈጥቼ ላጠፋ
ቸው ስለተዘጋጀሁ ቍጣዬን ለመግታት እታ
ስብ ፤ አንተንና ዝርያህን ግን ታላቅ ሕዝብ
አደርጋለሁ ።”

[11] ሙሴ ግን እግዚአብሔር አምላኩን በመማ
ለድ እንዲህ አለ ፤ “እግዚአብሔር ሆይ! በብ
ርቱ ክንድህና በታላቅ ኀይልህ በመታደግ ከግ
ብጽ ምድር ያወጣሃቸውን ሕዝብህን እስከዚህ
የምትቈጣው ስለምንድን ነው? [12] ግብጻውያን
‘እግዚአብሔር ከግብጽ ምድር መርቶ ያወጣ
ቸው በተራራዎች ላይ ሊገድላቸውና ፈጽሞ

31፡15 ፦ ዘጸ. 20፡8-11 ፤ 23፡12 ፤ 34፡21 ፤ 35፡2 ፤ ዘሌ. 23፡3 ፤ ዘዳ. 5፡12-14 ። 31፡17 ፦ ዘጸ. 20፡11 ።
32፡1 ፦ ሐ.ሥ. 7፡40 ። 32፡4 ፦ 1ነገ. 12፡28 ፤ ሐ.ሥ. 7፡41 ። 32፡6 ፦ 1ቆሮ. 10፡7 ። 32፡11-14 ፦ ዘኍ. 14፡13-19 ።

ሊያጠፋቸው ነው' እያሉ መዘባበቻ እንዲያደር
ጉን ለምን ትፈቅዳለህ? አሁንም ከቊጣህ ወደ
ምሕረት ተመለስ፤ ይህንንም ሁሉ ጥፋት በሕ
ዝብህ ላይ አታምጣ። [13]አገልጋዮችህን አብርሃ
ምን፤ ይስሐቅንና ያዕቆብን አስብ፤ ዘራቸውን
እንደ ሰማይ ከዋክብት ልታበዛውና የተስፋይቱ
ንም ምድር ለዘላለም ርስት አድርገህ ልትሰጣ
ቸው በመሐላ የገባህላቸውንም ቃል ኪዳን
አስብ።" [14]ስለዚህ እግዚአብሔር ከቊጣ ወደ
ምሕረት ተመልሶ፤ ሊያመጣባቸው የነበረውን
መቅሠፍት እንዲገታ አደረገ።

[15]ከዚህ በኋላ ሙሴ ተነሥቶ በሁለቱም
በኩል ዐሥሩ ትእዛዛት የተጻፉባቸውን ሁለቱን
የድንጋይ ጽላቶች በመያዝ ከተራራው ወረደ።
[16]እነዚህን ጽላቶች የሠራና በላያቸው ላይ ያሉ
ትንም ትእዛዛት የቀረጸ ራሱ እግዚአብሔር
ነው።

[17]ኢያሱ የሕዝቡን ጫጫታ ሰምቶ ሙሴን
"በሰፈሩ ውስጥ የጦርነት ድምፅ ይሰማል"
አለው።

[18]ሙሴም "ይህ የምሰማው የዘፈን ድምፅ
እንጂ የድል አድራጊዎች ድንፋታ ወይም የተ
ሸነፈ ሕዝብ የለቅሶ ጫጫታ አይደለም"
አለው።

[19]ሙሴም ወደ ሰፈሩ ተጠግቶ ጥጃውንና
ጭፈራ ባየ ጊዜ እጅግ ተቈጣ፤ ይዞአቸው የመ
ጣውንም ጽላቶች በተራራው ሥር ወርውሮ ሰባ
በራቸው። [20]እነርሱ የሠሩትንም ጥጃ ወስዶ
አቀለጠው፤ እስኪልም ድረስ አደቀቀውና
ከውሃ ጋር ደባልቆ የእስራኤል ሕዝብ እንዲጠ
ጡት አደረገ። [21]አሮንንም "ከቶ ይህ ሕዝብ
ምን አድርጎህ ነው ይህን የመሰለ አስከፊ ኃጢ
አት እንዲሠራ ያደረግኸው?" አለው።

[22]አሮንም እንዲህ ሲል መለሰ፤ "ጌታዬ
በእኔ ላይ አትቈጣ፤ ሕዝቡ ክፉ ለመሥራት
ምን ያህል እልኸኞች እንደሆኑ ታውቃለህ፤
[23]እነርሱ 'ያ ከግብጽ መርቶ ያወጣን ሰው፤
ሙሴ ምን እንደደረሰበት አናውቅም፤ ስለዚህ
በፊታችን እየሄዱ የሚመሩን አማልክት ሥራ
ልን' አሉኝ። [24]እኔ ከወርቅ የተሠሩ ጌጣጌጦቻ
ቸውን አውልቀው እንዲያመጡልኝ ነገርሁአ
ቸው፤ እነርሱም ያላቸውን ጌጣጌጥ ሁሉ አመ
ጡልኝ፤ ጌጣጌጦቹንም ወደ እሳት ውስጥ በጣ
ልሁአቸው ጊዜ ይህ የጥጃ ምስል ወጣ።"

[25]አሮን ሕዝቡን መረን እንደለቀቃቸውና
በጠላቶቻቸው ፊት አቅላቸውን አጥተው እንዲ
ነቀፉ ያደረጋቸው መሆኑን ሙሴ ተመለከተ።
[26]ስለዚህ በሰፈሩ ደጃፍ ቆሞ "የእግዚአብሔር
ወገን የሆነ ሁሉ ወደ እኔ ይምጣ!" በማለት
ድምፁን ከፍ አድርጎ ተናገረ ሌዋውያንም ሁሉ
በዙሪያው ተሰበሰቡ፤ [27]እንዲህም አላቸው፤
"እያንዳንዳችሁ ሰይፋችሁን መዝዛችሁ ከዚህ
በር እስከ ወዲያኛው በር ድረስ በሰፈሩ ውስጥ
በመመላለስ ያለ ምንም ምሕረት ወንድሞቻች
ሁን፤ ወዳጆቻችሁንና ጐረቤቶቻችሁን እንድት
ገድሉ የእስራኤል አምላክ እግዚአብሔር አዝዞ
አችኋል።" [28]ሌዋውያንም ሲታሉ ታዛዦች
በመሆን በዚያን ቀን ሦስት ሺ ሰው ገደሉ።
[29]ሙሴም ሌዋውያንን እንዲህ አለ፤ "ዛሬ ልጆ
ቻችሁንና ወንድሞቻችሁን በመግደል እግዚአብ
ሔርን የምታገለግሉ ካህናት ሆናችሁ ራሳችሁን
ቀድሳችኋል፤ እግዚአብሔርም በረከቱን ሰጥቶ
አችኋል።"

[30]በማግሥቱም ሙሴ ለሕዝቡ "እስከፊ
የሆነ ታላቅ በደል ሠርታችኋል፤ ነገር ግን
እነሆ አሁንም እንደገና እግዚአብሔር ወደሚገ
ኝበት ተራራ እወጣለሁ፤ ምናልባት ስለ ኃጢ
አታችሁ ይቅርታ አሰገኝላችሁ ይሆናል" አለ።
[31]ሙሴም ወደ እግዚአብሔር ተመልሶ እንዲህ
አለው፤ "ይህ ሕዝብ አስከፊ የሆነ ታላቅ በደል
በፊትህ ፈጽሞአል፤ ከወርቅ የሠሩትን ምስል
አምላክ አድርገው ሰግደውለታል፤ [32]እባክህ
ኃጢአታቸውን ይቅር በል፤ ይቅር የማትላቸው
ከሆነ ግን የሕዝብህ ስሞች ከተጻፉበት መዝገብ
የእኔን ስም ደምስስ።"

[33]እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መለሰ፤
"ስሞቻቸውን ከመዝገቡ የምደመስሰው ኃጢ
አት በመሥራታቸው ያሳዘኑኝን ሰዎች ነው።
[34]አሁንም ሂድ፤ ወደነገርሁህ ስፍራ ሕዝቡን
ምራ፤ መልአኬም እየመራህ በፊትህ እንደሚ
ሄድ አስታውስ፤ ነገር ግን ይህን ሕዝብ ስለ ኃጢ
አቱ የምቀጣበት ጊዜ መምጣቱ አይቀርም።"

[35]የወርቅ ጥጃ ምስል እንዲሠራላቸው አሮ
ንን በማስገደዳቸው ምክንያት እግዚአብሔር
በሕዝቡ ላይ ከባድ በሽታ ላከ።

ምዕራፍ 33

የእስራኤል ሕዝብ ከሲና ተነሥተው ጒዞ እንዲቀጥሉ እግዚአብሔር አዘዘ

[1]እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፤
"አንተና ከግብጽ ምድር መርተህ ያወጣሃቸው
ሕዝብ ሁሉ ከዚህ ስፈር ተነሥታችሁ፤ ለአብር
ሃም ለይስሐቅና ለያዕቆብ ለዝርያዎቻቸውም
ጭምር ልሰጣቸው ቃል ወደገባሁላቸው ምድር
ሂዱ። [2]ፊት ፊታችሁ እየሄደ የሚመራችሁን
መልአክ እልካለሁ፤ ከነዓናውያንን፤ አሞራውያ
ንን፤ ሒታውያንን፤ ፌሬዛውያንን፤ ሒዋውያን
ንና ኢያቡሳውያንን ከፊታችሁ አባርራለሁ።
[3]የምትሄዱትም ማርና ወተት ወደምታፈስ ለም
ምድር ነው፤ ነገር ግን እናንተ እልኸኞች ስለ
ሆናችሁ በመንገድ እንዳላጠፋችሁ አብሬአችሁ
አልሄድም።"

32፡13 ፦ ዘፍ. 22፡16-17፤ 17፡8። 32፡32 ፦ መዝ. 69፡28፤ ራእ. 3፡5። 33፡1 ፦ ዘፍ. 12፡7፤ 26፡3፤ 28፡13።

4 ሕዝቡም ይህን የሚያሳዝን ቃል በሰሙ
ጊዜ ምርር ብለው አለቀሱ ፤ ከዚያን ጊዜ ጀም
ሮም ምንም ሀይነት ጌጣጌጥ ማድረግ አልፈለ
ጉም ። 5 እግዚአብሔርም ለሕዝቡ እንዲህ ብሎ
እንዲነግራቸው ሙሴን አዘዘው ፤ “እናንተ እል
ኸኞች ናችሁ ፤ ለአንድ አፍታ እንኳ አብሬአ
ችሁ ብሄድ ፈጽሞ እደመስሳችኋለሁ ፤ አሁንም
ጌጣጌጦቻችሁን አስወግዱ ፤ ስለ እናንተ የማደር
ገውንም እወስናለሁ ።” 6 ስለዚህ የሲናን ተራራ
ለቀው ከሄዱ በኋላ የእስራኤል ሕዝብ ምንም
ዐይነት ጌጣጌጥ ማድረግ አልፈለጉም ።

እግዚአብሔር የሚመለክበት ድንኳን

7 የእስራኤል ሕዝብ በሰፈሩበት ቦታ ሁሉ
ሙሴ የተቀደሰውን ድንኳን ከሰፈሩ ራቅ ባለ
ቦታ ይተክለው ነበር ፤ እርሱም ‘እግዚአብሔር
የሚመለክበት ድንኳን’ ተብሎ ተጠራ ፤ እግዚአ
ብሔርን መጠየቅ የሚፈልግ ሁሉ ወደዚያ
ይሄድ ነበር ። 8 ሙሴ ወደዚያ በሄደ ቍጥር
ሕዝቡ በየድንኳናቸው ደጃፍ ቆመው ሙሴ
ወደተቀደሰው ድንኳን እስኪገባ ድረስ ይመለከ
ቱታል ። 9 ሙሴም ወደዚያ ከገባ በኋላ የደመ
ናው ዐምድ ወርዶ በድንኳኑ ደጃፍ ይቆማል ፤
እግዚአብሔርም በደመናው ውስጥ ሆኖ ሙሴን
ያነጋግረው ነበር ። 10 ሕዝቡ የደመናውን
ዐምድ በተቀደሰው ድንኳን ደጃፍ ሲያዩ በየ
ድንኳናቸው ደጃፍ ተንበርክከው ይሰግዱ
ነበር ። 11 ሰው ከባልንጀራው ጋር እንደሚነጋ
ገር እግዚአብሔር ሙሴን ፊት ለፊት ያነጋግ
ረው ነበር ፤ ከዚያም በኋላ ሙሴ ወደ ሰፈሩ
ይመለሳል ፤ የእርሱ ረዳት የነበረው ወጣት የነዌ
ልጅ ኢያሱ ግን ከድንኳኑ አይለይም ነበር ።

እግዚአብሔር ከሕዝቡ እንደማይለይ እንደገና የሰጠው ተስፋ

12 ሙሴም እግዚአብሔርን እንዲህ አለው ፤
“ይህን ሕዝብ ወደዚያች ምድር መርቼ እንድ
ወስድ አዝዘኸኛል ፤ ነገር ግን ከእኔ ጋር ማንን
እንደምትልክ አልነገርኸኝም ፤ እኔን እንደምታ
ውቀኝና በእኔም ደስ እንደሚልህ ገልጠህል
ኛል ፤ 13 ይህ ከሆነ እንዳገለግልህና አንተንም
ደስ ማሰኘቱን እንድቀጥል ዕቅድህን ንገረኝ ፤
ይህን ሕዝብ ለራስህ ወገን አድርገህ እንደመረጥ
ኸውም አስታውስ ።”
14 እግዚአብሔርም “እኔ ከአንተ ጋር እሄዳ
ለሁ ፤ ድልንም እሰጥሃለሁ” አለው ።
15 ሙሴም እንዲህ ሲል መለሰ ፤ “ከእኛ ጋር
የማትወጣ ከሆንህ ፤ እኛንም ከዚህ ስፍራ አታ
ውጣን ፤ 16 ከእኛ ጋር የማትወጣ ከሆነ በሕዝብ
ህም ሆነ በእኔ ደስ መሰኘትህን ሰዎች ሁሉ እን
ዴት ሊያውቁ ይችላሉ? እኛን በምድር ላይ
ካሉት ከሌሎች ሕዝቦች ሁሉ የተለየ የሚያደር
ገን እኮ የአንተ ከእኛ ጋር መሆን ነው ።”
17 እግዚአብሔርም ሙሴን “እኔ አንተን
በሚገባ በትክክል ስለማውቅህና በአንተም ደስ
ስለምሰኝ የምትለውን ሁሉ አደርጋለሁ”
አለው ።
18 ሙሴም እግዚአብሔርን “እንግዲያውስ
አንጸባራቂ የሆነውን በክብር የመገለጥህን ብር
ሃን እንዳይ ፍቀድልኝ” አለው ።
19 እግዚአብሔርም እንዲህ ሲል መለሰለት ፤
“እኔ ክብሬን የምገልጥበት ግርማ በፊትህ እንዲ
ያልፍ አደርጋለሁ ፤ ቅዱስ ስሜንም በፊትህ ሀው
ጃለሁ ፤ እኔ እግዚአብሔር ነኝ ፤ ለመረጥሁአች
ሁም ሁሉ ምሕረትንና ርኅራኄን አሳያለሁ ።
20 ፊቴን እንድታይ ግን አልፈቅድልህም ፤ ምክን
ያቱም እኔን አይቶ በሕይወት መኖር የሚቻለው
የለም ። 21 ነገር ግን እዚህ በአጠገቤ በአለት ላይ
የምትቆምበት ስፍራ አለ ። 22 የእኔ ክብር መገ
ለጥ ምልክት የሆነው አንጸባራቂ ብርሃን በዚያ
ሲያልፍ በተሰነጠቀው አለት መካከል አስገባሃ
ለሁ ፤ እኔም እስካልፍ ድረስ በእጄ እጋርድሃ
ለሁ ፤ 23 ከዚያም በኋላ እጄን አነሣለሁ ፤ አን
ተም ፊቴን ሳይሆን ጀርባዬን ታያለህ ።”

ምዕራፍ 34

እንደገና የተሠሩት ሌሎች ሁለት የድንጋይ ጽላቶች
(ዘዳ. 10፥1-5)

1 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፤
“የመጀመሪያዎቹን የሚመስሉ ሁለት የድንጋይ
ጽላቶች ቅረጽ ፤ እኔም አንተ በሰበርካቸው ጽላ
ቶች ላይ የነበሩትን ቃላት እጽፍባቸዋለሁ ።
2 ነገ ጠዋት ተዘጋጅተህ ከእኔ ጋር ለመገናኘት
ወደ ሲና ተራራ ጫፍ ና ። 3 ከአንተ ጋር
ማንም ሰው አይምጣ ፤ በተራራው በማንኛውም
በኩል ቢሆን ማንም ሰው አይታይ ፤ በግ ወይም
ከብት ማንኛውም እንስሳ በተራራው ግርጌ አይ
ሰማራ ።” 4 ስለዚህ ሙሴ ሁለት የድንጋይ ጽላ
ቶችን ልክ እንደፊተኞቹ ቀረጸ ፤ በማግሥቱም
ጠዋት በማለዳ ተነሥቶ ልክ እግዚአብሔር እን
ዳዘዘው ጽላቶቹን ይዞ ወደ ሲና ተራራ ወጣ ።
5 እግዚአብሔርም በደመና ወርዶ ከእርሱ
ጋር በዚያ ቆመ ፤ “እኔ እግዚአብሔር ነኝ”
ብሎ ቅዱስ ስሙንም አስታወቀው ። 6 እግዚአብ
ሔር በፊቱ ሲያልፍ እንዲህ ብሎ ዐወጀ ፤ “እኔ
እግዚአብሔር ፤ መሐሪና ይቅር ባይ የሆንሁ
አምላክ ነኝ ፤ እኔ ለቊጣ የዘገየሁ ፤ ዘላለማዊ
ፍቅሬና ታማኝነቴም የበዛ ነኝ ፤ 7 ዘላለማዊ
ፍቅሬንም እስከ ብዙ ሺ ትውልድ እጠብቃ
ለሁ ፤ ኃጢአትንና በደልን ሁሉ ይቅር እላ
ለሁ ፤ ነገር ግን እስከ ሦስትና አራት ትውልድ

33፥19 ፦ ሮም 9፥15 ። 34፥6-7 ፦ ዘጸ. 20፥5-6 ፤ ዘኍ. 14፥18 ፤ ዘዳ. 5፥9-10 ፤ 7፥9-10 ።

ድረስ ስለ ወላጆቻቸው ኃጢአት ከመቅጣት
አልገታም።”
8 ሙሴም ወዲያውኑ በምድር ላይ ተደፍቶ
ሰገደ፤ 9 እንዲህም አለ፦ “እግዚአብሔር ሆይ!
በእርግጥ በእኔ ደስ የምትሰኝ ከሆነ ከእኛ ጋር
አብረህ እንድትወጣ እለምንሃለሁ፤ ይህ ሕዝብ
እልኸኛ ነው፤ ነገር ግን ኃጢአታችንንና ክፉ
ሥራችንን ሁሉ ይቅር በል፤ የራስህ ሕዝብ
አድርገህ ተቀበለን።”

የቃል ኪዳኑ መታደስ
(ዘጸ. 23፥14-19፤ ዘዳ. 7፥1-5፤ 16፥1-17)

10 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው፦
“እነሆ ከእስራኤል ሕዝብ ጋር ቃል ኪዳን እገ
ባለሁ፤ ከዚህ በፊት በምድር ላይ በማንኛውም
ሕዝብ ዘንድ ሆኖ የማያውቅ ታላቅ ነገር በፊታ
ቸው አደርጋለሁ፤ ስለ አንተ አስፈሪ የሆነ
ታላቅ ነገር ስለማደርግ እኔ እግዚአብሔር የማደ
ርጋቸውን ታላላቅ ነገሮች በመካከላቸው የምት
ኖር ሕዝብ ሁሉ ያያሉ። 11 ዛሬ ለእናንተ የም
ሰጠውን ሕግ ጠብቁ፤ እኔም አሞራውያንን፥
ከነዓናውያንን፥ ሒታውያንን፥ ፌሪዛውያንን፥
ሒዋውያንንና ኢያቡሳውያንን ከፊታችሁ እባር
ራለሁ፤ 12 እጥፌ ወጥመድ ስለሚሆንባችሁ ከም
ትሄዱባቸው ሕዝብ ጋር ቃል ኪዳን አትግቡ።
13 ይልቅስ መሠዊያዎቻቸውን ሰባብሩ፤ የማም
ለኪያ ዐምዶቻቸውንም አፈራርሱ፤ አሼራ የተ
ባለች እምላካቸውንም ምስሎች ሰባብራችሁ
ጣሉ።
14 “እኔ እግዚአብሔር ቀናተኛ አምላክ ስለ
ሆንሁ ከእኔ በቀር ለሌሎች አማልክት አትስ
ገዱ፤ 15 በአገሩ ከሚኖሩት ሕዝብ ጋር ቃል
ኪዳን አትግቡ፤ ምክንያቱም ለከንቱ አማልክቶ
ቻቸው ሲሰግዱና መሥዋዕት ሲሠውላቸው እን
ድትተባበሩአቸው ይጠይቁአችኋል፤ እናንተም
እነርሱ ለአማልክቶቻቸው የሚያቀርቡትን
ምግብ ለመብላት ትፈተናላችሁ፤ 16 ወንዶች
ልጆቻችሁም ለእኔ ታማኞች መሆናቸውን
ትተው ለእነርሱ ከንቱ አማልክት እንዲሰግዱ
የሚያደርጉአቸውን እነዚያን ባዕዳን ሴቶች
ያገቡ ይሆናል።
17 “ብረት አቅልጣችሁ አማልክት አት
ሥሩ፤ አትስገዱላቸውም፤
18 “የቂጣን በዓል በመጠበቅ በየዓመቱ አክ
ብሩ፤ በአቢብ ወር እስከ ሰባት ቀን ቂጣ ብሉ፤
ምክንያቱም ከግብጽ የወጣችሁት በዚያ ወር
ነው።
19 “በኵር ሆኖ የሚወለድ ወንድ ልጅ ሁሉ
የእኔ ነው፤ የማንኛውም እንስሳ ተባዕት ሁሉ
በሬም ሆነ በግ የእኔ ነው፤ 20 ነገር ግን የበግ
ጥቦት በመተካት የአህያን በኵር ለመዋጀት
ትችላላችሁ፤ የማትዋጁዋቸው ከሆነ ግን አንገ
ቱን ቆልምሙት፤ በኵር ሆኖ የተወለደውንም
ወንድ ልጅ መዋጀት ትችላላችሁ።
“መባ ሳይዝ ማንም ሰው ባዶ እጁን በፊቴ
አይታይ።
21 “ሥራችሁን ሁሉ የምታከናውኑባቸው
ስድስት ቀናት አሉላችሁ፤ ስለዚህ በእርሻም
ሆነ በመከር ወራት በሰባተኛው ቀን ምንም
ሥራ አትሥሩ።
22 “የስንዴያችሁን በኵራት በምትሰበስቡ
በት ጊዜ የመከርን በዓል አክብሩ፤ የዓመቱ
መጨረሻ በሆነው በፍሬ መከር ጊዜ የዳስን
በዓል አክብሩ።
23 “በዓመት ሦስት ጊዜ ወንዶች ሁሉ የእስ
ራኤል አምላክ ለሆንኹት ለእኔ ለእግዚአብሔር
ይሰግዱ ዘንድ ይምጡ። 24 አሕዛብን ሁሉ እስ
ወግጄ ግዛታችሁን እስፋፋለሁ፤ ስለዚህ በእነ
ዚህ በሦስት በዓላት ወቅት ወደ እኔ ስትቀርቡ
አገራችሁን ለመውረር ማንም አይመጣም።
25 “ለእኔ የእንስሳት መሥዋዕት በምትሠው
በት ጊዜ እርሾ የነካው ኅብስት ጨምራችሁ
አታቅርቡልኝ፤ ለፋሲካ በዓል ከታረደው እን
ስሳ ምንም ሥጋ እስከ ማግሥቱ ጠዋት ድረስ
አታቆዩ።
26 “በየዓመቱ የመከራችሁን በኵራት ወደ
እግዚአብሔር ቤት አምጡ።
“የበግም ሆነ የፍየል ግልገል በእናቱ ወተት
አትቀቅሉ።”
27 እግዚአብሔር ሙሴን “ከእንተም ሆነ ከእ
ስራኤል ሕዝብ ጋር ቃል ኪዳን የምገባው
በዚህ ቃል መሠረት ስለሆነ ይህን ቃል በመጽ
ሐፍ ጻፈው” አለው። 28 ሙሴም ምንም ሳይበ
ላና ሳይጠጣ ከእግዚአብሔር ጋር አርባ ቀንና
አርባ ሌሊት ቆየ፤ በጽላቶቹም ላይ የቃል
ኪዳን ቃላት የሆኑትን ዐሥሩን ትእዛዛት ጻፈ።

ሙሴ ከሲና ተራራ ወረደ

29 ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ሲነጋገር ቆይቶ
ስለነበር፥ ዐሥሩን ትእዛዛት ይዞ ከሲና ተራራ
በወረደ ጊዜ ፊቱ አበራ፤ ለእርሱ ግን ይህ ሁሉ
አይታወቀውም ነበር። 30 አሮንና ሕዝቡ ሁሉ
ሙሴን ባዩ ጊዜ ፊቱ እንደሚያበራ ተመልክ
ተው ወደ እርሱ ለመቅረብ ፈሩ። 31 ሙሴ ግን
ጠራቸው፤ አሮንና የሕዝቡ አለቆች ወደ እርሱ

34፥13 ፡- ዘዳ. 16፥21። 34፥17 ፡- ዘጸ. 20፥4፤ ዘሌ. 19፥4፤ ዘዳ. 5፥8፤ 27፥15። 34፥18 ፡- ዘጸ. 12፥14-20፤
ዘሌ. 23፥6-8፤ ዘኍ. 28፥16-25። 34፥19 ፡- ዘጸ. 13፥2። 34፥20 ፡- ዘጸ. 13፥13።
34፥21 ፡- ዘጸ. 20፥9-10፤ 23፥12፤ 31፥15፤ 35፥2፤ ዘሌ. 23፥3፤ ዘዳ. 5፥13-14። 34፥22 ፡- ዘሌ. 23፥15-21፤ 39፥43፤
ዘኍ. 28፥26-31። 34፥25 ፡- ዘጸ. 12፥10። 34፥26 ፡- ዘዳ. 24፥21፤ 26፥2። 34፥29-35 ፡- 2ቆሮ. 3፥7-16።

ቀርበው አነጋገራቸው። 32ከዚያም በኋላ የእስ
ራኤል ሕዝብ በሙሉ በዙሪያው ተሰበሰቡ፤
ሙሴም በሲና ተራራ እግዚአብሔር የገለጠለ
ትን ሕግ ሁሉ ሰጣቸው። 33ሙሴ ከእነርሱ
ጋር መነጋገሩን ካበቃ በኋላ ፊቱን በሻሽ
ሸፈነ፤ 34ሙሴ ከእግዚአብሔር ጋር ለመነጋገር
እግዚአብሔር ወደሚመለክበት ድንኳን ሲገባ
ሙጥር ሻሹን ከፊቱ ላይ ያነሣ ነበር፤ ከዚያም
በሚወጣበት ጊዜ የታዘዘውን ሁሉ ለእስራኤል
ሕዝብ ይነግራቸው ነበር። 35እነርሱም ፊቱ
ሲያበራ ያዩት ነበር፤ ስለዚህም ከእግዚአብሔር
ጋር ለመነጋገር ወደዚያ እስከሚሄድበት ጊዜ
ድረስ ፊቱን በሻሽ ይሸፍን ነበር።

ምዕራፍ 35

የሰንበት አከባበር ሥርዓት

1ሙሴ የእስራኤልን ሕዝብ በአንድነት
ጠርቶ እንዲህ አላቸው "ትፈጽሙት ዘንድ እግ
ዚአብሔር የሰጣችሁ ትእዛዝ ይህ ነው፤ 2ሥራ
ችሁን ሁሉ የምትሠሩባቸው ስድስት ቀኖች
አሉላችሁ፤ ሰባተኛው ቀን ግን ዕረፍት ታደር
ጉበት ዘንድ ለእኔ ለእግዚአብሔር ተለይቶ የተ
ቀደሰ ዕለት ነው፤ በዚህ ቀን ሥራ የሚሠራበት
ማንኛውም ሰው በሞት ይቀጣል፤ 3ስለዚህ በሰ
ንበት ቀን በቤታችሁ እሳት እንኳ እታን
ድዱ።"

ለተቀደሰው ድንኳን ሥራ የሚቀርብ መባ
(ዘጸ. 25፥1-9)

4ሙሴ ለእስራኤል ሕዝብ ሁሉ እንዲህ
አለ፤ "እግዚአብሔር ያዘዘው ነገር ይህ ነው፤
5ለእግዚአብሔር መባ አቅርቡ፤ መባ ለማቅረብ
የፈለገ ሁሉ እያንዳንዱ ልቡ የፈቀደውን ያህል
የወርቅ፥ የብር፥ ወይም የነሐስ 6ጥሩ በፍታ፥
ሰማያዊ፥ ሐምራዊና ቀይ ቀለም የተነከረ የበግ
ጠጕር፥ ከፍየል ጠጕር የተሠራ ልብስ፥ 7ቀይ
ቀለም የተነከረ የአውራ በግ ቆዳ፤ የለፋ ቁር
በት፥ የግራር እንጨት፥ 8የመብራት ዘይት፥
የቅባት ዘይትና የዕጣን ማጣፈጫ ቅመማ
ቅመም። 9ሊቀ ካህናቱ በሚለብሰው የተቀደ
ሰው ኤፉድና የደረት ኪስ ላይ የሚሆን መረግ
ድና ሌላውንም ጌጠኛ ፈርጥ ያምጣ።

እግዚአብሔር ለሚመለክበት ድንኳን መገልገያ አስፈላጊ ዕቃዎች
(ዘጸ. 39፥34-43)

10"በመካከላችሁ የሚገኙ የእጅ ጥበብ ዐዋ
ቂዎች ሁሉ እግዚአብሔር ያዘዘውን ማናቸው
ንም ነገር ለመሥራት ይምጡ፤ 11ይኸውም
ድንኳኑን፥ የውስጥና የውጭ መደረቢያዎችን፥
መያዥያዎችንና ሳንቃዎችን፥ መወርወሪያዎች
ንና ምሰሶዎችን፥ እግሮቹን፥ 12የኪዳኑን
ታቦት፥ መሎጊያዎቹን፥ የስርየት መክደኛው
ንና የታቦቱ መሸፈኛ የሆነውን መጋረጃ፥
13ጠረጴዛውን፥ መሎጊያዎቹንና የእርሱንም
መገልገያ ዕቃዎች ሁሉ እንዲሁም ለእግዚአብ
ሔር የሚቀርበውን የተቀደሰ ኅብስት 14ለመብ
ራት ማኖሪያ የሚሆነውን መቅረዝና የእርሱንም
መገልገያ ዕቃዎች፥ መብራቶቹም ከዘይታቸው
ጋር፥ 15የዕጣን መሠዊያውንና መሎጊያዎ
ቹን፥ የቅባቱን ዘይት፥ ጣፋጭ ሽታ ያለውን
ዕጣን፥ የድንኳኑን በር መጋረጃ፥ 16የሚቃጠል
መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ፥ የነሐሱ
ንም መከታ፥ መሎጊያዎቹንና የእርሱን መገል
ገያ ዕቃዎች ሁሉ፥ የመታጠቢያውን ሳሕንና
ማስቀመጫውን፥ 17የውስጥ አደባባዩን መጋረጃ
ዎች፥ ምሰሶዎቹንና እግሮቻቸውን፥ የውስጥ
አደባባዩን በር መጋረጃዎች፥ 18ካስማዎችን፥
የድንኳኑን አውታሮችና 19ካህናቱ በተቀደሰው
ስፍራ በሚያገለግሉበት ጊዜ የሚለብሱአቸው
በጥበብ ያጌጡ ልብሶችን ይኸውም ለካህኑ ለአ
ሮንና ለልጆቹ የተሠሩትን የተቀደሱ ልብሶች
ይሥሩ።"

ሕዝቡ ያመጡት ስጦታ

20ከዚህ በኋላም የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ
ከሙሴ ፊት ወጡ፤ 21እግዚአብሔር የሚመለክ
በትን ድንኳን ለመሥራት እያንዳንዱ ለመስጠት
ልቡ የፈቀደውን ለእግዚአብሔር መባ አመጣ፤
በዚህም ዐይነት ለመንፈሳዊ አገልግሎት ለካህ
ናት ልብስ የሚሆነውን ነገር ሁሉ አመጡ።
22ስጦታ ማቅረብ የፈለገ ሴቱም ወንዱም እያን
ዳንዱ የደረት ጌጥ፥ የጆሮ ወርቅ፥ የጣት ቀለ
በት፥ የአንገት ድሪና የወርቅ ጌጦችን አምጥቶ
ለእግዚአብሔር የተለዩ እንዲሆኑ አደረገ።
23ጥሩ በፍታ፥ ሰማያዊ፥ ሐምራዊና ቀይ
ግምጃ፥ ከፍየል ጠጕር የተሠራ ልብስ፥ ቀይ
ቀለም የተነከረ የአውራ በግ ቆዳ፤ እንዲሁም
የለፋ ቁርበት ያለው ሁሉ ይዞ መጣ። 24ብር
ወይም ነሐስ ለማቅረብ ችሎታ ያላቸውም ሁሉ
ስጦታቸውን ለእግዚአብሔር አመጡ፤ ለማንኛ
ውም አገልግሎት የሚውል የግራር እንጨት
ያለውም አመጣ። 25የእጅ ጥበብ ችሎታ ያላ
ቸው ሴቶችም በእጃቸው የሠሩትን ጥሩ በፍ
ታና ሰማያዊ፥ ሐምራዊና ቀይ ግምጃ ይዘው
መጡ፤ 26እንዲሁም ስጦታ ለማቅረብ የፈለጉ
ሴቶች ከፍየል ጠጕር የተገመደ ክር ሠሩ፤
27አለቆችም በተቀደሰው ኤፉድና በደረት ኪስ
ላይ የሚሆኑ መረግድና ሌሎችም ጌጣጌጦች፥
28ለመብራትና ለቅባት እንዲሁም ጣፋጭ ሽታ
ለሚሰጥ ዕጣን የሚሆን ቅመማ ቅመምና ዘይት

35፥2 ፦ ዘጸ. 20፥8-11፤ 23፥12፤ 31፥15፤ 34፥21፤ ዘሌ. 23፥3፤ ዘዳ. 5፥12-14።

አመጡ፤ [29] የእስራኤል ሕዝብ ሁሉ እግዚአብ
ሔር ሙሴን ባዘዘው ሥራ የሚውል ልባቸው
የፈቀደውን ስጦታ ለእግዚአብሔር አመጡ።

እግዚአብሔር የሚመለክበትን ድንኳን የሚሠሩ የእጅ ጥበብ በዋቂዎች (ዘጸ. 31፥1-11)

[30] ሙሴ ለእስራኤላውያን እንዲህ አለ፥
“እግዚአብሔር ከይሁዳ ወገን የሑር የልጅ
ልጅ የሆነውን የኡሪ ልጅ ባጸልኤልን መርጦ
ታል፤ [31] እግዚአብሔር እርሱን በመንፈሱ
ኀይል እንዲሞላ አድርጎ ማናቸውንም የጥበብ
ሥራ መሥራት እንዲችል ብልኀትን፥ ችሎታ
ንና ማስተዋልን ሰጥቶታል። [32] ጥበብ የሞላበ
ትን የሥራ ዕቅድ ለማውጣት፥ ያንንም ዕቅድ
በወርቅ በብርና በነሐስ ለማስጌጥ፥ [33] የዕንቍ
ጌጣጌጦችን ለመሥራትና የእንጨት ቅርጾችን
ለማውጣት እንዲሁም ሌሎችን የጥበብ ሥራ
ዎች ለማከናወን ችሎታ ሰጥቶታል። [34] ለእር
ሱና ከዳን ወገን የአሒሳማክ ልጅ ለሆነው ኦሆ
ሊአብ የእጅ ጥበብ ዕውቀታቸውን ለሌሎች
የማስተማርን ችሎታ ሰጥቶአቸዋል። [35] በእንጥ
ረኛ፥ በጥላን አውጪ ባለሞያ፥ ጥሩ በፍታ፥
ሰማያዊ፥ ሐምራዊና ቀይ ቀለም የተነከረ
ግምጃ ሌላውንም የልብስ ሥራ በሚያከናውኑ
ሸማኔዎች የተሠራውን ነገር ሁሉ ለማስጌጥ
የሚችሉበትን ብልኀት ሰጥቶአቸዋል፤ እነርሱ
ማናቸውንም የጥበብ ሥራ ለመሥራትና በብል
ኀትም የሚሠራውንም ሁሉ ዕቅድ ለማውጣት
የሚችሉ ናቸው።

ምዕራፍ 36

[1] “እግዚአብሔር ጥበብንና ማስተዋልን የሰ
ጣቸው፥ የተቀደሰውን ድንኳን ለመሥራት
የሚያስፈልጉትን ነገሮች ሁሉ ማዘጋጀት
ችሎታ ያላቸው ባጸልኤልና ኦሆሊአብ፥ እግዚ
አብሔር ባዘዘው መሠረት ሁሉን ነገር ያደር
ጋሉ።”

የሕዝቡ ስጦታ ብዛት

[2] ሙሴም ባጸልኤልንና ኦሆሊአብን፥ እንዲ
ሁም እግዚአብሔር ልዩ ችሎታ የሰጣቸውንና
ለመርዳት ፈቃደኞች የነበሩትን ሌሎችን ጥበበ
ኞች ሁሉ ጠርቶ ሥራውን እንዲጀምሩ ነገራ
ቸው። [3] እነርሱም እስራኤላውያን ለተቀደሰው
ድንኳን መሥሪያ እንዲውል ያመጡትን ስጦታ
ከሙሴ እጅ ተቀበሉ፤ የእስራኤል ሕዝብ ግን
በየማለዳው ስጦታቸውን ለሙሴ ከማምጣት
አልተቈጠቡም። [4] ከዚህም በኋላ ሥራውን የሚ
ያከናውኑት ጥበበኞች ሁሉ ሥራቸውን ትተው
ወደ ሙሴ በመሄድ፥ [5] “ሕዝቡ እግዚአብሔር
ላዘዘው ሥራ ከሚያስፈልገው በላይ እጅግ ብዙ
ስጦታ በማምጣት ላይ ናቸው” አሉት።

[6] ስለዚህ ሙሴ ለተቀደሰው ድንኳን መሥ
ሪያ የሚሆን ስጦታ ከእንግዲህ ወዲህ እንዳያ
መጡ በሰፈሩ ሁሉ ትእዛዝ አስተላለፈ፤ ከዚ
ያም በኋላ ሕዝቡ ስጦታ ማምጣቱን አቆሙ፤
[7] ከዚህ የቀረበው ስጦታ ሥራውን ሁሉ ለማከና
ወን በቂ የሚተርፍ ነበር።

እግዚአብሔር የሚመለክበት ድንኳን አሠራር (ዘጸ. 26፥1-37)

[8] ሥራውን ከሚያከናውኑት መካከል እጅግ
ጥበበኞች የነበሩት እግዚአብሔር የሚመለክበ
ትን ድንኳን ሠሩ፤ እነርሱም ድንኳኑን ከሰማ
ያዊ፥ ከሐምራዊና ከቀይ ግምጃ ከተፈተሉ፥
የኪሩቤል ሥዕል ከተጠለፈባቸው ዐሥር የበ
ፍታ መጋረጃዎች ሠሩት። [9] የእያንዳንዱም
መጋረጃ መጠን ተመሳሳይ ሆኖ ርዝመቱ ዐሥራ
ሁለት ሜትር፥ የጐኑ ስፋት ሁለት ሜትር
ነበር። [10] እነርሱንም አምስቱን በአንድ በኩል፥
ሌሎቹንም አምስቱን በሌላ በኩል አገጣጥመው
ሰፉ። [11] ከተገጣጠሙት መጋረጃዎች በአንደ
ኛው ክፍል ጠርዝ ላይ ከሰማያዊ ግምጃ የተ
ሠሩ ቀለበቶችን አደረጉ፤ በሌላም በኩል ተገጣ
ጥመው ከተሰፉት መጋረጃዎችም በአንደኛው
ጠርዝ ላይ እንዲሁ አደረጉ፤ [12] በመጀመሪያው
ክፍል የመጀመሪያ መጋረጃ ላይ ኀምሳ ቀለበ
ቶች፥ እንዲሁም በሁለተኛው ክፍል መጨረሻ
መጋረጃ ላይ ከሌሎቹ ቀለበቶች ፊት ለፊት
የሚሆኑ ኀምሳ ቀለበቶች አደረጉ። [13] በሁለ
ቱም በኩል ያሉትን መጋረጃዎች አገጣጥሞ
አንድ ለማድረግ ኀምሳ የወርቅ መያዣያዎች
ሠሩላቸው።

[14] ለድንኳኑ መከደኛ የሚሆኑ ዐሥራ አንድ
መጋረጃዎችንም ከፍየል ጠጕር የተፈተለ
ጨርቅ አዘጋጁ። [15] የሁሉም መጠን እኩል
ሆኖ የእያንዳንዱ መጋረጃ ርዝመት ዐሥራ
ሦስት ሜትር፥ የጐኑም ስፋት ሁለት ሜትር
ነበር። [16] አምስቱን በአንድ በኩል፥ ስድስቱ
ንም በሌላ በኩል በማድረግ አገጣጥመው ሰፉአ
ቸው። [17] በአንደኛው ክፍል የመጨረሻ መጋ
ረጃ ዘርፍ ላይ ኀምሳ ቀለበቶች፥ በሁለተኛው
ክፍል የመጨረሻ መጋረጃ ዘርፍ ላይ ኀምሳ
ቀለበቶች አስገቡ። [18] በሁለቱም በኩል ያሉትን
መጋረጃዎች አገጣጥመው አንድ መከደኛ ለማዘ
ጋጀት ኀምሳ የነሐስ መያዣያዎችን ሠሩ።
[19] ከውጭ በኩል መከደኛ ይሆኑ ዘንድ አንደኛ
ውን ቀይ ቀለም ከተነከረ የአውራ በግ ቆዳ፥
ሌላውንም ከለፋ ቊርበት ሌሎች ሁለት መጋረጃ
ዎችን ሠሩ።

[20] ለድንኳኑም መደገፊያ ቀጥተኛ የሆኑ ሳን
ቃዎች ከግራር እንጨት ሠሩ፤ [21] እያንዳንዱ
ሳንቃ ቁመቱ አራት ሜትር የጐኑም ስፋት
ስልሳ ስድስት ሳንቲ ሜትር ሲሆን፥ [22] ለመገጣ
ጠሚያ የሚስማሙና ተመጣጣኝ የሆኑ ሁለት

ጉጦች ነበሩት ። 23 በደቡብ በኩል
ሃያ ሳንቃዎች አደረጉ ፤ 24 ከሃያውም ሳንቃዎች
በታች ሁለት ማገጣጠሚያ ጉጦች ባሉት በእያ
ንዳንዱ ሳንቃ ሥር ሁለት ሁለት በማኖር አርባ
የብር እግሮችን አደረጉ ። 25 ከድንኳኑ በስተ
ሰሜን በኩል ሃያ ሳንቃዎችን አደረጉ ፤ 26 በእያ
ንዳንዱም ሳንቃ ሥር ሁለት ሁለት በማኖር
አርባ የብር እግሮችን አደረጉ ፤ 27 ከድንኳኑ በስ
ተጀርባ በምዕራብ በኩል ስድስት ሳንቃዎችን
አደረጉ ፤ 28 በማእዘኖቹም ሁለት ሁለት ሳንቃ
ዎች ሠሩ ። 29 እነዚህ በማእዘኖቹ ያሉት ሳንቃ
ዎች በግርጌ በኩል ተገጣጥመው እስከ ጫፍ
በኩል የተያያዙ ነበሩ ፤ በሁለቱ ማእዘኖች ላይ
የተደረጉት ሁለቱ ሳንቃዎች የተሠሩት በዚህ
ዐይነት ነበር ። 30 ስለዚህ እያንዳንዱ ሳንቃ
በሥሩ ሁለት እግሮች እንዲኖሩት በማድረግ
ስምንት ሳንቃዎችና ከብር የተሠሩ ዐሥራ ስድ
ስት እግሮች ነበሩ ።

31 ዐሥራ አምስት መወርወሪያዎችንም ከግ
ራር እንጨት ሠሩ ፤ በዚህ ዐይነት አምስቱ
ከድንኳኑ በአንድ በኩል ላሉት ሳንቃዎች
ሲሆኑ ፤ 32 አምስቱ ደግሞ በሌላ በኩል ላሉት
ሳንቃዎች ሆኑ ፤ እንዲሁም አምስቱ ከድንኳኑ
በስተጀርባ በምዕራብ በኩል እንዲሆኑ ተደረገ ።
33 ከሳንቃዎቹ በጕን በኩል በመካከል ያለው
መወርወሪያ ከድንኳኑ ከአንድ ጫፍ መጨረሻ
ተያይዞ እስከ ሌላው ጫፍ ይደርስ ነበር ።
34 ሳንቃዎቹንም በወርቅ ለበጡአቸው ፤ ቀለበቶ
ቻቸውንም የመወርወሪያው መተላለፊያ ይሆኑ
ዘንድ ከወርቅ ሠሩ ፤ መወርወሪያዎቹም በወርቅ
የተለበጡ ነበሩ ።

35 መጋረጃዎችንም ከጥሩ በፍታ ሠሩ ፤ እር
ሱም ከሰማያዊ ፥ ከሐምራዊና ከቀይ ግምጃ የተ
ፈተለ ሲሆን የኪሩቤል ሥዕል ተጠልፎበት
ነበር ። 36 መጋረጃዎቹን የሚያያይዙ አራት
ምሰሶዎችንም ከግራር እንጨት ሠርተው በወ
ርቅ ለበጡአቸው ፤ ኩላቦቻቸውንም ከወርቅ
ሠሩ ፤ ምሰሶዎቹ የሚቆሙባቸውን አራት እግሮ
ችንም ከብር ሠሩ ፤ 37 ለድንኳኑም ደጃፍ ከሰማ
ያዊ ፥ ከሐምራዊና ቀይ ግምጃ በጥልፍ የተጌጠ
መጋረጃ ሠሩ ፤ 38 ለዚህም መጋረጃ ኩላቦች ያሉ
አቸው አምስት ምሰሶዎችን ሠሩ ፤ የእነርሱንም
ጕልላቶችና ዘንጎቹን በወርቅ ለበጡ ፤ ለምሰሶዎ
ቹም ማቆሚያ አምስት የነሐስ እግሮች ሠሩ ።

ምዕራፍ 37

የቃል ኪዳኑ ታቦት አሠራር
(ዘጸ. 25፥10-22)

1 ባጽልኤም ከግራር እንጨት የቃል ኪዳኑን
ታቦት ሠራ ፤ ርዝመቱ መቶ ዐሥር ሳንቲ
ሜትር ፥ የጐኑ ስፋት ስልሳ ስድስት ሳንቲ
ሜትር ፥ ቁመቱም ስልሳ ስድስት ሳንቲ ሜትር
ነበር ። 2 ውስጡንም ውጭውንም በጥሩ ወርቅ
ለበጠው ፤ በዙሪያውም የወርቅ ክፈፍ አደረገ
ለት ፤ 3 ለመሸከሚያ የሚያገለግሉ አራት የወ
ርቅ ቀለበቶችም አደረገለት ፤ እነርሱንም በአ
ንድ ወገን ሁለት ቀለበቶች በሌላውም ወገን
ሁለት ቀለበቶች በማድረግ በአራቱ እግሮች ላይ
አኖራቸው ፤ 4 መሎጊያዎቹንም ከግራር እን
ጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው ። 5 በታቦቱ
ጐንና ጐን ላይ በተሠሩትም ቀለበቶች ውስጥ
አስገባቸው ። 6 ርዝመቱ መቶ ዐሥር ሳንቲ
ሜትር ስፋቱም ስልሳ ስድስት ሳንቲ ሜትር
የሆነ የስርየት መክደኛ ከንጹሕ ወርቅ ሠራ ፤
7 ክንፍ ያላቸውንም ሁለት ኪሩቤል ከተቀጠ
ቀጠ ወርቅ ሠርቶ ፤ 8 በመክደኛው ላይ አንዱን
በአንድ በኩል ፤ ሁለተኛውንም በሌላ በኩል
አደረገው ፤ ከመክደኛውም ጋር አንድ ወጥ አድ
ርጎ ሠራቸው ። 9 ኪሩቤልም ክንፎቻቸውን ወደ
ላይ ዘርግተው መክደኛውን በመሸፈን እርስ
በርስ እንዲተያዩ አደረገ ።

የተቀደሰ ኅብስት መኖሪያ ጠረጴዛ አሠራር
(ዘጸ. 25፥23-30)

10 ርዝመቱ ሰማኒያ ስምንት ሳንቲ ሜትር ፥
የጐኑ ስፋት አርባ አራት ሳንቲ ሜትር ፥ ቁመ
ቱም ስልሳ ስድስት ሳንቲ ሜትር የሚሆን ጠረ
ጴዛ ከግራር እንጨት ሠራ ። 11 በንጹሕም
ወርቅ ለበጠ ፥ በዙሪያው የወርቅ ክፈፍ አደረገ
ለት ። 12 ደግሞም በዙሪያው ሰባ አምስት ሚሊ
ሜትር ስፋት ያለው ጠርዝና በጠርዙም ዙሪያ
የወርቅ ክፈፍ አደረገለት ። 13 ለመሸከሚያ የሚ
ያገለግሉ አራት የወርቅ ቀለበቶች ሠርቶ አራቱ
እግሮቹ በተተከሉበት አራት ማእዘኖች ላይ አደ
ረገ ። 14 ገበታውን ለመሸከም የሚያገለግሉ የመ
ሎጊያ ማስገቢያዎቹ ቀለበቶችም በክፈፉ አጠ
ገብ ነበሩ ። 15 መሎጊያዎቹንም ከግራር እን
ጨት ሠርቶ በወርቅ ለበጣቸው ። 16 በገበታው
ላይ የሚቀመጡ ልዩ ልዩ የመገልገያ ዕቃዎችን
ከንጹሕ ወርቅ ሠራ ፤ ይኸውም ለወይን ጠጅ
መቅጃ የሚሆኑ ማንቈርቈሪያዎችንና ጐድጓዳ
ሳሕኖችን ሠራ ።

የመቅረዙ አሠራር
(ዘጸ. 25፥31-40)

17 መቅረዙንም ከንጹሕ ወርቅ ሠራ ፤ ማቆ
ሚያውንና ዘንጉንም ከተቀጠቀጠ ወርቅ አበጀ ፤
ለጌጥ የሚሆኑትንም የአበባዎች ቅርጽ ከነእንቡ
ጣቸውና ከነቀንበጣቸው ሣለበት ።
18 በአንድ በኩል ሦስት ፥ በሌላ በኩል
ሦስት በመሆን ከጐኖቹ ስድስት ቅርንጫፎች
እንዲወጡ አደረገ ። 19 ስድስቱም ቅርንጫፎች
እያንዳንዱ እንቡጥና ቀንበጥ ያላቸውን የለውዝ
አበባዎችን የሚመስሉ ሦስት ሦስት ጌጠኛ የአ
በባ ወርድ ተሥለውበት ነበር ። 20 የመቅረዙም

ዘንግ እንቡጥና ቀንበጥ ያላቸውን የለውዝ አበባ
ዎችን የሚመስሉ አራት የጌጠኛ አበባ ወርዶች
ተሠሰውበት ነበር ። 21 ከሦስቱም ጥንድ ቅርን
ጫፎች በእያንዳንዱ ጥንድ ሥር አንድ እንቡጥ
ተሠሎ ነበር ፤ 22 እንቡጦቹ ቅርንጫፎቹና
መቅረዙ ከተቀጠቀጠ ወርቅ አንድ ወጥ ሆነው
የተሠሩ ነበሩ ። 23 ለመቅረዙም ሰባት መብራቶ
ችን ፣ መኰስተሪያዎችንና የኵስታሪ ማኖሪያዎ
ችን ከንጹሕ ወርቅ ሠራ ። 24 መቅረዙንና የእር
ሱን መገልገያ ዕቃዎች ሁሉ ለመሥራት የፈጀ
በት የወርቅ መጠን ሠላሳ አምስት ኪሎ ግራም
ነበር ።

የዕጣን መሠዊያው አሠራር
(ዘጸ. 30፥1-5)

25 ርዝመቱ አርባ አምስት ሳንቲ ሜትር ፣
የጐኑ ስፋት አርባ አምስት ሳንቲ ሜትር ቁመ
ቱም ዘጠና ሳንቲ ሜትር የሆነ አራት ማእዘን
የዕጣን መሠዊያ ከግራር እንጨት ሠራ ፤ በአራ
ቱም ማእዘን ያሉት ጒጦቹ ከእርሱ ጋር አንድ
ወጥ ሆነው የተሠሩ ነበሩ ። 26 ጫፉን ፣ አራት
ጐኖቹንና ጒጦቹን ሁሉ በንጹሕ ወርቅ ለበጠ ፤
በዙሪያውም የወርቅ ክፈፍ አበጀለት ። 27 ከክፈ
ፉም ሥር ሁለት የወርቅ ቀለበቶችን አደረገ ፤
በሁለቱም ጐን ግራና ቀኝ አኖራቸው ፤ እነር
ሱም የዕጣን መሠዊያውን ለመሸከም የሚያገለ
ግሉ መሎጊያዎች የሚሾልኩባቸው ነበሩ ።
28 መሎጊያዎቹንም ከግራር እንጨት ሠርቶ
በወርቅ ለበጣቸው ።

የቅባቱ ዘይትና የዕጣኑ አዘገጃጀት
(ዘጸ. 30፥22-38)

29 የተቀደሰውን የቅባት ዘይትና ጣፋጭ
ሽታ ያለውንም ጥሩ ዕጣን እንደ ሽቶ ቀላቃዮ
ሠራ ።

ምዕራፍ 38

የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ አሠራር
(ዘጸ. 27፥1-8)

1 የሚቃጠል መሥዋዕት መሠዊያ ከግራር
እንጨት ሠራ ፤ እርሱም አራት ማእዘን ሆኖ
ሁለት ሜትር ከሃያ ሳንቲ ሜትር ርዝመት ፣
ሁለት ሜትር ከሃያ ሳንቲ ሜትር ስፋት ፣ አንድ
ሜትር ከሠላሳ ሳንቲ ሜትር ቁመት ነበረው ፤
2 ከመሠዊያው ጋር አንድ ወጥ ሆነው የተሠሩ
ጒጦችንም በአራቱ ማእዘን አደረገበት ሁሉንም
በነሐስ ለበጠው ። 3 በመሠዊያው ላይ ያሉትንም
የመገልገያ ዕቃዎች ፣ ምንቸቶችንም ፣ የእሳት
መጫሪያዎቹንም ፣ ድስቶቹንም ፣ ሜንጦዎቹ
ንም ፣ ማንደጃዎቹንም ፣ ከነሐስ ሠራ ፤ 4 መረብ
የሚመስል የነሐስ መከታም ሠራ ፤ እርሱንም
እስከ መሠዊያ ግማሽ ቁመት እንዲደርስ አድ
ርጎ በመሠዊያው ክፈፍ ሥር አኖረው ፤ 5 ለመሸ
ከሚያ የሚያገለግሉ መሎጊያዎች መሾለኪያ
ይሆኑ ዘንድ አራት ቀለበቶችን ሠርቶ በአራቱ
ማእዘኖች ላይ አደረጋቸው ። 6 መሎጊያዎችንም
ከግራር እንጨት ሠርቶ በነሐስ ለበጣቸው ።
7 በመሠዊያው ጐንና ጐን ባሉት ቀለበቶችም
ውስጥ አስገባቸው ፤ መሠዊያው ከሳንቃ የተሠራ
ሆኖ ውስጡ ክፍት ነበር ።

የመታጠቢያው ሳሕን አሠራር
(ዘጸ. 30፥18)

8 የመታጠቢያውን ሳሕንና ማስቀመጫውን
ጭምር ከነሐስ ሠራ ፤ ነሐሱም የተገኘው እግዚ
አብሔር በሚመለክበት ድንኳን ደጃፍ የሚያገለ
ግሉ ሴቶች ካመጡት የነሐስ መስተዋቶች
ነው ።

የድንኳኑ አደባባይ አሠራር
(ዘጸ. 27፥9-19)

9 እግዚአብሔር ለሚመለክበት ድንኳን አደባ
ባይ መጋረጃዎችን ከጥሩ በፍታ ሠራ ፤ የመጋረ
ጃዎቹም ርዝመት በደቡብ በኩል አርባ አራት
ሜትር ነበር ፤ 10 መጋረጃዎችን የሚደግፉ ሃያ
ምሰሶዎችንና ሃያ እግሮቻቸውን ከነሐስ ሠራ ፤
የምሰሶዎቹንም ኩላቦችና ዘንጎች ከብር ሠራ ፤
11 ከሰሜንም በኩል የአደባባዩ አሠራር እንደ
ዚሁ ነበር ፤ 12 በምዕራብ በኩል ሃያ ሁለት
ሜትር ርዝመት ያላቸው መጋረጃዎች ነበሩ ፤
እነርሱም ዐሥር እግሮች ያሉአቸው ዐሥር ምሰ
ሶዎች ነበሩአቸው ፤ ምሰሶዎቹም ከብር የተሠሩ
ኩላቦችና ዘንጎች ነበሩአቸው ። 13 የመግቢያው
ደጅ ባለበት በምሥራቅ በኩል የአደባባዩ ስፋት
ሃያ ሁለት ሜትር ነበር ። 14-15 በድንኳኑ መግ
ቢያው ደጃፍ ከእያንዳንዱ ጐን ስድስት ሜትር
ከስልሳ ሳንቲ ሜትር ርዝመት ያላቸው መጋረጃ
ዎች ነበሩ ፤ በእነርሱም መደገፊያ እግር ያሉአ
ቸው ሦስት ምሰሶዎች ነበሩአቸው ። 16 በአደባ
ባዩ ዙሪያ ያሉት መጋረጃዎች ሁሉ ከጥሩ
በፍታ የተሠሩ ነበሩ ፤ 17 የምሰሶዎቹ እግሮች
የተሠሩት ከነሐስ ነበር ፤ ኩላቦቹ ዘንጎቹና የም
ሰሶዎቹ ጫፎች መሸፈኛ ከብር የተሠራ ነበር ፤
በአደባባዩ ዙሪያ ያሉት ምሰሶዎች ሁሉ በብር
ዘንጎች የተያያዙ ነበሩ ፤ 18 ወደ አደባባዩ የሚያ
ስገባው ደጃፍ መጋረጃ ከሰማያዊ ፣ ከሐምራዊና
ከቀይ በፍታ ተፈትሎ በእጅ ጥበብ ከጌጠ
ቀጭን ሐር የተሠራ ነበር ፤ እርሱም እንደ አደ
ባባዩ መጋረጃዎች ሁሉ ርዝመቱ ዘጠኝ ሜትር
ቁመቱም ሁለት ሜትር ነበር ፤ 19 አራት የነሐስ
እግሮች ባሉአቸው አራት ምሰሶዎች ተደግፎ
ነበር ፤ ኩላቦቻቸው ፣ ጒልላቶቻቸውና ዘንጎቻ
ቸው ከብር የተሠሩ ነበሩ ፤ 20 ለድንኳኑና በዙሪ
ያው ላለው የአደባባይ አጥር መጋረጃዎች የሚ
ያገለግሉት ካስማዎች ሁሉ የተሠሩት ከነሐስ
ነበር ።

በድንኳኑ ውስጥ በአገልግሎት ላይ የሚውሉ የብረታ ብረት ዐይነቶች

21 ዐሥሩ ትእዛዛት የተጻፉባቸው ሁለቱ የድ
ንጋይ ጽላቶች ተጠብቀው በሚኖሩበት፥ እግዚ
አብሔር በሚመለክበት ድንኳን ውስጥ ለሥራ
የተጠቀሙበት የብረታ ብረት መጠን በየዐይነቱ
የሚከተለው ነው፤ የእነዚህን ብረታ ብረቶች
ዝርዝር ያቀረበ ሙሴ ሲሆን፥ የተሠሩት ግን
በካህኑ በአሮን ልጅ በኢታማር መሪነት በሌዋ
ውያን ነበር።
22 ከይሁዳ ነገድ የሑር የልጅ ልጅ የሆነው
የኡሪ ልጅ በጽልኤል፥ እግዚአብሔር ለሙሴ
በሰጠው ትእዛዝ መሠረት ሁሉን ነገር ሠራ፤
23 ከዳን ነገድ የሆነው የእርሱ ረዳት የአሒሳ
ማክ ልጅ አሆሊአብም አንጥረኛ፥ ጥላን
አውጪ ባለሞያ፥ እንዲሁም ከሰማያዊ፥ ከሐም
ራዊና ከቀይ ግምጃ እየጠለፈ ጥሩ በፍታ የሚ
ሠራ ሸማኔ ነበር።
24 ለተቀደሰው ድንኳን መሥሪያ ይሆን
ዘንድ ለእግዚአብሔር ተለይቶ የተሰጠ ወርቅ
በሙሉ በይፋ በታወቀው ሚዛን ልክ አንድ ሺ
ኪሎ ግራም የሚመዝን ሲሆን፥ 25 ከመላው
ከተቈጠረው ሕዝብ የተሰበሰበው ብር መጠን
በይፋ በታወቀው ሚዛን ልክ ሦስት ሺ አራት
መቶ ሠላሳ ኪሎ ግራም ነበር፤ 26 ይህም በሕ
ዝብ ቈጠራ ጊዜ የተመዘገቡት ሰዎች እያንዳን
ዳቸው በይፋ በታወቀው ሚዛን ልክ የከፈሉትን
ድርሻ ጠቅላላ ድምር የሚያህል ነበር፤ በሕ
ዝብ ቈጠራ የተመዘገቡትም ሃያ ዓመት የሞላቸ
ውና ከዚያም በላይ የሆኑት ስድስት መቶ
ሦስት ሺ አምስት መቶ ኀምሳ ወንዶች ነበሩ።
27 ከብሩም ሦስት ሺ አራት መቶ ኪሎ የሚሆ
ነው ለተቀደሰው ድንኳንና ለመጋረጃዎች መቆ
ሚያ የሚሆኑ አንድ መቶ እግሮች የተሠሩበት
ነበር፤ ይኸውም ለእያንዳንዱ እግር ሠላሳ
አራት ኪሎ ተመድቦለት ነው። 28 በቀረውም
ሠላሳ ኪሎ ብር ባጽልኤል ለምሰሶዎቹ ዘንን
ችን፥ ኩላቦችንና ጉልላቶችን ሠራ። 29 ለእግዚ
አብሔር ተለይቶ የተሰጠ ነሐስ ሁለት ሺ አራት
መቶ ሃያ አምስት ኪሎ ግራም የሚመዝን
ነበር፤ 30 እግዚአብሔር ወደሚመለክበት
ድንኳን መግቢያ የሆነው ደጃፍ የሚቆምባቸ
ውን እግሮች፥ ከነሐስ መከታው ጋር የነሐስ
መሠዊያውን፥ ለመሠዊያው መገልገያ የሆኑትን
ዕቃዎች በሙሉ ከዚህ ነሐስ ሠራ፤ 31 በዙሪያ
ያለው የአደባባይ አጥርና ወደ አደባባዩ የሚያስ
ገባው ደጃፍ የሚቆሙባቸውን እግሮች፥ እንዲ
ሁም የድንኳኑና በዙሪያው ያለውን የአደባባይ
አጥር ካስማዎች ሁሉ ሠራ።

ምዕራፍ 39

የካህናት ልብስ አሠራር
(ዘጸ. 28፥1-14)

1 ካህናቱ በተቀደሰው ስፍራ ሲያገለግሉ የሚ
ለብሱአቸውን እጅግ የተዋቡትን የካህናት ልብ
ሶች ከሰማያዊ፥ ከሐምራዊና ከቀይ በፍታ
ሠሩ፤ የአሮንንም የክህነት ልብሶች እግዚአብ
ሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት ሠሩ።
2 ኤፉዱንም ከወርቅ ክር፥ ከሰማያዊ፥ ከሐ
ምራዊና፥ ከቀይ ግምጃ ከተፈተለ ጥሩ በፍታ
ሠሩ፤ 3 ወርቁንም ቀጥቅጠው በማሳሳት እንደ
ክር አድርገው ቈራረጡት፤ ከሰማያዊ፥ ከሐም
ራዊና ከቀይ ግምጃ ከተፈተለም ጥሩ በፍታ ጋር
በጥበብ አሠራር ጠለፉት። 4 ለኤፉዱም ማንገቻ
በትከሻ ላይ የሚወርዱ ሁለት ጥብጣቦች ሠር
ተው ኤፉዱ እንዲጠብቅ በጐንና በጐኑ አያያ
ዙአቸው። 5 እግዚአብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠ
ረት ከወርቅ ክር፥ ከሰማያዊ፥ ከሐምራዊና፥
ከቀይ ግምጃ ከተፈተለ ጥሩ በፍታ በብልኀት
የተጠለፈው ቀበቶ አንድ ወጥ በመሆን ከኤፉዱ
ጋር ተያይዞ ተሠራ። 6 የመረግድ ድንጋዮችንም
አዘጋጅተው በወርቅ ፈርጥ ላይ አስቀመጡአ
ቸው፤ በእነርሱም ላይ የዐሥራ ሁለቱ የያዕቆብ
ልጆች ስሞች በብልኀት ተቀርጸውባቸው
ነበር፤ 7 እነርሱም እግዚአብሔር ሙሴን ባዘ
ዘው መሠረት ዐሥራ ሁለቱን የእስራኤል ነገድ
በመወከል እንዲታሰቡ በትከሻ ላይ በሚወር
ዱት በኤፉዱ ጥብጣቦች ላይ አኖሩአቸው።

የደረት ኪስ አሠራር
(ዘጸ. 28፥15-30)

8 የደረቱንም ኪስ ኤፉዱ ከተሠራባቸው
ተመሳሳይ ነገሮች በተመሳሳይ የጥበብ ጥልፍ
ሠሩት፤ 9 እርሱም በሁለት የታጠፈ አራት ማእ
ዘን ሆኖ ርዝመቱ ሃያ ሁለት ሳንቲ ሜትር፥
የጐኑም ስፋት ሃያ ሁለት ሳንቲ ሜትር ነበር፤
10 የከበሩ ድንጋዮችንም በአራት ረድፍ አደረጉ
በት፤ በመጀመሪያው ረድፍ ሰርድዮን፥ ቶጳዝዮ
ንና የሚያብረቀርቅ ዕንቍ፤ 11 በሁለተኛውም
ረድፍ በሉር፥ ሰንፔርና ዐልማዝ፥ 12 በሦስተ
ኛው ረድፍ ያክንት፥ ኬልቄዶንና አሜቴስጢ
ኖስ፥ 13 በአራተኛው ረድፍ ቢረሌ፥ መረግድና
ኢያስጲድ፤ እነዚህ ሁሉ በወርቅ ፈርጥ ላይ
የተቀመጡ ነበሩ። 14 የከበሩት ድንጋዮች
ዐሥራ ሁለቱን የእስራኤል ነገድ በመወከል እን
ዲታሰቡ በእያንዳንዱ ድንጋይ ላይ ከዐሥራ
ሁለቱ የያዕቆብ ልጆች ስሞች አንዱ ስም ተቀር
ጾበታል። 15 ለደረቱ ኪስም እንደ ገመድ
የተጐነጐኑትን ድሪዎች ከጥሩ ወርቅ ሠሩ።

38፥25-26፡- ዘጸ. 30፥11-16። 38፥26፦ ማቴ. 17፥24።

16 ሁለት የወርቅ ፈርጦችና ሁለት የወርቅ ቀለበ
ቶችም ሠርተው ፥ ሁለቱን ቀለበቶች በደረት
ኪሱ በላይ በኩል ካሉት ማእዘኖች ጋር አያያዙ
አቸው ። 17 ሁለቱንም የወርቅ ድሪዎች ከቀለበ
ቶቹ ጋር እንዲያያዙ አደረጉ ፤ 18 ሌሎቹንም
የሁለቱን ድሪዎች ጫፎች ከሁለቱ ፈርጦች ጋር
እንዲገናኙ አደረጉ ፤ በዚህም ዐይነት በትከሻ
ላይ በሚወርዱት በኤፉድ ማንገቻ ጥብጣቦች
ፊት ለፊት እንዲያያዙ አደረጉ ። 19 በተጨማ
ሪም ሁለት የወርቅ ቀለበቶች ሠርተው በኤፉዱ
ፊት ለፊት ባለው የደረት ኪስ ሁለት የውስጥ
ጫፎች ላይ አደረጉአቸው ። 20 ቀጥሎም ሁለት
የወርቅ ቀለበቶች ሠርተው በትከሻ ላይ በፊት
በኩል ከሚወርዱት ከሁለቱ የኤፉዱ ጥብጣቦች
ጋር ከታች በኩል አያያዙአቸው ፤ እነርሱም
የተያያዙት በብልሃት ከተጠለፈው ቀበቶ በላይ
ከመጋጠሚያው አጠገብ ነበር ። 21 እግዚአብ
ሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት በደረት ኪሱ ላይ
ያሉትን ቀለበቶች ከኤፉዱ ቀለበቶች ጋር በሰማ
ያዊ ክር አሠሩ ፤ በዚህ ዐይነት የደረት ኪሱ
ከቀበቶው በላይ ስለሚውል በቀላሉ የማይፈታ
ጥብቅ ነበር ።

የቀሩት የካህናት ልብሶች አሠራር
(ዘጸ. 28፥31-43)

22 ከኤፉዱ በላይ የሚደረበው ቀሚስ የተሠ
ራው ሙሉ በሙሉ ከሰማያዊ በፍታ ነበር ፤
23 የቀሚሱም ማጥለቂያ አንገትጌ እንዳይተረተር
ታጥፎ ዙሪያውን የተዘመዘመ ነበር ፤ 24-26 የቀ
ሚሱን ግርጌ ዙሪያውን እግዚአብሔር ሙሴን
ባዘዘው መሠረት ከሰማያዊ ፥ ከሐምራዊና ከቀይ
ግምጃ ከተፈተለ ጥሩ በፍታ የተሠራ የሮማን
ፍሬ ቅርጽ ተጠልፎበት ነበር ፤ በፍሬዎቹም
መካከል አልፎ አልፎ ከንጹሕ ወርቅ የተሠሩ
ቃጭሎች ነበሩበት ።
27 ለአሮንና ለልጆቹ ሸማኔ ከሠራው ከጥሩ
በፍታ ሸሚዞችን ፤ 28 የራስ መጠምጠሚያ
ዎች ፥ ቆቦችንና ሱሪዎችን አዘጋጁ ፤ 29 መታጠ
ቂያውንም ከሰማያዊ ፥ ከሐምራዊና ከቀይ
ግምጃ ከተፈተለ ጥሩ በፍታ ሠርተው እግዚአብ
ሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት በጥልፍ ጥበብ
አስጌጡት ። 30 የተቀደሰውንም የአክሊል ምል
ክት ከንጹሕ ወርቅ ሠርተው "ለእግዚአብሔር
አገልግሎት የተለየ" የሚል ቃል እንደ ማኅ
ተም ቀረጹበት ። 31 እርሱንም እግዚአብሔር
ሙሴን ባዘዘው መሠረት ከመጠምጠሚያው
ፊት በሰማያዊ ክር አሰሩት ።

የሥራው ሁሉ ፍጻሜ
(ዘጸ. 35፥10-19)

32 በመጨረሻም እግዚአብሔር የሚመለክ
በት ድንኳን አሠራር በሙሉ ተፈጸመ ፤ እስራኤ
ላውያን ሁሉን ነገር እግዚአብሔር ሙሴን ባዘ
ዘው መሠረት አደረጉ ፤ 33 ድንኳኑንና የመገል
ገያ ዕቃዎቹን ሁሉ ወደ ሙሴ አመጡ ፤ እነዚ
ሁም ኩላቦቹ ፥ ሳንቃዎቹ ፥ መወርወሪያዎቹ ፥
ምሰሶዎቹና የሚቆሙባቸው እግሮች ፥ 34 ከአ
ውራ በግ ቆዳ ተሠርቶ ቀይ ቀለም የተነከረው
መደረቢያ ፥ ከለፋ ቆዳ የተሠራው መደረቢያ ፥
ለመከለያ የተሠራው መጋረጃ ፥ 35 የድንጋይ ጽላ
ቶቹ ያሉበት የቃል ኪዳኑ ታቦት ፥ መሎጊያዎ
ቹና የስርየት መክደኛው ፥ 36 ገበታውና የመገ
ልገያ ዕቃዎቹ በሙሉ ፥ ለእግዚአብሔር መባ
ሆኖ የሚቀርበው ኅብስት ፥ 37 ከንጹሕ ወርቅ
የተሠራው መቅረዝ ፥ የተደረደሩት መብራቶ
ቹና መገልገያ ዕቃዎቹ ፥ ለመብራቶቹ የሚሆ
ነው ዘይት ፥ 38 ከወርቅ የተሠራው መሠዊያ ፥
የቅባቱ ዘይት ፥ ጣፋጭ ሽታ ያለው ዕጣን ፥
ለድንኳኑ ደጃፍ የተሠራለት መጋረጃ ፥ 39 ከነ
ሐስ የተሠራው መሠዊያ ከነሐስ ከተሠራው
መከታው ጋር ፥ መሎጊያዎቹና የእርሱ መገል
ገያ ዕቃዎች ሁሉ ፥ የመታጠቢያው ሳሕንና
ማስቀመጫው ፥ 40 ለድንኳኑ አደባባይ የሚሆ
ኑት መጋረጃዎች ፥ ምሰሶዎቹና የሚቆሙባቸው
እግሮች ፥ ለአደባባዩ መግቢያ የተሠራው መጋረ
ጃና አውታሮቹ ፥ ድንኳኑ የሚተከልባቸው ካስ
ማዎች ፥ በድንኳኑ ውስጥ የሚገኙ የመገልገያ
ዕቃዎች ፥ 41 ካህኑ አሮንና ልጆቹ በተቀደሰው
ስፍራ በክህነት ሲያገለግሉ የሚለብሱአቸው
የተቀደሱና ውብ የሆኑ የክህነት አልባሳት
ናቸው ። 42 እስራኤላውያን ሥራውን ሁሉ እግ
ዚአብሔር ሙሴን ባዘዘው መሠረት ሠሩ ፤
43 ሙሴም ሁሉን ነገር መርምሮ ልክ እግዚአብ
ሔር ባለው መሠረት መሥራታቸውን አረጋ
ገጠ ፤ ስለዚህም ሙሴ ባረካቸው ።

ምዕራፍ 40

የድንኳኑ መተከልና የአገልግሎት መጀመር

1 እግዚአብሔር ሙሴን እንዲህ አለው ፥
2 "የመጀመሪያው ወር በገባ በመጀመሪያው
ቀን እግዚአብሔር የሚመለክበትን ድንኳን
ትከል ። 3 ዐሥሩ ትእዛዛት የተጻፉበትን የቃል
ኪዳን ታቦት በውስጡ አኑር ፤ ለመከለያ የተሠ
ራውንም መጋረጃ ከፊት ለፊቱ አድርግ ። 4 ገበ
ታውንም ወደ ውስጥ አስገብተህ የመገልገያ
ዕቃዎችን በእርሱ ላይ አኑር ፤ መቅረዙንም አስ
ገብተህ መብራቶቹን በእርሱ ላይ አኑር ፤
5 ዕጣን የሚቃጠልበትን የወርቅ መሠዊያ በቃል
ኪዳኑ ታቦት ፊት አቁመው ፤ በድንኳኑም መግ
ቢያ ደጃፍ መጋረጃውን ስቀል ። 6 የሚቃጠል
መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ በድንኳኑ
ፊት አኑር ። 7 የመታጠቢያውን ሣሕን በድንኳ
ኑና በመሠዊያው መካከል አስቀምጠህ ውሃ
ሙላበት ። 8 አደባባዩን በዙሪያው ትከል ፤ መጋ
ረጃውንም በአደባባዩ መግቢያ ደጃፍ ላይ ስቀ
ለው ።

9 "ከዚያም በኋላ ድንኳኑን ከመገልገያ ዕቃ
ዎቹ ጋር የተቀደሰውን ዘይት በመቀባት ለእግዚ
አብሔር የተለየ አድርገው፤ የተቀደሰም ይሆ
ናል። 10 ቀጥሎም መሠዊያውን ከመገልገያ ዕቃ
ዎቹ ጋር የተቀደሰውን ዘይት በመቀባት ለእግዚ
አብሔር የተለየ አድርገው፤ ፈጽሞም የተቀደሰ
ይሆናል። 11 የመታጠቢያውንም ሳሕን ከነማስቀ
መጫያው በዚሁ ዐይነት ቀብተህ ለእግዚአብ
ሔር የተለየ አድርግ።

12 "አሮንንና ልጆቹን ወደ ደጃፉ አምጥተህ
በሕጉ መሠረት በሥርዓት እንዲታጠቡ ንገራ
ቸው፤ 13 የክህነት ልብሱን አልብሰህ አሮንን
ዘይት ቀባው፤ በዚህ ዐይነት ካህን በመሆን ያገ
ለግለኝ ዘንድ ለእኔ የተለየ አድርገው። 14 ልጆ
ቹንም አምጥተህ ሸሚዝ አልብሳቸው። 15 እነር
ሱም ካህናት ሆነው ያገለግሉኝ ዘንድ ልክ አባ
ታቸውን በቀባኸው ዐይነት ቀባቸው፤ በመቀባ
ታቸውም ምክንያት በሚመጡት ዘመናት ሁሉ
ካህናት ሆነው ያገለግሉኛል።"

16 ሙሴም ልክ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠ
ረት ሁሉን ነገር አደረገ። 17 ስለዚህ ከግብጽ
በወጡ በሁለተኛው ዓመት፥ የመጀመሪያው
ወር በገባ በመጀመሪያው ቀን እግዚአብሔር
የሚመለክበት ድንኳን ተተከለ። 18 ሙሴ
የድንኳኑን እግሮች አኖረ፤ ሳንቃዎቹንና ምሰሶ
ዎቹን አቆመ፤ መወርወሪያዎቹንም አያያዘ።
19 እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት ከዳኑን
በድንኳኑ ላይ ዘረጋ፤ የውጭውንም ከዳን በላዩ
አደረገ፤ 20 ሁለቱንም የድንጋይ ጽላቶች ወስዶ
በቃል ኪዳኑ ታቦት ውስጥ አስቀመጣቸው፤
መሎጊያዎችንም በታቦቱ ቀለበቶች ውስጥ አስ
ገባ፤ የስርየት መክደኛውንም በታቦቱ ላይ
አኖረ፤ 21 ታቦቱንም ወደድንኳኑ ውስጥ አስገባ
ውና የሚከለልበትን መጋረጃ ሰቀለ፤ በዚህም
ዐይነት ልክ እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት
ታቦቱን ሸፈነው።

22 ገበታውንም ወደ ድንኳኑ ውስጥ አስገብቶ
ከመጋረጃው ውጭ በስተ ሰሜን በኩል አስቀመ
ጠው። 23 እግዚአብሔርም ባዘዘው መሠረት ለእ
ግዚአብሔር መባ ሆኖ የሚቀርበውን ኅብስት
በገበታው ላይ አኖረ። 24 መቅረዙንም ወደ
ድንኳኑ አስገብቶ ከገበታው ፊት ለፊት
በድንኳኑ በደቡብ በኩል አስቀመጠው። 25 እን
ዲሁም እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት በዚያ
በእግዚአብሔር ፊት መብራቶቹን አበራ።
26 የወርቁንም መሠዊያ ወደ ድንኳኑ አስገብቶ
ከመጋረጃው ፊት ለፊት አኖረው። 27 እግዚአብ
ሔርም ባዘዘው መሠረት ጣፋጭ ሽታ ያለውን
ዕጣን በላዩ ላይ አጠነ። 28 መጋረጃውንም
በድንኳኑ መግቢያ ደጃፍ ላይ ሰቀለ። 29 እዚ
ያም በድንኳኑ መግቢያ ፊት ለፊት የሚቃጠል
መሥዋዕት የሚቀርብበትን መሠዊያ አኖረ፤
የሚቃጠለውን መሥዋዕትና የእህሉን ቊርባን
እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት በእርሱ ላይ አቀ
ረበ፤ 30 የመታጠቢያውንም ሳሕን በድንኳኑና
በመሠዊያው መካከል አስቀምጦ ውሃ ሞላበት።
31 ሙሴ፥ አሮንና ልጆቹ እጆቻቸውንና እግሮቻ
ቸውን በዚያ ታጠቡ፤ 32 ወደ ድንኳኑ በሚገቡ
በትና ወደ መሠዊያው በሚቀርቡበት ጊዜ ሁሉ
እግዚአብሔር ባዘዘው መሠረት ይህን ማድረግ
ነበረባቸው። 33 ሙሴ በድንኳኑና በመሠዊያው
ዙሪያ የሚሆነውን አደባባይ ሠራ፤ ወደ አደባባ
ዩም በሚያስገባው ደጃፍ መጋረጃ ሰቀለ፤ በዚ
ህም ዐይነት ሥራውን ሁሉ ፈጸመ።

እግዚአብሔር በሚመለክበት ድንኳን ላይ የረበበው ደመና
(ዘኍ. 9፥15-23)

34 ከዚህ በኋላ ድንኳኑ በደመና ተሸፈነ፤
የእግዚአብሔርን ክብር የሚገልጠውም አንጸባ
ራቂ ብርሃን ድንኳኑን ሞላው። 35 ከዚህም የተ
ነሣ ሙሴ ወደ ድንኳኑ መግባት አልቻለም።
36 እስራኤላውያንም የሰፈሩበትን ቦታ ለቀው
የሚንቀሳቀሱት ደመናው ከድንኳኑ ላይ በሚነ
ሣበት ጊዜ ብቻ ነበር፤ 37 ደመናው እዚያው
እስካለ ድረስ ሰፈራቸውን ለቀው አይሄዱም
ነበር። 38 በበረሓ በሚጓዙበት ጊዜ ሁሉ በቀን
የእግዚአብሔርን ክብር የሚገልጠው ደመና
ድንኳኑን ሲሸፍን፥ በሌሊት ደግሞ በእርሱ
ላይ እሳት ሲነድ ያዩ ነበር።

40፥34 ፦ 1ነገ. 8፥10-11 ፤ ኢሳ. 6፥4 ፤ ሕዝ. 43፥4-5 ፤ ራእ. 15፥8 ።